

Rzeczoznawca budowlany mgr inż. Wojciech Błaszczak

PROJEKTY

NADZORY

KOSZTORYSY

EKSPERTYZY

NIP 774-184-90-92

09-410 Płock ul. Batalionu Parasol 76

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strefy, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

Projekt budowlany

Nazwa zamierzenia budowlanego:

Niniejsze stanowi załącznik Nr 1
do decyzji (pisma) z dnia 18.07.2024
Nr 173/2024
Wskazanie: 6400/164.2024.mj

Remont elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytкового budynku Liceum
Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły
W Płocku

OBIEKT: Budynek szkoły

Kategoria obiektu budowlanego: IX

Adres : 09-402 Płock ul. 3-go Maja 4 Działka nr ew. 578/12 578/9 Jedn. ew. 146201_1
Obręb ewidencyjny: 0008

Inwestor: Gmina Płock
ul. Stary Rynek 1
09-400 Płock

Data sporządzenia projektu: 15. maj 2024

Projektował mgr inż. Wojciech Błaszczak	Up.konstr-bud. Bez ogr. Nr ew. MAZ/0465/PBKb/18	
--	--	---

Egz nr

1	2	3
---	---	---

Rzeczoznawca budowlany mgr inż. Wojciech Błaszczak

PROJEKTY

NADZORY

KOSZTORYSY

EKSPERTYZY

NIP 774-184-90-92

09-410 Płock ul. Batalionu Parasol 76

601 278 205

Projekt zagospodarowania działki

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektura i Inżynieria - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

Nazwa zamierzenia budowlanego:

Remont elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum
Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły
W Płocku

OBIEKT: Budynek szkoły

Kategoria obiektu budowlanego: IX

Adres : 09-402 Płock ul. 3-go Maja 4 Działka nr ew. 578/12 578/9 Jedn. ew. 146201_1
Obręb ewidencyjny: 0008

Inwestor: Gmina Płock

ul. Stary Rynek 1

09-400 Płock

Data sporządzenia projektu: 15. maj 2024

Projektował mgr inż. Wojciech Błaszczak	Up.konstr.-bud. Bez ogr. Nr ew. MAZ/0465/PBKb/18	
--	---	--

Egz nr

1 2 3 4

Załącznik nr 1
do Decyzji nr 94/2024 z dnia 13.06.2024
sygnatura: BKZ4120.1.254.2024.4.1(B)
p.o. Miejskiego Konserwatora Zabytków
Złota Maria Dobek

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków
09-400 Płock, Stary Rynek 1
-1-

zestawienie zawartości projektu

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Biuro Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

-uprawnienia projektanta str. 1-4

-część opisowa pr. zagospodarowania działki str. 5-7

1. Przedmiot zamierzenia budowlanego

2. Istniejący stan zagospodarowania działki lub terenu z opisem projektowanych zmian, w tym rozbiórek obiektów i obiektów przeznaczonych do dalszego użytkowania.

3. Projektowane zagospodarowanie działki lub terenu, w tym urządzenia budowlane związane z obiektami budowlanymi, układ komunikacyjny, w tym określający parametry techniczne dróg pożarowych, sieci i urządzenia uzbrojenia terenu zapewniające przeciwpożarowe zaopatrzenie w wodę, ukształtowanie terenu i zieleni w zakresie niezbędnym do uzupełnienia części rysunkowej proj.zag. działki lub terenu.

4. Zestawienie powierzchni poszczególnych części zagospodarowania działki budowlanej lub terenu, jak: powierzchnia zabudowy projektowanych i istniejących obiektów budowlanych, powierzchnie dróg, parkingów, placów i chodników, powierzchnia zieleni lub powierzchnia biologicznie czynna oraz innych części terenu, niezbędnych do sprawdzenia zgodności z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku z decyzją o warunkach zabudowy albo decyzją o lokalizacji inwestycji celu publicznego.

5. Dane informujące, czy działka lub teren, na którym jest projektowany obiekt budowlany, są wpisane do rejestru zabytków oraz czy podlegają ochronie na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;

6. Dane określające wpływ eksploatacji górniczej na działkę lub teren zamierzenia budowlanego, znajdującego się w granicach terenu górniczego.

7. Informację i dane o charakterze i cechach istniejących i przewidywanych zagrożeń dla środowiska oraz higieny i zdrowia użytkowników projektowanych obiektów budowlanych i ich otoczenia w zakresie zgodnym z przepisami odrębnymi.

8. Dane dotyczące warunków ochrony przeciwpożarowej, w szczególności o drogach pożarowych oraz przeciwpożarowym zaopatrzeniu w wodę, wraz z ich parametrami technicznymi.

9. Inne konieczne dane wynikające ze specyfiki, charakteru i stopnia skomplikowania obiektu budowlanego lub robót budowlanych.

10. Obszar oddziaływania obiektu

-cz. graficzna

strona 8

11. Informacja dot. braku sprzeczności planu zagospodarowania

Wojciech Błaszczak
09-410 Płock
ul. Batalionu „Parasol” 76
601278205

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Płock 13.06.2024
Wydział Sprzętu, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektura - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

OŚWIADCZENIE

Na podstawie art. 34 ust.3d ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku (Dz.U z 2021r Poz.2351 z późn.

Zmianami)Prawo budowlane składam niniejsze oświadczenie, jako projektant

projektu zagospodarowania działki zamierzenia budowlanego pod nazwą:

Remont elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum

Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły

W Płocku zlok. w Płocku ul. 3-go Maja 4 Działka nr ew. 578/12 578/9 Jedn. ew. 146201_1

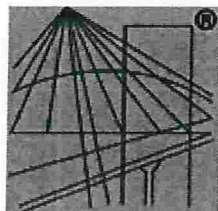
Obręb ewidencyjny: 0008 o sporządzeniu projektu, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Projekt zagospodarowania działki został zaprojektowany na podstawie posiadanych

uprawnień budowlanych w specjalności: konstr.- bud nr MAZ/0465/PBKb/18

podpis projektanta

mgr inż. Wojciech Błaszczak
Uprawnienia budowlane do projektowania
bez ograniczeń w specjalności
konstruktorno-budowlanej
nr ewid. MAZ/0465/PBKb/18

P O L S K A
I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:
MAZ-SGT-HMC-6T5 *

Pan WOJCIECH BŁASZCZAK o numerze ewidencyjnym MAZ/BO/3301/01
adres zamieszkania ul. BATALIONU PARASOL 76, 09-410 PŁOCK
jest członkiem Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2024-01-01 do 2024-12-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2023-12-28 roku przez:

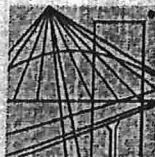
Roman Lulis, Przewodniczący Rady Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Zgodnie z art. 78¹ K.c.

§ 1. Do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej wystarcza złożenie oświadczenia woli w postaci elektronicznej i opatrzenie go
kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

§ 2. Oświadczenie woli złożone w formie elektronicznej jest równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej.

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na
stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa.

Mazowiecka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa
Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
sygn. akt. MAZ/7131/414/17/18/K

Warszawa, dnia 28 czerwca 2018 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (tekst jedn.: Dz.U. z 2016 r., poz. 1725) i art. 12 ust. 1 pkt 1 i 5, ust. 2, 3 i 4c pkt 1, art. 13 ust. 1 i 4, art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jedn.: Dz.U. z 2017 r., poz. 1332) oraz § 10 i § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 11 września 2014 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. poz. 1278), po ustaleniu, że zostały spełnione warunki w zakresie przygotowania zawodowego oraz po złożeniu egzaminu na uprawnienia budowlane z wynikiem pozytywnym

Pan mgr inż. Wojciech Maciej Błaszczak
ur. dnia 23 lutego 1961 roku w Winnicy
otrzymuje

UPRAWNIENIA BUDOWLANE
numer ewidencyjny MAZ/0465/PBKb/18
do projektowania
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
bez ograniczeń

UZASADNIENIE

W związku z uwzględnieniem w całości żądania strony, na podstawie art. 107 § 4 K.p.a. odstępuje się od uzasadnienia decyzji. Zakres nadanych uprawnień budowlanych wskazano na odwrocie decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Zgodnie z treścią art. 127a ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 t. j.):

§ 1. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

§ 2. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się praw do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna prawomocna.

W przypadku złożenia przez stronę oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do odwołania od decyzji (określonego w § 2) stronie nie przysługuje prawo do odwołania się ani skargi do sądu administracyjnego.

Skład orzekający Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej:

dr hab. inż. Eugeniusz Koda, prof. nadzw.

mgr inż. Irena Churska

mgr inż. Krzysztof Karol Booss

Uprawnienia budowlane nadane

Panu mgr inż. Wojciechowi Maciejowi Błaszczyk
ur. dnia 23 lutego 1961 roku w Winnicy

numer ewidencyjny MAZ/0465/PBKb/18
do projektowania
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
bez ograniczeń

upoważniają do:

- I. w specjalności konstrukcyjno-budowlanej do:
- 1) projektowania, sprawdzania projektów architektoniczno-budowlanych i sprawowania nadzoru autorskiego,
 - 2) sprawowania kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych, w odniesieniu do konstrukcji obiektu;
- II. w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, do sporządzania projektu zagospodarowania działki lub terenu.

Skład orzekający Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej:

dr hab. inż. Eugeniusz Koda, prof. nadzw.

mgr inż. Irena Churska

mgr inż. Krzysztof Karol Booss

.....
.....
.....

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM

mgr inż. Wojciech Błaszczyk
Uprawnienia budowlane do projektowania
bez ograniczeń w specjalności
konstrukcyjno-budowlanej
nr ewid. MAZ/0465/PBKb/18

Otrzymują:

1. Wnioskodawca
2. Okręgowa Rada Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego
4. a/a

Część opisowa projektu zagospodarowania działki

1. Przedmiot zamierzenia budowlanego

Przedmiotem inwestycji jest remont elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły w Płocku

2. Istniejący stan zagospodarowania działki lub terenu z opisem projektowanych zmian, w tym rozbiórek obiektów i obiektów przeznaczonych do dalszego użytkowania.

Na terenie działki 578/12 i 579/9 zlokalizowany jest budynek szkolny oraz obiektu sportowe.

3. Projektowane zagospodarowanie działki lub terenu, w tym urządzenia budowlane związane z obiektami budowlanymi, układ komunikacyjny, w tym określający parametry techniczne dróg pożarowych, sieci i urządzenia uzbrojenia terenu zapewniające przeciwpożarowe zaopatrzenie w wodę, ukształtowanie terenu i zieleni w zakresie niezbędnym do uzupełnienia części rysunkowej proj.zag. działki lub terenu.

Prace prowadzone będą wewnątrz budynku w piwnicach gdzie do wys. 2m od poziomu posadzki zostaną wymienione tynki cementowo wapienne na tynki renowacyjne. Na zewnątrz budynku wykonany będzie remont izolacji pionowej ścian fundamentowych. Prace odbywać się będą w granicach działek inwestora. Zagospodarowanie działek nie ulega zmianie.

4. Zestawienie powierzchni poszczególnych części zagospodarowania działki budowlanej lub terenu, jak: powierzchnia zabudowy projektowanych i istniejących obiektów budowlanych, powierzchnie dróg, parkingów, placów i chodników, powierzchnia zieleni lub powierzchnia biologicznie czynna oraz innych części terenu, niezbędnych do sprawdzenia zgodności z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku z decyzją o warunkach zabudowy albo decyzją o lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Planowane prace remontowe nie zmieniają układu komunikacyjnego, nie mają wpływu na Istniejące sieci i urządzenia uzbrojenia

5. Dane informujące, czy działka lub teren, na którym jest projektowany obiekt budowlany, są wpisane do rejestru zabytków oraz czy podlegają ochronie na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;

Przedmiotowe prace wymagają uzgodnienia z Miejskim Konserwatorem Zabytków.

6. Dane określające wpływ eksploatacji górniczej na działkę lub teren zamierzenia

budowlanego, znajdującego się w granicach terenu górniczego.

Obiekt nie znajduje się w terenie górniczym.

7. Informację i dane o charakterze i cechach istniejących i przewidywanych zagrożeń dla środowiska oraz higieny i zdrowia użytkowników projektowanych obiektów budowlanych i ich otoczenia w zakresie zgodnym z przepisami odrębnymi.

Planowane prace i obiekt nie powodują żadnych zagrożeń dla zdrowia użytkowników oraz sąsiadów.

8. Dane dotyczące warunków ochrony przeciwpożarowej, w szczególności o drogach pożarowych oraz przeciwpożarowym zaopatrzeniu w wodę, wraz z ich parametrami technicznymi.

Dojazd do budynku i zapewniony jest z ul. 3 go Maja

9. Inne konieczne dane wynikające ze specyfiki, charakteru i stopnia skomplikowania obiektu budowlanego lub robót budowlanych.

Planowane prace są pracami remontowymi nie mającymi wpływu na bezpieczeństwo konstrukcji.

10. Obszar oddziaływania obiektu

10.1 Zestawienie aktów prawnych przy określaniu obszaru oddziaływania obiektu

- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186)
- Ustawa z dnia 13.03.2017 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2017.519)
- Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o odpadach (Dz. U. z 2019.1403)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2006 r. Nr 137, poz. 984)
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r. Nr 109, poz. 719)
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. 2003 r. Nr 47, poz. 401)

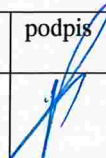
10.2 Określenie obszaru oddziaływania obiektu

Obszar oddziaływania obejmuje działkę 578/12 i 578/9 Prace na działce⁻³⁻ prowadzone będą wewnątrz budynku w kondygnacji podziemnej. Na zewnątrz będą prowadzone prace polegające na remoncie izolacji pionowej ścian fundamentowych, remoncie elewacji prace wykonywane będą w sposób ręczny bez użycia ciężkiego sprzętu.

Teren nie jest objęty wpływami eksploatacji górniczej i nie znajduje się w obszarach ograniczonych zapisami dotyczącymi obszarów NATURA 2000, jak również innymi ograniczeniami. Przedmiotowe prace dotyczące remontu elewacji oraz wykonania izolacji odbywały się będą w sąsiedztwie czynnej ulicy –dotyczy elewacji północnej . Oddziaływania związane z fazą prac będą miały charakter odwracalny i będą występować w czasie prac budowlanych. Prace te prowadzone będą bez użycia ciężkiego sprzętu. Będą to prace wykonywane ręcznie z użyciem lekkiego sprzętu. Wielkość tych oddziaływań nie spowoduje trwałych skutków w środowisku. Po zakończeniu robót nie będą występować negatywne oddziaływania dla środowiska i zdrowia ludzi. Projektowane roboty będą miały minimalny wpływ na środowisko naturalne poza okresem prac, kiedy podczas pracy maszyn może wystąpić niewielkie zapylenie w rejonie robót, a także hałas. W trakcie robót, które powinny być prowadzone zgodnie z zasadami BHP oraz Planu BIOZ wyeliminowane będzie do niezbędnego minimum zagrożenie terenu, gdyż wykonawca zapewni odpowiednią sprawność maszyn i urządzeń. Przewidywany rodzaj robót nie stwarza uciążliwości projektowanych obiektów na tereny przyległe.

W wyniku przeprowadzonej analizy obszaru oddziaływania stwierdza się, że zrealizowane przedsięwzięcie nie będzie wpływać ujemnie na zagospodarowanie sąsiednich działek budowlanych. Obszar oddziaływania zamknie się w granicy działki inwestora o numerze 578/12 i 578/9. Prace związane z remontem cokołu i wykonaniem izolacji ściany od. ul. 3-go Maja nie ingerują w pas drogowy ulicy.

11. W uzasadnieniu do art. 34 ust. 3a Prawo Bud. przedmiotowe prace nie wymagają sporządzenia Projektu zagosp. Zatwierdzony plan potw. jako planu sytuacyjnego

Wykaz projektantów	Nr i zakres uprawnień	podpis
Projektował mgr inż. Wojciech Błaszczak	Up.konstr-bud. Bez ogr. Nr ew. MAZ/0465/PBKb/18	

Rzecznawca budowlany mgr inż. Wojciech Błaszczak

PROJEKTY

NADZORY

KOSZTORYSY

EKSPERTYZY

NIP 774-184-90-92

09-410 Płock ul. Batalionu Parasol 76

601 278 205

Projekt architektoniczno budowlany

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Starosty II, Architektura i Urbanistyka
Referat Administracji
Architektura i Budownictwo - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

Nazwa zamierzenia budowlanego:

Remont elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum
Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły
W Płocku

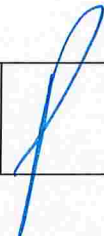
OBIEKT: Budynek szkoły

Kategoria obiektu budowlanego: IX

Adres : 09-402 Płock ul. 3-go Maja 4 Działka nr ew. 578/12 578/9 Jedn. ew. 146201_1
Obręb ewidencyjny: 0008

Inwestor: Gmina Płock
ul. Stary Rynek 1
09-400 Płock

Data sporządzenia projektu: 15. maj 2024

Projektował mgr inż. Wojciech Błaszczak	Up.konstr-bud. Bez ogr. Nr ew. MAZ/0465/PBKb/18	
--	--	---

Egz nr

1 2 3 4

Załącznik nr 2
do Decyzji nr 34/2024 z dnia 13.06.2024
Wskazano 1.254.2024Mw(6)
Wzrost

p.o. Miejskiego Konserwatora Zabytków

Ewa Maria Dobek

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków
09-400 Płock, Stary Rynek 1
-1-

zestawienie zawartości projektu

-uprawnienia projektanta

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

str. 1-4

-część opisowa

str. 5-15

1. Rodzaj i kategoria obiektu budowlanego

2. Podstawy formalne i merytoryczne opracowania

3. Ocena techniczna ścian fundamentowych oraz elewacji.

4. Zakres prac –rozwiązania materiałowe. proponowany program prac konserwatorskich

5. Charakterystyka ekologiczna

6. Warunki ochrony przeciwpożarowej

7. Uwagi dodatkowe

-Badania konserwatorskie

str. 16-83

-karta techniczna El. wentylacji

str. 84

-rys nr 1 –zakres prac związany z rem. Izolacji pion

str 85

-rys nr 2 –przekroje

str. 86

-rys nr 3 –inwentaryzacja uszkodzeń el.front.

str 87-89

-rys nr 4-naprawa gzymsu el. frontowej

str. 90

-rys nr 5-inwent. Uszkodzeń el. wschodnia i poł. Od strony wsch.

str. 91-91a

-rys nr 6- inwent. Uszkodzeń el. zachodnia i poł. Od strony zach..

str. 92-93

Płock 13.06.2024

Wojciech Błaszczak
09-410 Płock
ul. Batalionu „Parasol” 76
601278205

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

OŚWIADCZENIE

Na podstawie art. 34 ust.3d ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku (Dz.U z 2021r Poz.2351 z późn.

Zmianami)Prawo budowlane składam niniejsze oświadczenie, jako projektant

projektu architektoniczno budowlanego zamierzenia budowlanego pod nazwą:

Remont elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum

Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły

W Płocku zlok. w Płocku ul. 3-go Maja 4 Działka nr ew. 578/12 578/9 Jedn. ew. 146201_1

Obręb ewidencyjny: 0008 o sporządzeniu projektu, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Projekt architektoniczno budowlany został zaprojektowany na podstawie posiadanych uprawnień budowlanych w specjalności: konstr.- bud nr MAZ/0465/PBKb/18

Do przedmiotowego projektu została, zgodnie z art. 20 ust. 1 pkt 1b, sporządzona informacja dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia ze względu na specyfikę projektowanego obiektu

budowlanego, uwzględniana w planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia zgodnie z art. 21 a ust. 1

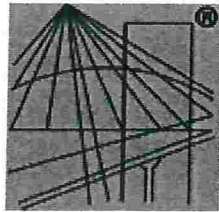
ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane spełniająca wymagania rozporządzenia Ministra

Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 roku w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i

ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia

podpis projektanta

mgr inż. Wojciech Błaszczak
Uprawnienia budowlane do projektowania
bez ograniczeń w specjalności
konstrukcyjno-budowlanej
nr ewid. MAZ/0465/PBKb/18

P O L S K A
I Z B A
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architekcyjno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

MAZ-SGT-HMC-6T5 *

Pan WOJCIECH BŁASZCZAK o numerze ewidencyjnym MAZ/BO/3301/01
adres zamieszkania ul. BATALIONU PARASOL 76, 09-410 PŁOCK
jest członkiem Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2024-01-01 do 2024-12-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2023-12-28 roku przez:

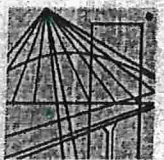
Roman Lulis, Przewodniczący Rady Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Zgodnie z art. 78¹ K.c.

§ 1. Do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej wystarczy złożenie oświadczenia woli w postaci elektronicznej i opatrzenie go
kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

§ 2. Oświadczenie woli złożone w formie elektronicznej jest równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej.

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na
stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa.

Mazowiecka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa
Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna
sygn. akt. MAZ/7131/414/17/18/K

Warszawa, dnia 28 czerwca 2018 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 24 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (tekst jedn.: Dz.U. z 2016 r., poz. 1725) i art. 12 ust. 1 pkt 1 i 5, ust. 2, 3 i 4c pkt 1, art. 13 ust. 1 i 4, art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jedn.: Dz.U. z 2017 r., poz. 1332) oraz § 10 i § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 11 września 2014 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. poz. 1278), po ustaleniu, że zostały spełnione warunki w zakresie przygotowania zawodowego oraz po złożeniu egzaminu na uprawnienia budowlane z wynikiem pozytywnym

Pan mgr inż. Wojciech Maciej Błaszczak
ur. dnia 23 lutego 1961 roku w Winnicy
otrzymuje

UPRAWNIENIA BUDOWLANE
numer ewidencyjny MAZ/0465/PB Kb/18
do projektowania
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
bez ograniczeń

UZASADNIENIE

W związku z uwzględnieniem w całości żądania strony, na podstawie art. 107 § 4 K.p.a. odstępuje się od uzasadnienia decyzji. Zakres nadanych uprawnień budowlanych wskazano na odwrocie decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Zgodnie z treścią art. 127a ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 t. j.):

§ 1. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

§ 2. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się praw do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna prawomocna.

W przypadku złożenia przez stronę oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do odwołania od decyzji (określonego w § 2) stronie nie przysługuje prawo do odwołania się ani skargi do sądu administracyjnego.

Skład orzekający Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej:

dr hab. inż. Eugeniusz Koda, prof. nadzw.

mgr inż. Irena Churska

mgr inż. Krzysztof Karol Booss

Uprawnienia budowlane nadane

Panu mgr inż. Wojciechowi Maciejowi Błaszczak
ur. dnia 23 lutego 1961 roku w Winnicy

numer ewidencyjny MAZ/0465/PBKb/18
do projektowania
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
bez ograniczeń

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Inżynierii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

upoważniają do:

- I. w specjalności konstrukcyjno-budowlanej do:
- 1) projektowania, sprawdzania projektów architektoniczno-budowlanych i sprawowania nadzoru autorskiego,
 - 2) sprawowania kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych, w odniesieniu do konstrukcji obiektu;
- II. w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, do sporządzania projektu zagospodarowania działki lub terenu.

Skład orzekający Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej:

dr hab. inż. Eugeniusz Koda, prof. nadzw.

mgr inż. Irena Churska

mgr inż. Krzysztof Karol Booss

[Signature]
[Signature]
[Signature]

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM
mgr inż. Wojciech Błaszczak
Uprawnienia budowlane do projektowania
bez ograniczeń w specjalności
konstrukcyjno-budowlanej
nr ewid. MAZ/0465/PBKb/18

Otrzymują:

1. Wnioskodawca
2. Okręgowa Rada Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
3. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego
4. a/a

OPIS TECHNICZNY DO PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO BUDOWLANEGO

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Kultury, Architektury i Urbanistyki
Zarząd i Administracja
Architektura i Budowlancej
00-150 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

1. Rodzaj i kategoria obiektu budowlanego

Kategoria obiektu budowlanego: IX

2. Podstawy formalne i merytoryczne opracowania

1.1 Formalną podstawą opracowania stanowi umowa z inwestorem

1.2 Podstawy merytoryczne

-wizja lokalna

-Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

-dokumentacja fotograficzna

-normy i literatura techniczna

-program prac konserwatorskich opracowany przez mgr sztuki konserwator Justyna Dzieciatkowska (opracowanie –załącznik do opisu technicznego)

Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest Remont elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagielly W Płocku

Budynek jest obiektem wpisanym do rejestru zabytków. Remont obejmuje część zabytkową budynku. Zakres remontu izolacji ścian fundamentowych obejmuje także część części nowej zgodnie z rysunkiem nr 1

3. Ocena techniczna ścian fundamentowych oraz elewacji.

Pod względem konstrukcyjnym stan techniczny murów fundamentowych można ocenić jako średni. Grubość murów fundamentowych zewnętrznych wynosi ok. 70cm.

Wykonano je z cegły. Zagłębienie posadzki piwnic w stosunku do powierzchni terenu wynosi ok. 100cm. W kondygnacji podziemnej od strony wewnętrznej zaobserwowano zawilgocenia ścian fundamentowych. Zawilgocenia murów zewnętrznych występują do wys. 200 cm.

Stan techniczny pod względem konstrukcyjnym murów wewnętrznych i zewnętrznych można ocenić jako średni. Miejscowo stwierdzono pęknięcia do wysokości cokołu. Stan stropów łukowych nie budzi zastrzeżeń. Pomieszczenia posiadają okna drewniane. Część okien w wyniku zawilgoceń ścian i podciąganiu kapilarnemu uległo poważnemu uszkodzeniu. Okna przeznaczone do wymiany pokazano w cz. rysunkowej.

Stan elewacji można ocenić jako zły. Występuje wiele uszkodzeń elementów architektonicznych oraz pęknięć. Stan opisane w szczegółach w opracowaniu „konserwatorskie elewacji z proponowanym programem prac konserwatorskich” –załącznik do opisu technicznego

4. Zakres prac –rozwiązania materiałowe. proponowany program prac konserwatorskich

4.1 Remont elewacji

Podstawowym założeniem jakie przyświeca planowanym pracom przy obiekcie, to zlikwidowanie przyczyn zniszczeń ogromnego źródła zawilgocenia budowli.

Następnie wprowadzenie całego systemu połączonych ze sobą, prac naprawczych. Ze względu na złożoność i wielość źródeł zamakania budowli, proces naprawczy nie będzie przebiegał w jednym ciągu technologicznym ale przynajmniej w dwóch głównych etapach.

I etap to prace wstępne ale likwidujące podstawowe źródła zamakania oraz prace polegające na rozszczelnieniu powierzchni tynku romańskiego na wszystkich elewacjach, poprzez usunięcie współczesnych blokujących paro przepuszczalność tynków romańskich. A także na zamontowaniu systemu osuszającego mury na czas około 3 lata. Następnie rewizja osuszania i sprawdzenie skuteczności działania systemu, będzie warunkowała czas przeprowadzenia kolejnych działań naprawczych polegających na pracach o charakterze estetycznym i wykonaniu właściwej docelowej izolacji fundamentów obiektu.

Podczas prowadzenia powyższych działań, odsłonięte spod warstw przemalowań tynki romańskie, będą ulegały osuszeniu, co może spowodować powstanie dodatkowych zaplamnień soli. Mogą także wówczas powstać znaczne ubytki tynków i muru ceglanego.

Podczas realizacji II etapu prac będzie wykonane odsolenie, neutralizacja mikroorganizmów oraz proces uzupełniania ubytków tynku romańskiego. Zwracam szczególną uwagę na unikatowość zabytku, w Polsce istnieją tylko dwie firmy, które dysponują materiałami, które są dostosowane do technologii tynków romańskich.

Jest to firma Remmers oraz Łukasiewicz Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych. Pozostałe materiały dostępne na rynku, są nie skuteczne i nie zwiążą się odpowiednio ze starymi tynkami romańskimi z których wykonano elewację. Dlatego też, nie ma sensu szukać ich odpowiedników, które nie dadzą gwarancji.

Bezwzględnie zwracam uwagę, że wskazani przeze mnie producenci, podczas realizacji konsultują prace i służą szczegółowymi kartami technicznymi, opisującymi wszystkie procedury, gwarantujące uzyskanie właściwego i skutecznego efektu prac.

Utrzymanie efektu z zachowaniem charakterystycznych dla tynków romańskich przebarwień, jest podstawowym celem planowanych działań.

Musimy mieć świadomość jak cenne i wyjątkowe są zabytki minionej epoki, których wygląd dla nas żyjących w czasach współczesnych, z pozoru może budzić wątpliwości.

Edukujmy młodzież, nie tylko pod względem wiedzy specjalistycznej ale także kształtujemy ich gusty. Pokazujmy im historię także w wymiarze budowlanym, konserwatorskim aby przyszłe pokolenia nauczyć wrażliwości estetycznej oraz zwrócenia im uwagi na przełom XIX-XX wieku, który wprowadził wiele innowacyjnych rozwiązań, z których powinniśmy korzystać do dnia dzisiejszego.

Nie traktujmy zabytków sztafpowo, każdy z nich jest bowiem dziełem sztuki budowlanej o indywidualnych walorach. Uczmy młode pokolenia, jak zwracać uwagę na zabytki i ich historię. Nie tylko przez pryzmat wiadomości szkolnych ale także kształtując ich wrażliwość odczuwania historycznej architektury. Niech zadają pytania, dlaczego elewacja wygląda nietypowo, dlaczego ma przebarwienia dlaczego ma spękania dlaczego tak jest.... To są pytania dzięki którym w młodych pokoleniach utrwalamy wrażliwość na niuanse, które obecny świat zaciera, na przykład poprzez kładzenie cienkowarstwowych zacierów cementowych aby budynki wyglądały tak samo, jednolicie.

I ETAP PRAC – związanych z pracami osuszającymi elewację

1. Postawienie rusztowań do elewacji.
2. Szczelne zabezpieczenie stolarek okiennych, folią.
3. Oczyszczenie elewacji z wtórnych nawarstwień malarskich, pozostałych na elewacjach, metodą mycia parą przy użyciu myjki wysokociśnieniowej, agregat typu Karcher i środków np. KEIM Dispersionsentferner-Bezwonny preparat do usuwania powłok na bazie tworzyw sztucznych (np. farby emulsyjne) oraz tynków z żywicy syntetycznych, środek ulega biodegradacji, nie zawiera węglowodorów.
4. Ostrożne i precyzyjne ręczne usunięcie cementowych szlicht i miejscowych uzupełnień w celu odszczelnienia oryginalnych tynków romańskich elewacji, wydobywanie oryginalnych powierzchni, przy pomocy noży szewskich i dłutek diamentowych.
5. Po usunięciu warstw przemalowań z powierzchni elewacji należy zweryfikować rzeczywisty stan zachowania oryginalnych tynków romańskich. Ustalić zakres oraz technologię naprawy zniszczeń, ponieważ może odbiegać od przyjętej na wstępie. Przy swobodnym dostępie do wszystkich miejsc, będzie możliwe określenie zasięgów proponowanych zabiegów, lub mogą się pojawić nowe okoliczności, które zweryfikują przyjętą metodologię naprawy.

Urząd Miasta Płocka
Wydział Inżynierii
Budowlanej
05-400 Płock, pl. Stary Rynek 1

6. Naprawa pęknięć elewacji oraz gzymsów z zastosowaniem specjalnych prętów Helibar, systemu Helifix, wklejonych na żywicy Helibond. Zakres oraz lokalizacje uszkodzeń pokazano części graficznej projektu.

7. Sprawdzenie studzienek usytuowanych w trawnikach znajdujących się wzdłuż elewacji frontowej budynku. Należy sprawdzić ich drożność i skuteczność. Obserwacja zawilgoceń strefy cokołowej wskazuje na nie skuteczność zabezpieczeń obecnego systemu.

8. Montaż wspomagającego prace konserwatorskie i prace polegające na osuszeniu ścian fundamentowych systemu AQUAPOL.- załącznik nr 2 - wg projektu technicznego

9. Wymiana uszkodzonych okien –okna do wymiany pokazano w cz. graficznej projektu
Nowe okna wykonać w identycznych gabarytach oraz kolorystyce. Zdemontowane okna wykorzystać jako wzór dla producenta

10. Wymiana obróbek blacharskich z blachy powlekanej - obróbki do wymiany pokazano w cz. graficznej projektu

II ETAP PRAC – związanych z procedurą osuszania elewacji

Po rewizji skuteczności działania systemu Aquapol, najprawdopodobniej po 3 latach, będzie zauważalna poprawa stanu zachowania ścian, wówczas wykonujemy prace przy elewacjach –

9. Postawienie rusztowań do elewacji.

10. Dezynfekcja i neutralizacja mikroorganizmów na całych powierzchniach elewacji od strony ulicy, roztworem 5-8% preparatu Lichenicide 246 lub gotowym preparatem ALGIZID Kabe lub Remmers BFA Bakterio- grzybo- i glonobójczy jako środek zwalczający zarodniki mikroorganizmów, oraz profilaktycznie opóźniający powtórny rozwój glonów i grzybów na elewacji. Dzięki temu uzyskamy odkażoną powierzchnię, którą po wyschnięciu można ponownie pomalować odpowiednią powłoką malarską lub analogicznym preparatem innych firm.

11. Odsalanie powierzchni. Po osuszeniu ścian mogą pojawić się plamy wysoleń, które należy odsolić. Zabieg niezbędny ze względu na pokrywające ścianę tynki cementowe, które wprowadziły sole w mury. Proponujemy umycie elewacji gorącą parą wodną pod regulowanym ciśnieniem wytwarzanym przez agregat typu Karcher. Wykonanie odsalania metodą „swobodnej migracji soli do rozszerzonego środowiska” przy użyciu okładów na bazie bentonitu i pulpy celulozowej oraz płukanego piasku. Zabieg powtarzany dwukrotnie.

12. Wzmocnienie strukturalne osłabionych, oryginalnych, oczyszczonych z nawarstwień tynków znajdujących się na elewacjach oraz na detalach architektonicznych. Zastosowanie preparatu krzemooorganicznego np. KSE 300 f. Remmers lub preparatem analogicznym,

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Inżynierii Budowlanej
05-400 Płock, pl. Stary Rynek 1

aplikacja poprzez nasączenie powierzchni aż do momentu wysycenia struktury preparatem. Czas oczekiwania na związanie około do 14 dni.

13. W przypadku występowania ubytków profili, przygotowanie warsztatu umożliwiającego odtworzenie zniszczonej formy sztukaterii czy też powierzchni lica elewacji. Wykonanie szablonów z blachy, profili gzymsów, parapetów, obramień okiennych, wykonanie szablonów z blachy w skali 1:1. Wykonanie korekty formy kształtu wałków, simy itd., aby były kształtem realnym a nie efektem zniszczeń. Osadzenie szablonów na specjalnej konstrukcji w tzw. sankach.

Zestawienie elementów w których występują ubytki pokazano części graficznej projektu.

14. Ewentualne przygotowanie i przymocowanie wzdłuż gzymsowania prowadnic umożliwiających suwanie sanek z negatywami ściągniętych i wyciętych w blasze profili boniowania detali architektonicznych. Prowadnice będą zamocowane pod poszczególnymi gzymsami i obramieniami wokół okien.

15. Na przygotowaną oczyszczoną powierzchnię, przed położenia warstwy z masą zaprawy zawierającej cement romański, kładziemy warstwę szczepną, taki zabieg podnosi przyczepność tynku oraz zmniejsza nasiąkliwość podłoża, by nie odciągało wody z nałożonej zaprawy. Po wyschnięciu i związaniu środków gruntujących można przystąpić do wykonywania czynności związanych z nakładaniem tynków. Preparat gruntujący w przypadku f. Remmers to preparat QUARZGRUND (powłoka na podłoże mineralne o niskiej nasiąkliwości), w przypadku wyboru technologii instytutu Łukasiewicz Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych to preparat - koncentrat RH. Roztwór hydrofobizujący RH jest przeznaczony do wzmacniania podłoża i zmniejszania jego nasiąkliwości. Może być stosowany wewnątrz i na zewnątrz budynków, pod tynki gipsowe, tynki mineralne oraz pod posadzki samopoziomujące. Postać: biała ciecz, gotowa do użycia zgodnie z kartą techniczną produktu otrzymaną od producenta.

16. Naprawa spękań konstrukcyjnych elewacji przy pomocy systemu Helifix lub systemem Mapei równoważnym do Helifix, czyli wklejanie w wykonane w spoinach wątku bruzdy, w które będą wklejane spiralne pręty ze stali nierdzewnej np. Helibar fi 6 lub AISI 316 Mapei STEEL Bar 316 fi 6, na żywicy Planitop HDM Maxi (dwuskładnikowa zaprawa o wysokiej plastyczności, stosowana w warstwie o grubości do 25 mm) lub żywicy Helibond systemu Helifix.

17. Wypełnienie rys metodą iniekcji przy pomocy roztworu na bazie cementu romańskiego lub na bazie nanocementu do scalania poprzez iniekcje konstrukcji murowych.

18. Rekonstrukcja brakujących profili, poprzez warstwowe narzucanie tynku przeznaczanego do wyciągania detali np. firmy Remmers RM RZ HISTORIC – szybkowiążąca zaprawa na bazie cementu romańskiego, przeznaczona na renowacji spoin i warstwowo układanych tynków. Do wyboru można także zastosować tynki instytutu Łukasiewicz Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych, tj. zaprawa gruboziarnista na bazie cementu romańskiego do tynkowania i uzupełniania dużych powierzchni elewacji budynków oraz do wypełniania spoin i ubytków. Postać: Proszek, użycie zgodnie z kartą techniczną produktu otrzymaną od producenta.

19. W przypadku miejsc z utrzymującym się zawilgoceniem, zaprawa do odlewów np. przy elementach attyki, gdzie elementy są odlewane, f. Remmers BSP RZ Historic - Vergussmörtel RZ - Zaprawa oparta na cemencie romańskim, Podłoża mineralne w strefach suchych, wilgotnych, mokrych i podwodnych. Do wypełniania spoin i pustych miejsc w murach historycznych budowli, dobra rozplýwność, szybko wiąże, powolny rozwój wytrzymałości. Bardzo dobra przyczepność do podłoża. Jest to cement naturalny, produkowany od ponad 150 lat pod niezmienianą nazwą cementu romańskiego. Palony tradycyjnie w niskiej temperaturze w piecu szybowym margiel wapienny z epoki kredy. użycie zgodnie z kartą techniczną produktu otrzymaną od producenta. W przypadku doboru technologii instytutu Łukasiewicz Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych, to zaprawa do odlewów na bazie cementu romańskiego do wykonywania elementów sztukateryjnych: odlewów i profili ciągnionych, a także dekoracyjnych elementów architektonicznych w tym ogrodowych i cmentarnych. Użycie zgodnie z kartą techniczną produktu otrzymaną od producenta.

Ze względu na znaczne uszkodzenie attyk może wystąpić konieczność całkowitego ich wykonania w technologii odlewów.

20. Malowanie, metoda zgodnie z wytycznymi konserwatorskimi polegającymi na delikatnym scaleniu kolorystycznym powierzchni, laserunkami, aby uzyskać efekt surowego tynku, nie pomalowanego gumową warstwą farby elewacyjnej. Dzięki temu uzyskamy efektową zabytkową i szlachetną powierzchnię tynku romańskiego. Uzyskanie efektu autentyzmu, to kluczowy element przy konserwacji tego typu elewacji. Aby zapewnić kompatybilność technologicznych warstw w przypadku f. Remmers będzie to farba laserunkowa bez bieli tytanowej HISTORIC LASUR (użycie zgodnie z kartą producenta). W przypadku wyboru technologii instytutu Łukasiewicz Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych, będzie to Farba elewacyjna, renowacyjna do wykańczania, odnawiania i estetycznej integracji elewacji oraz detali architektonicznych. Jest szczególnie przydatna w przypadku elementów o bogatej w detale formie rzeźbiarskiej lub kiedy zastosowanie cienkiej warstwy tynku (2-3 mm) nie

jest możliwe. Postać: proszek. Użycie zgodnie z kartą techniczną produktu otrzymaną od producenta. Kolor farby laserunkowej do scalenia elewacji należy dobrać po usunięciu warstw przemalowań, wysuszeniu elewacji oraz jej uzupełnieniu. Wstępnie ale nie zobowiązująco, wybrano kolor zbliżony do **NCS S 2002 – Y, oraz kolor NCS S 5030-R80B**. Laserunkowe malowanie odpowiednio dobraną tonacją farby w zależności od miejsca. Prace powinny być wykonywane pod nadzorem konserwatora technologa.

21. Konserwacja metalowych ściąg i kotew widocznych w elewacji. Zostaną oczyszczone z produktów korozji i zabezpieczone farbą antykorozyjną poliuretanową lub z żywicy epoksydowej do konserwacji statków Polifarb Oliwa/Łódź obecnie Teknos, w kolorze grafitowym. Kotwy mają być widoczne w elewacji aby były pod kontrolą techniczną.

4.2 Remont izolacji fundamentów –zakres w części graficznej projektu

Wykonanie izolacji fundamentów z zastosowaniem tynków renowacyjnych, scalonych kolorystycznie do koloru tynku romańskiego farbą krzemianową Keim Restauro Lasur kolor zbliżony do NCS S 2002 – Y, oraz kolor NCS S 5030-R80B . wybór nastąpi na etapie realizacji.

kolejność prac

- demontaż opaski betonowej
- odkopanie ściany do głębokości 1,2m
- oczyszczenie ściany pionowej
- wykonanie warstwy wyrównawczej –pogrubiona obrzutka cementowa
- wykonanie izolacji pionowej grubowarstwowym dwukomponentowym polimerowym materiałem bitumicznym
- montaż warstwy polistyrenu ekstrudowanego gr. 5cm (zastosować materiał o wytrzymałości na ściskanie min 130kpa.wsp. przewodzenia ciepła 0,036W/mK)
- montaż membrany kubelkowej polietylenowej (gramatura-400g/m2, wytrzymałość na ściskanie 150kn/m2)
- zasypanie ściany i zagęszczenie warstwami 30cm. Od strony północnej wykop zasypać kruszywem płukany 10-16 z zastosowaniem geowłókniny filtracyjnej. Na zasypce z kruszywa wykonać trawnik na warstwie ziemi urodzajnej gr. 10cm. Ze względu na obniżenie terenu biologicznie czynnego przy elewacji północnej zasypanie fundamentu kruszywem płukany przyspieszy infiltrację wody opadowej do gruntu.
- odtworzenia opaski o szer. 50cm –opaskę wykonać z grysłu kamiennego w obrzeżu betonowym. Opaska z grysłu uniemożliwi odbijanie wody deszczowej na mury budynku.
- skucie tynku cokołu

- wykonanie tynku renowacyjnego na cokole
- Wykonanie powłok malarskich cokołu kolorystycznie do koloru tynku romańskiego farba krzemianową Keim Restauro Lasur kolor zbliżony do NCS S 2002 – Y, oraz kolor NCS S 5030-R80B.
- malowanie cokołu w części nowej farba cokołowa o dużej dyfuzyjności np. Muresco Plus
- skucie zawilgoconego tynku wewnętrznego w pomieszczeniach kondygnacji podziemnej do wys 200cm . zakres podano na rysunku w cz. graficznej.
- wykonanie tynku renowacyjnego do wys. 200cm
- malowanie pomieszczeń farba akrylową o dużej dyfuzyjności

Technologia wykonania tynku renowacyjnego wewnątrz pomieszczenia .

Stare uszkodzone tynki wewnętrzne należy skuć w całości ze ścian.

Wymagania stawiane podłożu

Usunąć luźne i niezwiązane cząstki, zmurszałą zaprawę i fragmenty muru. Znajdujące się na murze farby, wykwity solne, itp. należy usunąć całkowicie. Wykuć lub wydrapać skorodowaną zaprawę ze spoin na głębokość około 2 cm. Powierzchnię oczyścić mechanicznie (np. przy pomocy szczotki drucianej lub sprężonym powietrzem, splukanie wodą, itp). Objawy korozji biologicznej (mchy, grzyby pleśniowe, domowe, itp.) usunąć mechanicznie.

Po przygotowaniu podłoża wykonać tynk renowacyjny wg. zaleceń producenta zastosowanego tynku renowacyjnego.

Po wykonaniu tynku ściany wymalować farba akrylowa 2 krotnie o wysokiej dyfuzyjności.

Proponuje zastosować farbę na bazie żywicy silikonowej AMPHISILAN lub innego producenta o analogicznych parametrach i właściwościach. Przed wykonaniem prac tynkarskich wewnątrz pomieszczeń piwnic należy zamontować elementy wentylacyjne. Obecnie piwnice nie posiadają żadnej wentylacji grawitacyjnej z wyjątkiem pomieszczeń muzealnych. Zastosowano elementy wentylacyjne montowane w ścianach działające na zasadzie uproszczonej rekuperacji (karta techniczna –załącznik do opisu technicznego)

Wykonanie tynków renowacyjnych od zewnątrz

W obrębie cokołu budynku stwierdzono zawilgocenie sięgające do wys. 160cm

Tynk renowacyjny cokołu należy wykonać na wysokość ok. 10cm nad cokołem.

Technologia wykonania tynku renowacyjnego na cokole budynku .

Stare uszkodzone tynki należy skuć w całości z cokołu. Usunąć luźne i niezwiązane cząstki, zmurszałą zaprawę i fragmenty muru. Znajdujące się na murze farby, wykwity solne, itp. należy usunąć całkowicie. Wykuć lub wydrapać skorodowaną zaprawę ze spoin na głębokość

około 2 cm. Powierzchnię oczyścić mechanicznie (np. przy pomocy szczotki drucianej lub sprężonym powietrzem, splukanie wodą, itp). Objawy korozji biologicznej (mchy, grzyby pleśniowe, domowe, itp.) usunąć mechanicznie. Po przygotowaniu podłoża wykonać tynk renowacyjny wg. zaleceń producenta zastosowanego tynku renowacyjnego.

5. Charakterystyka ekologiczna

5.1 Opis ogólny

Budynek jest obiektem zabytkowym wpisanym do rejestru zabytków. W budynku zlokalizowane jest szkoła- L.O. im. Władysława Jagiełły.

Obiekt jest budynkiem podpiwniczonym piętrowym przykrytym dachem wielospadowym z użytkowym poddaszem. Obiekt jest budynkiem murowanym z cegły ceramicznej pełnej Konstrukcją nośną są ściany zewnętrzne i wewnętrzne o grubości 70-80cm

5.2 Zapotrzebowanie wody

Zasady nie ulegają zmianie

5.3 Zapotrzebowanie na ciepło

Z sieci miejskiej.

Zasady nie ulegają zmianie

5.4 Ścieki sanitarne

Zasady nie ulegają zmianie

5.5 Wody opadowe

Zasady odprowadzenia wód nie ulegają zmianie

5.6 Odpady komunalne

Zasady nie ulegają zmianie

5.7 Energia elektryczna

Zasady nie ulegają zmianie

5.8 Hałas

Zasady nie ulegają zmianie

5.9 Wpływ budynku na istniejący drzewostan, powierzchnię ziemi, glebę, wody wierzchniowe i podziemne.

Obiekt i planowane prace nie wprowadzają zakłóceń ekologicznych w charakterystyce powierzchni ziemi, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych. Charakter użytkowy obiektu pozwala na zachowanie biologicznie czynnego terenu działek poza powierzchnią zabudowy, dojść i dojazdów.

5.10 Charakterystyka przegród budowlanych

Planowane prace nie mają wpływu na parametry istniejących przegród budowlanych.

5.11 Szata roślinna:

Planowane prace nie mają wpływu na istniejącą zielen –działka posiada trawniki i zielen niską.

5.12 Ocena ekologiczna

Planowany zakres prac remontowych nie stanowi zagrożenia dla stanu czystości powietrza. Planowane prace mają charakter zdecydowanie nieuciążliwy dla środowiska zewnętrznego a oddziaływanie we wszystkich komponentach środowiska, mieści się w granicach działki Inwestora. Na podstawie analizy i obliczeń stwierdza się że, rozpatrywane przedsięwzięcie nie spełnia kryteriów przewidzianych przez Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów (Dz.U. nr 179 z dnia 29 października 2002r), w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych kryteriów związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięć do sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

6. Warunki ochrony przeciwpożarowej

Planowane prace remontowe nie zmieniają parametrów przeciwpożarowych budynku.

7. Uwagi dodatkowe

Całość prac wykonać zgodnie z warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót budowlanych. Prace prowadzić zgodnie z zasadami BHP. Do prac używać materiały posiadające aktualne aprobaty techniczne. Do prac używać materiałów w 1 gatunku.

Przedmiotowe prace mają charakter remontowy i nie zmieniają warunków przeciwpożarowych, higieniczno sanitarnych i bhp, nie ingerują także w konstrukcję budynku. Ze względu na specyfikę obiektu –duże walory architektoniczne oraz zakres prac konserwatorskich oraz konieczność zastosowania specjalistycznych materiałów budowlanych, konieczne było podanie nazw materiałów budowlanych.

Możliwe jest jednak zastosowanie materiałów o analogicznych parametrach technicznych innych producentów. W przypadku zastosowania materiałów innych producentów konieczna jest akceptacja projektanta oraz autora programu prac konserwatorskich. Zastosowanie jednak innych systemów do renowacji elewacji może nie przynieść wymaganych efektów i trwałości związanej z udzielanych gwarancji przez wykonawców. Przedmiotowe prace mają charakter remontowy na istniejącym obiekcie. W trakcie prowadzenia prac, szczególnie po skuciu starych tynków mogą pojawić się prace dodatkowe które niemożliwe były do przewidzenia na etapie projektowania. Zakres tych prac należy uzgodnić z autorem projektu. Do wykonania powyższych prac wykonawca powinien posiadać doświadczenie w wykonywaniu prac renowacyjnych na obiektach wpisanych do rejestru zabytków.

Wykonawca powinien wykazać się wykonaniem co najmniej prac na 5 obiektach zabytkowych w ostatnich 10 latach.

Rzeczoznawca Budowlany mgr inż. Wojciech Błaszczak 09-410 Płock ul. Batalionu Parasol 76	Up.konstr-bud. Bez ogr. Nr ew. MAZ/0465/PBKb/18 Nr Centralnego Rejestru Rzeczoznawców Budowlanych 355/98/R	Podpis:
--	---	---------

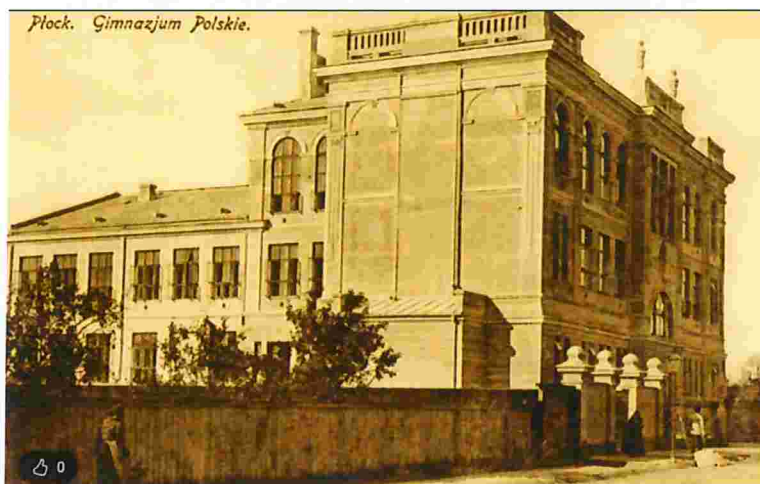
URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Architektury i Urbanistyki
Biuro Administracji
Architektura - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

**BADANIA
KONSERWATORSKIE ELEWACJI Z
PROPONOWANYM
PROGRAMEM PRAC KONSERWATORSKICH
BUDYNKU Z 1912 ROKU
DAWNEGO GIMNAZJUM MĘSKIEGO W PŁOCKU
OBECNIE LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE Z ODDZIAŁAMI
DWUJĘZYCZNYMI, UL. 3 MAJA 4, 09-402 PŁOCK.
OCHRONA KONSERWATORSKA WPIS DO REJESTRU ZABYTKÓW
WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.
NR REJ ZABYTKU 602 Z DNIA 29.02.1988 R.**

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Sztuki, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

WALL ART PAPER
Justyna Dzieciatkowska
ul. Wilgi 3a lok. 7
10-141 Olsztyn
NIP 6790178378

RODZAJE BADAŃ ORAZ ICH WYKONAWCY:

Historia i kwerendy – mgr Rafał Powązka

Badania składu zapraw i identyfikacja soli – PKZLAB Toruń mgr Dorota Sobkowiak, mgr Elżbieta Orłowska

Badania pigmentów i spoiw – mgr Adam Cupa UMK Toruń

Załącznik nr 3

do Decyzji nr 84/2024 z dnia 13.06.2024

sygnatura BK74120.1 25.6.2024 W(6)

Opracowała : mgr sztuki konserwator Justyna Dzieciatkowska

p.o. Miejskiego Konserwatora Zabytków i Miejskiego Konserwatora Zabytków

09-400 Płock, Stary Rynek 1

Ewa Maria Dobek

URZĄD MIASTA PŁOCKA

16

Spis treści:

1.0.KARTA IDENTYFIKACJI OBIEKTU.....	5
2.0.OPIS FORMALNY OBIEKTU(mgr R.Powązka.....	7
3.0. HISTORIA OBIEKTU (opracowanie mgr Rafał Powązka).....	8
4.0.OPIS STANU ZACHOWANIA I PRZYCZYN ZNISZCZEŃ.....	16
5.0. BADANIA KONSERWATORSKIE.....	33
5.1. TECHNIKA I TECHNOLOGIA WYKONANIA ELEWACJI.....	33
5.2. MATERIAŁY PIERWOTNE I WTÓRNE.....	33
5.3. OZNACZENIE MIEJSC WYKONANYCH SOND I ODKRYWEK ORAZ POBRANYCH PRÓBEK DO BADAŃ LABORATORYJNYCH	40
5.4. SONDY I STRATYGRAFIE	41
5.5 WNIOSKI Z BADAŃ ORAZ WYTYCZNE KONSERWATORSKIE.....	53
6.0.ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE.....	54
7.0.PROPONOWANY PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH.....	55
8.0. WYNIKI BADAŃ LABORATORYJNYCH (PIGMENTY, SPOIWA,ZAPRAWY)	64

1. Podstawa opracowania: Umowa zlecenie pomiędzy z Panem Wojciechem Błaszczakiem, Rzecznikiem Budowlanym, ul. Batalionu „Parasol: 76, 09-410 Płock, dotycząca przygotowania dokumentacji „Remont elewacji zabytkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi, ul. 3 Maja 4, 09-402 Płock”, zgodnie z Umową nr 193/WIR/Z/1788/2023 z dnia 1 grudnia 2023 r. z Gminą -Miasto Płock. Zespół realizujący zadanie:

- ✓ mgr Justyna Dzieciatkowska
- ✓ mgr Rafał Powązka, historia, kwerendy,
- ✓ Archiwum NID, Archiwum Miejskiego Konserwatora Zabytków w Płocku, Archiwum Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Płocku
- ✓ mgr Dorota Sobkowiak, mgr E. Orłowska chemiczne badania laboratoryjne zapraw
- ✓ mgr Adam Cupa chemiczne badania laboratoryjne identyfikujące pigmenty i spoiwa
- ✓ Szymon Konecko fotografie w świetle widzialnym

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Sztuki, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektura i Budowlana
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1

2. Części składowe zadania:

Celem planowanych działań jest opracowanie założeń konserwatorskich, programowo-projektowych wraz z technologicznym programem prac do przyszłej realizacji prac konserwatorskich elewacji budynku wraz z propozycją odprowadzenia wody opadowej z otoczenia zabytku od strony ulicy 3 Maja w Płocku.

Zadanie zawiera:

- ✓ Przeprowadzenie oceny archiwalnych materiałów źródłowych znalezionych podczas kwerendy archiwalnej
- ✓ Wykonanie badań sondażowych -wykonanie stratygrafii nawarstwień, wytypowanie miejsc do pobrania próbek do badań laboratoryjnych, wykonanie badań laboratoryjnych
- ✓ Opracowanie wyników badań i zaproponowanie wstępnych wytycznych oraz założeń koncepcyjnych aranżacji elewacji obiektów.
- ✓ Propozycja programu konserwatorskiego prac dla elewacji budynku.

3. Przyjęta metodyka postępowania: Mając na względzie istniejące uwarunkowania, prace zostały zaplanowane i wykonane w częściach. Pierwszym etapem było rozpoznanie zawartości dostępnych materiałów źródłowych tj. inwentaryzacji, wszelkich dokumentacji związanych z obiektem. Obserwacja obiektu przy zmianach wilgotności i temperatur. Następnym było pobranie próbek do badań z konkretnych miejsc badawczych, wytypowanych w celu zidentyfikowania nawarstwień leżących na historycznych elewacjach obiektu. Ważnym etapem było rozpoznanie stanu zachowania wszystkich materiałów budowlanych oraz uzyskanie informacji o najstarszych warstwach tynkarskich, malarskich czy też o budowie oryginalnych zapraw spajających wątki ścian. Współpracowano z firmą badającą zawilgocenie ścian oraz rozkład i identyfikację soli znajdujących się w murach kompleksu.
4. Uzyskano wiedzę na temat stanu zachowania wszystkich składowych obiektu i na koniec zaproponowano odpowiednią technologię naprawy zniszczeń, umożliwiającą nie tylko zatrzymanie procesów degradacji, czy zminimalizowania przyczyn zniszczeń, ale także wydobycie odkrytych nowych informacji na temat budowy historycznych fragmentów obiektu w celu przywrócenia mu walorów utraconych przez współczesne prace remontowe, walorów autentyczności zabytku dla kolejnych pokoleń.

Przywrócenie autentyczności jest niezwykle istotne, ponieważ choć wrażenie może być dla niektórych postrzegających z pozoru obecnie nie widoczne, czy też nie zrozumiałe, zapewnia zabytkowi przetrwanie w stanie jak najbardziej zbliżonym do jego pierwotnego historycznego wyglądu. A nie w zniekształconej formie, przez działania często prowadzone systemem gospodarczym lub z powodu nie wystarczającego dobadania czy rozpoznania.

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Sztuki, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektura i Pielęgnia - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

1.0. KARTA IDENTYFIKACYJNA ZABYTKU I DOKUMENTACJI

RODZAJ: architektura

TEMAT: elewacje najstarszej części budynku

TECHNIKA ORYGINAŁU:

zbudowany z cegieł maszynowych murowanych na zaprawie wapienno-piaskowo-cementowej, otynkowany z wyciąganym detalem sztukatorskim i odlewany

DATOWANIE: 1912

LOKALIZACJA: przy ulicy 3 Maja w Płocku

MIEJSCE PRZECHOWYWANIA: brak

WŁAŚCICIEL / UŻYTKOWNIK: LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE Z ODDZIAŁAMI
DWUJĘZYCZNYMI, UL. 3 MAJA 4, 09-402 PŁOCK.

WCZEŚNIEJSZE KONSERWACJE (LUB RENOWACJE): TAK ☒ NIE ☐

DATY WYKONANIA : od 1906-1918 roku, do czasów obecnych

WCZEŚNIEJSZE DOKUMENTACJE: TAK ☒ NIE ☐

1.2. ZMIANA DANYCH PO ZAKOŃCZENIU PRAC

Wykonano pełne rozpoznanie stanu zachowania i przyczyn zniszczeń obiektu. Wykonano także badania konserwatorskie zawierające kwerendę archiwalną, stratygrafie nawarstwień występujących na elewacjach, rozpoznanie warstw oryginalnych, najstarszych, związanych z pierwotną aranżacją budynku, wykonano badania laboratoryjne identyfikujące skład zapraw i skład farb oraz przygotowano program prac remontowo-konserwatorskich.

1.3. DANE O REALIZACJI KONSERWATORSKIEJ

INWESTOR I ŹRÓDŁA FINANSOWANIA: Gmina -Miasto Płock

ZLECENIODAWCA : Gmina -Miasto Płock

WYKONAWCY PRAC: mgr Justyna Dzieciatkowska, *Wall Art Paper ul. Wilgi 3A/7, 10-141 Olsztyn*

Historia i kwerendy – mgr Rafał Powązka

RODZAJE BADAŃ ORAZ ICH WYKONAWCY

Badania składu zapraw i identyfikacja soli– *PKZLAB Toruń* mgr Dorota Sobkowiak, mgr Elżbieta Orłowska

Badania pigmentów i spoiw – mgr Adam Cupa *UMK Toruń*

1.4. DANE O DOKUMENTACJI

LICZBA: STRON TEKSTU; 70 stron

AUTOR DOKUMENTACJI: mgr Justyna Dzieciatkowska, *Wall Art. Paper*, fotografie Szymon Konecko

DATA I MIEJSCE WYKONANIA: Olsztyn, 2024 - maj 2024 r.

MIEJSCE PRZECHOWYWANIA:

1. EGZ. INWESTOR: Gmina -Miasto Płock, i Pan Wojciech Błaszczak, Rzeczoznawca Budowlany, ul. Batalionu „Parasol: 76, 09-410 Płock

2. EGZ. Archiwum Wojewódzkiego Mazowieckiego Konserwatora Zabytków, Oddział w Płocku

3. EGZ. Wykonawcy prac: Wall Art. Paper Justyna Dzieciatkowska ul. Wilgi 3a/7, Olsztyn

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Sprawy i Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Archiwum Zabytków - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

3.0.OPIS FORMALNY OBIEKTU

Budynek znajduje się pośrodku rozległej działki usytuowanej między ulicą 3 Maja od północy, ulicą 1 Maja od zachodu oraz ulicą Themersonów obejmującą szkolny teren od południa i wschodu. Znajdująca się przy ulicy 3 Maja historyczna część obiektu, wzniesiona na planie litery „T”, od strony korpusu łączy się z usytuowanym do niej prostopadle nieznacznie wyższym, prostokątnym powojennym skrzydłem oraz – poprzez łącznik po południowej stronie – z współczesnym skrzydłem założonym na planie litery „L”. Budynek jest trójkondygnacyjny, w całości podpiwniczony, kryty dachem wielopołaciowym krytym blachą. Zwrócona w stronę ulicy symetryczna fasada o jedenastu osiach wyznaczonych przez otwory okienne trzeciej kondygnacji jest zaakcentowana trzema pseudoryzalitami; jednoosiowymi po bokach i trójosiowym pośrodku. Wsparta na wysokim cokole kondygnacja parteru dekorowana jest boniowaniem pasowym. Główne wejście do szkoły znajduje się w centralnej części środkowego pseudoryzalitu; prostokątny otwór drzwiowy nakryty jest współczesnym półkolistym daszkiem. Po bokach otworu drzwiowego znajduje się para prostokątnych otworów okiennych, nad którymi, w prostokątnych płycinach wiszą dwie współczesne koliste lampy. Powyżej, nad szerokim, profilowanym gzymsem kordonowym, znajduje się rozpięty pomiędzy parą pilastrów w wielkim porządku, zamknięty szerokim łukiem pełnym, otwór okienny o boniowanym nadprożu wsparty na parze zgeometryzowanych pilastrów. W szczycie łuku, na dekorowanym tryglifem klinu znajduje się popiersie Kopernika osadzone na prostym cokole z wyrytym majuskułą napisem „Kopernicus” o współczesnej typografii; z implantowanymi literami „E”, „N”, „I”, „U” i „C”. Zajmujące centralną część środkowego ryzalitu popiersie umieszczone jest w półkolistej wnęce obramionej profilowaną opaską spiętą parą klinów po bokach i szerokim kluczem u góry. Po bokach wnęki symetryczna dekoracja z pary aplik o formach geometrycznych, zbliżonych do litery „T”. Na wysokości trzeciej kondygnacji trzy wąskie otwory okienne rozdzielone są parą pilastrów o kanelurowanych trzonach i jońskich kapitelach. Otwory okienne po bokach pseudoryzalitu zamknięte łukami pełnymi, dekorowanymi szerokimi opaskami, zwieńczonymi kluczami. Narożniki pseudoryzalitów obramione pilastrami w stylu art. deco w formie wąskich pasów spiętych u góry prostą klamrą, nadających pilastrom wrażenie kanelurów. Fasada zwieńczona wydatnym gzymsem i trzema tralkowymi attykami wieńczącymi pseudoryzality; środkowa attyka zakończona parą wazonów.

Elewacje boczne (po stronie wschodniej i zachodniej) skrzydła frontowego są dekorowane jednakowo. Płaszczyzny ścian są artykułowane szerokimi dwukondygnacyjnymi wnękami rozdzielonymi pośrodku lizeną i obramione parą pilastrów zdobionych dekoracją z wąskich pasów – analogicznie jak na fasadzie. Pośrodku pół umieszczone są dekoracje geometryczne w formie rytych w tynku par prostokątów o wewnętrznym uskoku; górna para zamknięta łukami pełnymi z profilowanymi opaskami zwieńczonymi kluczem. Elewacje ponad szerokim, profilowanym gzymsem wieńczącym dekorowane attykami o prostych tralkach.

Elewacje boczne (po stronie wschodniej i zachodniej) korpusu szkoły są trójkondygnacyjne, poszczególne kondygnacje rozdzielają pasy profilowanych gzymśów. Dziewięcioosiowe, osie wyznaczają otwory okienne o odmiennych kształtach; zamknięte łukami odcinkowymi w przyziemiu, prostokątne na wysokości pierwszej i drugiej kondygnacji oraz zamknięte łukami pełnymi na trzeciej kondygnacji. Na elewacji wschodniej, na trzeciej osi od południa znajduje się prostokątny otwór drzwiowy poprzedzony szerokim podestem z ażurową balustradą i dochodzącymi do niej jednobiegowymi schodami. Trzecia i czwarta oś od południa rozdzielone pilastrem w wielkim porządku. Po stronie zachodniej, na osi pilastra na trzeciej kondygnacji niewielka półkolista wnęka. Korpus od strony południowej łączy się z współczesną dobudówką.

Fasadę szkoły poprzedza pas wąskiego trawnika objęty niewysokim schodkowym cokołem z niskimi ramami przeszł o pionowych, kosзовych szczeblinach. Narożniki fasady ujęte obejmującym teren szkoły od strony ulicy wysokim, tynkowanym murem zwieńczonym gzymsem krytym blachą o cylindrycznych przeszłach (czterech wzdłuż ulicy i piątym w głębi działki) nakrytych płaskimi kwadratowymi bazami o cebulastych zwieńczeniach.

Stolarka drzwiowa szkoły jest współczesna; drzwi drewniane, dwuskrzydłowe, dekorowane trzema parami płycin z przeszklonym, dwudzielnym nadświetlem. Stolarka okienna drewniana, wielokwaterowa.

3.0. HISTORIA OBIEKTU (kwerenda mgr Rafał Powązka)

W czasach Królestwa Polskiego (1815-1918) Płock był dynamicznie rozwijającym się miastem. Władze carskie, kontynuując zapoczątkowane przez administrację pruską przekształcenia urbanistyczno-architektoniczne, likwidowały miejskie obwarowania oraz pozostałości murów wokół zamku na Wzgórzu Tumskim. Rozbiórka średniowiecznych elementów obronnych dostarczała taniego surowca pod budowę nowych budynków, co wraz z uruchomieniem cegielni na obrzeżach miasta przyczyniło się do wypierania drewnianej zabudowy przez budynki murowane. Związane z usuwaniem murów obronnych poszerzenie granic miasta wraz z możliwością znalezienia zatrudnienia przy budowie nowych budynków wpływały na napływ ludności do Płocka w pierwszej połowie XIX wieku. Rozwój przestrzenny miasta zbiegł się w czasie z represjami nałożonymi na Polaków przez Rosjan po upadku powstania listopadowego w 1831 roku. Władze carskie walcząc z wszelkimi przejawami polskiego patriotyzmu wprowadziły szereg znacznych ograniczeń. Królestwo Polskie zostało pozbawione autonomii, a polskie wojsko rozwiązane. Szczególnie dotkliwe sankcje dotyczyły kultury i polskiej działalności naukowej. Rosyjskie władze rozwiązały Uniwersytet Warszawski, Towarzystwo Warszawskie Przyjaciół Nauk, a w Płocku Towarzystwo Naukowe Płockie. Do polskich szkół został wprowadzony język rosyjski oraz nauczana w tym języku rosyjska geografia, historia i literatura. W latach 1839-1840 władze carskie zniosły odrębność szkolną Królestwa Polskiego, tworząc Warszawski Okręg Naukowy, podporządkowany bezpośrednio Ministerstwu Oświaty w Petersburgu. W drugiej połowie XIX wieku, po klęsce powstania styczniowego, restrykcje dotyczące szkolnictwa zostały jeszcze bardziej zaostrzone. Język rosyjski został w polskich szkołach językiem wykładowym. W 1872 roku wycofano podręczniki w języku polskim, a lekcje języka polskiego mogły być organizowane tylko w niektórych gimnazjach i jedynie jako zajęcia nadobowiązkowe¹. Przecistawiając się tym szeroko zakrojonym działaniom wymierzonym w narodową oświatę, polscy nauczyciele aranżowali niejawne struktury nauczania. Zakładano tajne komplety i kółka naukowe oraz wydawano oddolnie niewielkie publikacje dydaktyczne. Przełomowe znaczenie dla polskiej walki z rusyfikacją oświaty miała ogólnokrajowa rewolucja rozpoczęta w 1905 roku. Na fali spontanicznie rozpoczętych strajków i manifestacji obejmujących cały zabór rosyjski wysunięto postulaty dotyczące konieczności zwiększenia wolności obywatelskich dla Polaków i uzyskania autonomii dla Królestwa Polskiego. Uczestnicząca w strajkach młodzież szkolna i uniwersytecka domagała się wprowadzenia polskiego języka wykładowego do szkół. Strajki już na początkowym etapie odniosły skutek, a Polacy uzyskali znaczne złagodzenie polityki rusyfikacyjnej, które dało im możliwość organizowania prywatnych szkół z wykładowym językiem polskim oraz tworzenia zgromadzeń i stowarzyszeń. Umożliwiono im również zakładanie, bądź legalizację już istniejących polskich organizacji społecznych oraz związków i instytucji oświatowych, zawodowych, naukowych i artystycznych. Przyczyniło się to do założenia między innymi Towarzystwa Kultury Polskiej, Towarzystwa Miłośników Historii oraz Towarzystwa Kursów Naukowych.

W 1905 roku w Warszawie założono Polską Macierz Szkolną, zrzeszającą osoby zaangażowane w organizowanie i rozwój polskiego szkolnictwa. W tym samym roku utworzono płocki oddział tej organizacji, która w niedługim czasie otworzyła prywatne gimnazjum z polskim językiem wykładowym – płockie Gimnazjum Polskie Polskiej Macierzy Szkolnej. Pierwsza inauguracja roku szkolnego odbyła się 4 września 1906 roku.² Nowo powstała szkoła zajęła niewielki, nieprzystosowany do celów dydaktycznych budynek przy ul. Królewieckiej 28. Ciasne i niedoświetlone sale lekcyjne nie były w stanie pomieścić wszystkich chętnych do nauki, ponieważ do placówki zgłosiło się dwustu dotychczasowych uczniów gimnazjum rządowego.

¹ A Klocek, Gimnazjum rządowe rosyjskie, a Gimnazjum Polskie w Płocku, [w:] Notatki Płockie: kwartalnik Towarzystwa Naukowego Płockiego], Płock 1986, s. 37.

² A. Maciesza, Gimnazjum im. Władysława Jagiełły w Płocku: 1906-1931, Płock 1931, s. 4.

Z tego powodu dyrektor szkoły, Józef Szczepański, rozpoczął starania o budowę nowego budynku. Największą trudność sprawiło pozyskanie odpowiednich funduszy, ponieważ sfinansowanie jej budowy było możliwe jedynie ze składek polskiego społeczeństwa. W celu wprowadzenia nadzoru nad budową przyszłej placówki, a także sprawnego zarządzania związanymi z tym finansami utworzono Zarząd Towarzystwa „Szkoła Średnia”. Na zebraniu towarzystwa 23 lutego 1912 roku oficjalnie podjęto decyzję o budowie nowego gmachu. Następnie ogólnie określono kwotę potrzebną do zrealizowania tego celu w wysokości pięćdziesięciu tysięcy rubli. Była to według szacunków towarzystwa maksymalna kwota możliwa do uzyskania drogą pożyczki i datków społecznych. Brak przeprowadzenia kosztorysu budowlanego oznaczał, że koszty budowy mogły być jednak w znacznym stopniu niedoszacowane. Skromne możliwości finansowe ograniczyły możliwości wyboru odpowiedniego terenu pod budowę.

Początkowo wybrano plac przy zbiegu ulic Dominikańskiej i Królewieckiej, ale ze względów oszczędnościowych, zdecydowano się na tańszy, położony w środkowym odcinku ulicy Królewieckiej.

Niższa cena działki budowlanej była wynikiem znajdującego się tam wysokiego poziomu wód gruntowych, ale na jej korzyść wpływało usytuowanie z dala od miejskiego zgiełku, a jednocześnie dostępność komunikacyjna ze wszystkich stron miasta.

Zarząd Towarzystwa „Szkoła Średnia” powołał komitet budowy pod kierownictwem doktora Aleksandra Macieszy, w składzie którego znajdowali się inżynierowie Władysław Czechowski i Czesław Zambrzycki, inżynier melioracyjny Józef Radzyński oraz dyrektor szkoły Ludwik Gałkowski, a także jeden z rodziców uczniów szkoły³.

Założono, że budynek szkoły zostanie wzniesiony w ciągu roku, przed końcem terminu najmu dotychczasowego lokalu⁴. W celu ograniczenia kosztów, a także z konieczności szybkiej realizacji budynku odstąpiono od ogłoszenia konkursu architektonicznego.

Inżynier Czesław Zambrzycki wykonał wstępny projekt budowlany, przekształcony następnie przez inżyniera Władysława Czechowskiego. Projekty zostały zatwierdzone 2 lipca 1912 roku, po czym przystąpiono do prac; roboty murarskie wykonywał Aleksander Krysicki, roboty malarskie Józef Kaliński. Kierownictwo nad robotami budowlanymi objął inżynier Władysław Czechowski.

W czerwcu 1912 r. rozpoczęto wznoszenie murów szkoły przy ulicy Królewieckiej. Ze względu na wysoki poziom wód gruntowych i napotkane przy tym trudności, już na etapie prac budowlanych pogrubiono oraz zdrenowano fundamenty. Z tego samego powodu na poziomie suterenu i przyziemia założono dwie warstwy izolacyjne z tektury smołowcowej. Prace postępowały jednak sprawnie i już wczesną jesienią budynek przykryto dachem. Zimą i na wiosnę kolejnego roku wykonano roboty wewnątrz budynku, a latem prace wykończeniowe. Gmach został ukończony terminowo, tuż przed rozpoczęciem roku szkolnego w 1913 roku⁵. Nowo wybudowany budynek był nowoczesną placówką zapewniającą optymalne warunki do nauki oraz wygodną do uprawiania sportu. W celu jak największej maksymalizacji przestrzeni i wykorzystania naturalnego oświetlenia, klasy oraz znajdujące się w szkole mieszkanie dyrektora i pokoje służby rozmieszczono po dwóch stronach korytarza. Sale lekcyjne były przestronne i widne. Urządzono również specjalne pomieszczenia do wykładów z fizyki i chemii oraz robót ręcznych i rysunków. Oprócz nich w budynku mieściły się także sala

³Gmach Tow. Szkoła Średnia w Płocku, sprawozdanie Komitetu Budowy, Płock, 1917, s. 6.

⁴Ibidem, s. 7.

⁵Idem, s. 16.

gimnastyczna, kancelaria, sala konferencyjna (służąca za pokój nauczycielski), gabinet lekarski i dwie salki biblioteczne. Na dachu urządzono platformę do oglądania nieba i „wykładów z kosmografii”⁶. Pomimo ogromu przedsięwzięcia, gmach Gimnazjum Polskiego udało się sfinansować wyłącznie z pożyczki i składek społeczeństwa. W przedstawionym przez komitet sprawozdaniu budowy szkoły zamieszczono listę darczyńców; największą i najhojniejszą grupą byli obywatele miejscy i ziemscy, przekazujący na budowę po około sto rubli. W spisie widnieją również przedstawiciele takich zawodów jak lekarz, właściciel księgarni, właściciel apteki, weterynarz, zegarmistrz, fabrykant, dyrektor banku, kanonik, a także student uniwersytetu paryskiego. Wśród darczyńców znalazł się również książę Adam Czartoryski przekazujący datek w wysokości 1000 rubli.

Znajdujące się nad wejściem głównym do szkoły popiersie Mikołaja Kopernika było w całości sfinansowane przez przewodniczącego komitetu doktora Macieszę⁷. Budowę szkoły wsparto łączną kwotą ok. dwudziestu trzech tysięcy rubli, co stanowiło mniej więcej połowę kosztów budowy szkoły. Całkowity koszt przedsięwzięcia wyniósł cztery tysiące siedemset siedemdziesiąt rubli⁸.

Oficjalne otwarcie gmachu odbyło się 3 września 1913 roku i było wydarzeniem, w którym uczestniczyła większość mieszkańców Płocka. Rok później, w związku z wybuchem I wojny światowej, w gimnazjum zorganizowano polską organizację wojskową, a budynek pełnił funkcję szpitala Czerwonego Krzyża, natomiast nauka odbywała się popołudniami⁹. Do roku 1918 gimnazjum polskie funkcjonowało jako instytucja prywatna.

Po zakończeniu I wojny światowej 14 sierpnia 1918 roku została upaństwowiona i otrzymała nazwę „Królewsko-Polskiego Gimnazjum im. Króla Władysława Jagiełły”, natomiast w 1934 szkoła zmieniła nazwę na Państwowe Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące im. króla Władysława Jagiełły. Budynek nie odniósł poważnych zniszczeń podczas II wojny światowej. Na mapie z 1943 r. widoczny jest prostokątny budynek połączony z korpusem szkoły od strony południowej, brak jest jednak zachowanej dokumentacji pozwalającej na jego jednoznaczną identyfikację oraz czas powstania. Obecnie na jego miejscu znajduje się współczesne skrzydło z końca lat 60. XX wieku. Pierwszą decyzję o powojennej rozbudowie szkoły podjęto w 1957 roku. W wyniku współfinansowanych z dobrowolnych składek rodzicielskich oraz płockich przedsiębiorców prac nadbudowano o jedną kondygnację; powstały cztery sale lekcyjne, pracownia chemiczna oraz nowa sala gimnastyczna z szatniami. Rozbudowane poddasze użytkowe wykorzystano na bibliotekę, czytelnię i pracownię robót ręcznych. Prace zakończyły się w listopadzie 1960 roku¹⁰. Ponadto pod koniec lat sześćdziesiątych szkoła wzbogaciła się o internat oraz o nowy budynek dydaktyczny, w którym mieściły się pracownie wychowania technicznego i biologii. W 1974 roku oddano do użytku Szkolny Ośrodek Pływacki, a także zbudowano dużą, liczącą 350 miejsc aulę¹¹.

⁶Idem, s. 15.

⁷Idem, s. 24.

⁸A. Maciesza, *Gimnazjum...op. citatum*, s. 95.

⁹<https://jagiellonka.edupage.org/a/historia-5?eqa=YmlkPWJsb2czMiZ3aWQ9YmxvZzMyX0Jsbd2dfMSZhaWRfYmxvZzMyX0Jsbd2dfMT02> (18.04.2024 r.)

¹⁰ O rozbudowie Liceum im. Wł. Jagiełły w Płocku [w:] *Notatki Płockie: kwartalnik Towarzystwa Naukowego Płockiego*, Płock 1960, s. 45.

¹¹<https://jagiellonka.edupage.org/a/historia-5?eqa=YmlkPWJsb2czMiZ3aWQ9NA%3D%3D> (29.05.2024 r.)

Fragment mapy Płocka z 1921 roku. Zaznaczony budynek szkoły

Fragment mapy Płocka z 1922 roku. Zaznaczony budynek szkoły

Fragment mapy Płocka z 1941 roku. Zaznaczony budynek szkoły

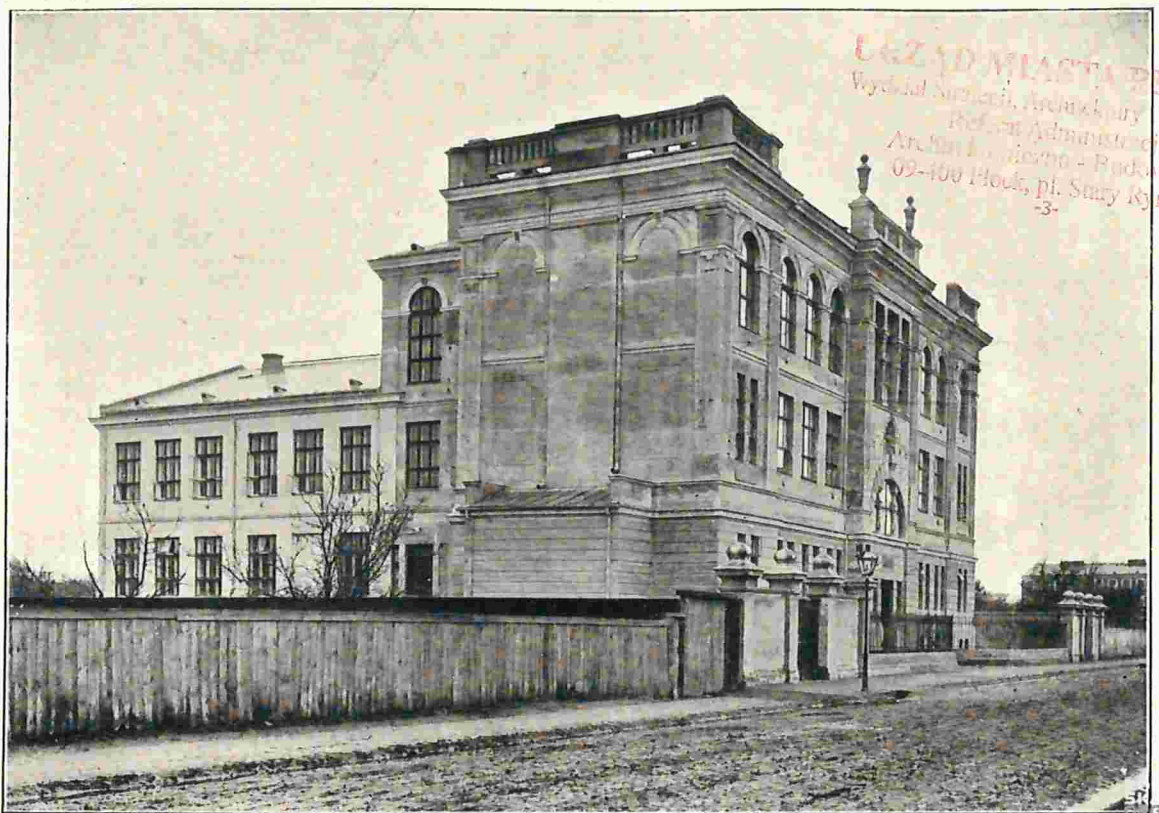
Fragment mapy Płocka z 1943 roku. Zaznaczony budynek szkoły z dobudowanym południowym skrzydłem

URZĄD MIASTA PŁOCKA

Biurowie Miejskiego Konserwatora Zabytków

09-400 Płock, Stary Rynek 1

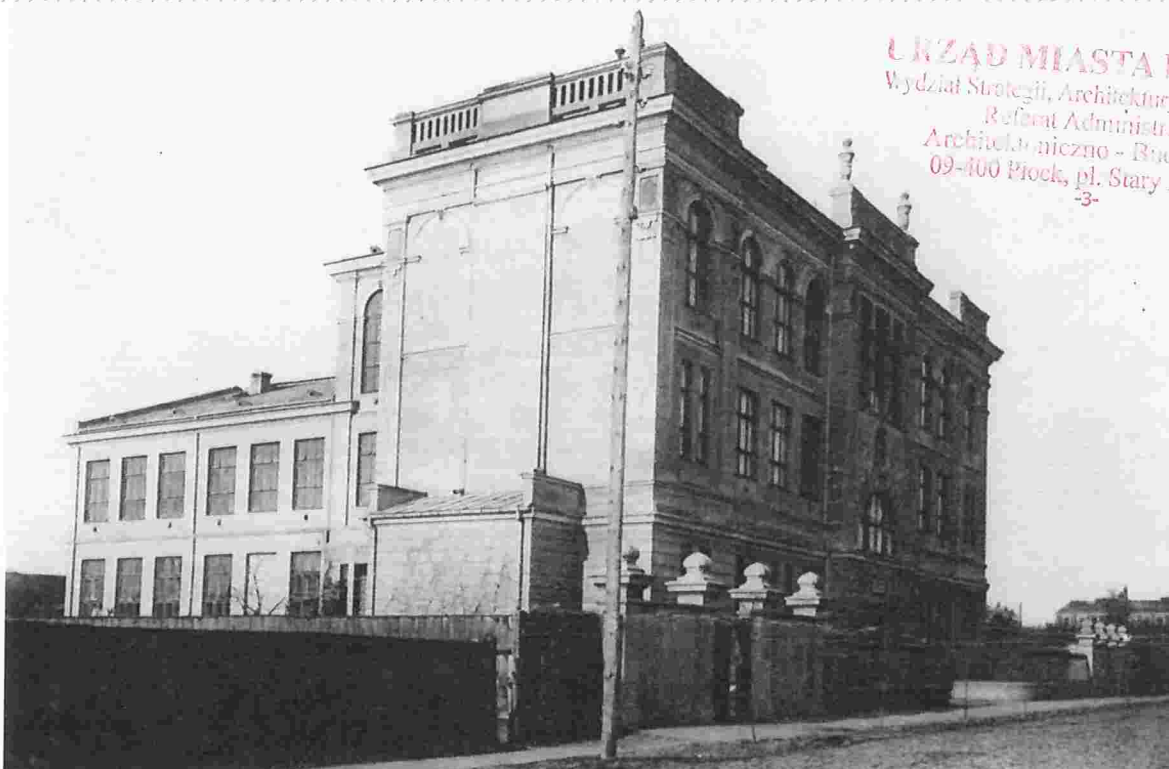
-1-

Budynek szkoły ok. 1920 roku. Widok od strony północno-wschodniej. Zauważalny monochromatyczny kolor tynku z cementu romańskiego, który położono na elewacjach szkoły. Brak podziałów detal, tło.

Budynek szkoły ok. 1920 roku. Widok od strony północno-zachodniej. Zauważalny monochromatyczny kolor tynku z cementu romańskiego, który położono na elewacjach szkoły. Brak podziałów detal, tło.

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Plock, pl. Stary Rynek 1
-3-

Budynek szkoły ok. 1920 roku. Widok od strony północno-wschodniej. Zauważalny monochromatyczny kolor tynku z cementu romańskiego, który położono na elewacjach szkoły. Brak podziałów detal, tło.

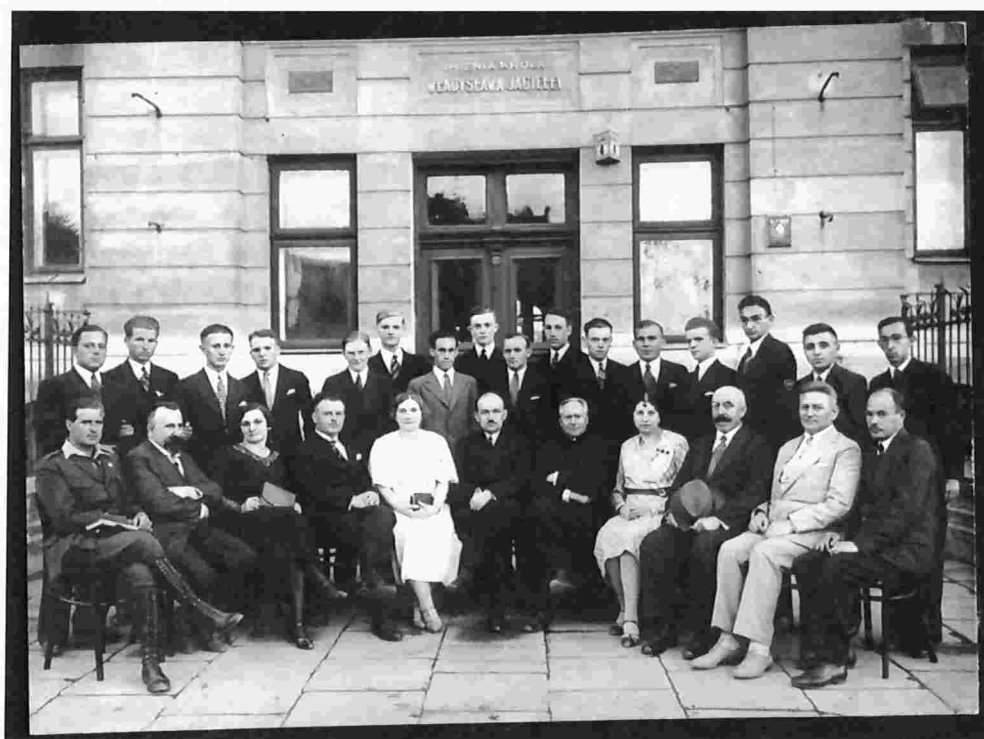
PŁOCK. Gimnazjum państwowe męskie im. Wł. Jagielly.

Budynek szkoły ok. 1920 roku. Widok od strony północno-zachodniej.

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków
09-400 Plock, Stary Rynek 1
-1-

Budynek szkoły ok. 1930 roku. Widok fasady. Porastający fasadę bluszcz wyciągał nadmiar wilgoci z okolic fundamentów.

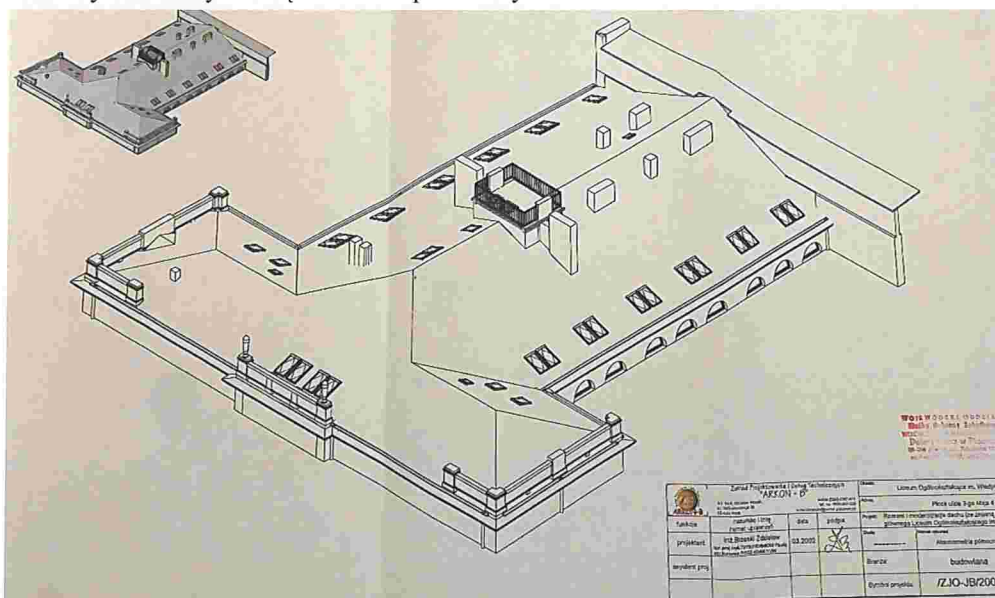

Grono pedagogiczne szkoły wraz z maturzystami w 1934 roku przed wejściem do budynku.

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyczny
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

Budynek będący przedmiotem niniejszego opracowania, posiada zniszczenia związane z zalewaniem olbrzymiej bryły wodą opadową. Górne strefy bryły, pod okapnikowe dachu są stale omywane wodą opadową. W szczególności gdy obróbki gzymsu oraz wokół attyk, łączące się z dachem, straciły swoją szczelność. W najgorszym stanie, znajduje się górny gzyms wieńczący elewację, jest popękany wzdłużnie. Widoczne są w wielu miejscach poziome rozwarstwienia tego elementu. Ze względu na jego długość (przebiega przez całą elewację), także występują pionowe pęknięcia. Rozwarstwienie gzymsu jest bardzo niebezpieczne ze względu na fakt, iż wystaje znacznie spoza lica elewacji. Najbardziej niebezpiecznie jest nad wejściem głównym do budynku znajdującym się w ryzalicie od strony ulicy 3Maja. Także w tym miejscu nad gzymsem znajduje się wieńcząca ryzalit attyka z wazonami. Podobny stan zachowania znajduje się w okolicach narożników elewacji frontowej, gdzie usytuowano ozdobną attykę w formie ażurowych ozdobnych barier. A za nią w pograżonej rynnie, odprowadzano wodę opadową z dużego dachu. Niestety spływający śnieg często osadzał się na załamaniach dachu, ograniczany od strony krawędzi dachu przez attyki.

W
sytuacji
gdy
czesto

dochodziło do rozmarzania i przemarzania, szczelność tych miejsc ulegała degradacji. Ponad to same

odlewane cementowe elementy attyki, nasiąknięte wodą, także ulegały spękanom i degradacji. Widoczne spękania tralek i ich skorodowanych stalowych konstrukcji – trzpieni na których osadzono tralki balustrady. Podstawa bariery attyki, rozwarstwiona, ujawnia miejsca zbrojeń odlewanych elementów. Widoczna korozja stalowego płaskownika w podstawie bariery. Niestety miejsca te, najbardziej narażone na ekspozycję wszystkich warunków atmosferycznych są w największym stopniu zdegradowane.

Dodatkowo dzięki temu, że masa cementowa utrzymywała długo wodę w swojej strukturze, attyki są porośnięte mikroorganizmami. Warstwy białej farby elewacyjnej łuszczą się i odpadają, wraz ze zniszczoną wierzchnią warstwą tynku. Potwierdzając także kolejną przyczynę zniszczeń, zastosowaną do pomalowania elewacji zbyt mało paro przepuszczalną farbę elewacyjną.

Przed barierą widoczne blaszane pokrycie dachu, ułożone we wrąbek (podwójny falc), poziome połączenie blach wydaje się nie być wystarczająco szczelne. Pierwotnie w tym miejscu była zapewne rynna - pogrążone koryto odprowadzające wodę do rur spustowych.

Widoczne charakterystyczne spękania gzymsu ryzalitu elewacji frontowej oraz znaczny ubytek rozwarstwienia masy tynkarskiej wierzchniej warstwy.

Elewacja frontowa, ryzalit, and wejściem głównym do budynku widoczna wnęka z popiersiem Mikołaja Kopernika. Detal w postaci boniowań, wnęka oraz pozostałe powierzchnie elewacji w postaci gładkich tynków, tef dla boniowanych dekoracji, są wykonane w tej samej masie tynkarskiej ze szlachetnego tynku romańskiego, będącego wówczas, jednym z najnowocześniejszych odkryć technologii budownictwa polskiego. Tynk romański cechowała oprócz walorów estetycznych, także wytrzymałość na zniszczenia zewnętrzne, między innymi związane z negatywnym wpływem wody opadowej. Warstwy malarskie położone współcześnie na elewacji uszczelniają ją i uniemożliwiają właściwe oddychanie, wysychanie tynku romańskiego. A nawet poprzez ich obecność dochodzi do utrzymywania zawilgoceń w murach budowli.

Podział elewacji na białe i żółte powierzchnie jest błędem. Elewacje te historycznie były w jednym kolorze, imitowały bowiem kamienne okładziny, bez podziału jasny detal, ciemne tło.

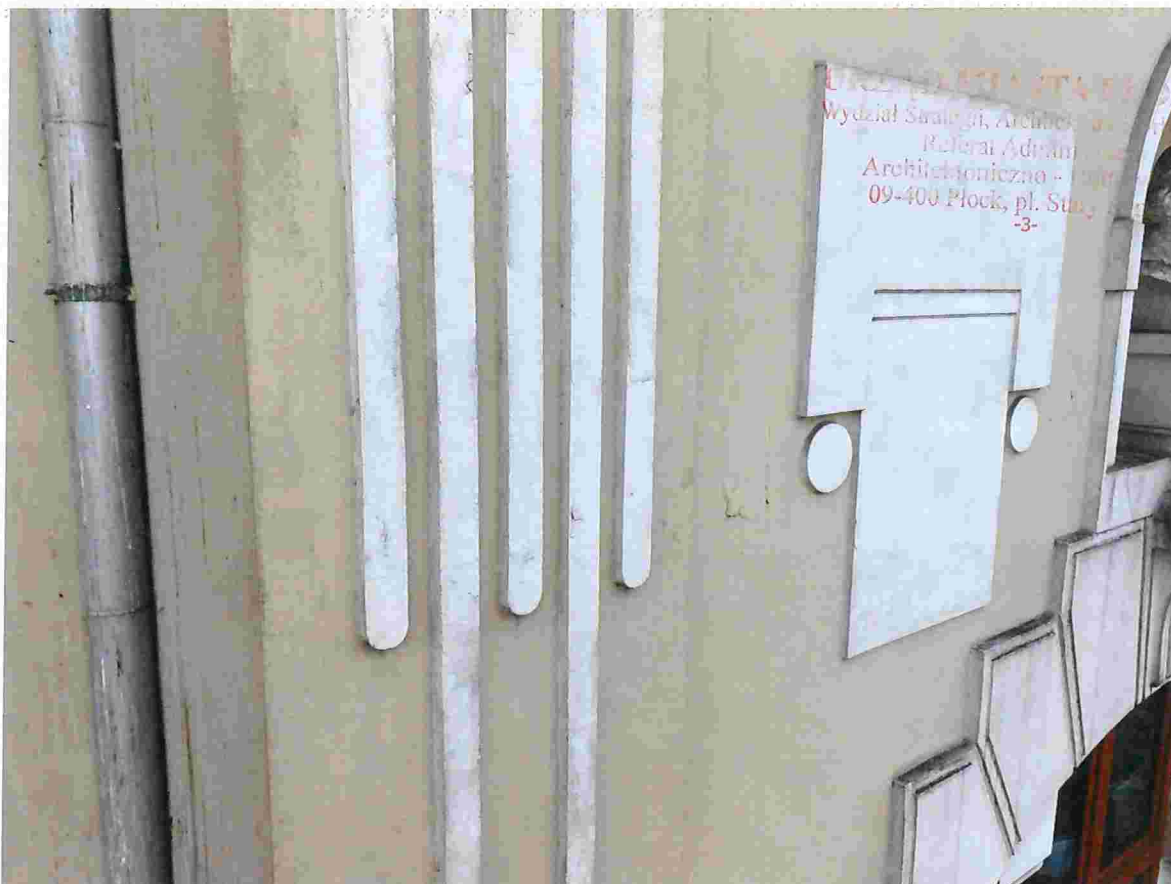
Tu widoczna, oryginalna powierzchnia tynków romańskich, które po usunięciu uszczelniających je warstw, odzyskają właściwe parametry. Przepiękna struktura, warta wydobycia, nie tylko ze względu na przywrócenie utraconych parametrów tynku ale także na szlachetną estetykę, imitującą kamienną okładzinę elewacji.

Cokół pod popiersiem, w odkrywcę można zauważyć urodę tynku romańskiego, z jego piękną skryzalizowaną strukturą i charakterystycznymi przebarwieniami od jasno beżowo-żółtego do błękitno szarego a nawet granatowego. Przebarwienia wynikają z technologii przygotowania zaprawy tynkarskiej wraz z reakcjami chemicznymi zachodzącymi w tynku. Jest to unikatowa uroda, którą należy chronić i eksponować.

Warstwa farby elewacyjnej, łuszczącej się, ponieważ nie jest kompatybilna z tynkiem romańskim. Pod warstwą przemalowań widoczne kolonie glonów, świadczące o utrzymującym się znacznym zawilgoceniu tynków.

Podział kolorystyczny elewacji na detale białe/jasne i tła żółte jest błędem interpretacyjnym. Elewacja była monochromatyczna bez podziałów, miała imitować kamienną, monumentalną elewację. Wskazuje na to nie tylko detal w postaci poziomych boniowań, czy też boniowane obramienia nad wejściem ale także budowa tynku romańskiego.

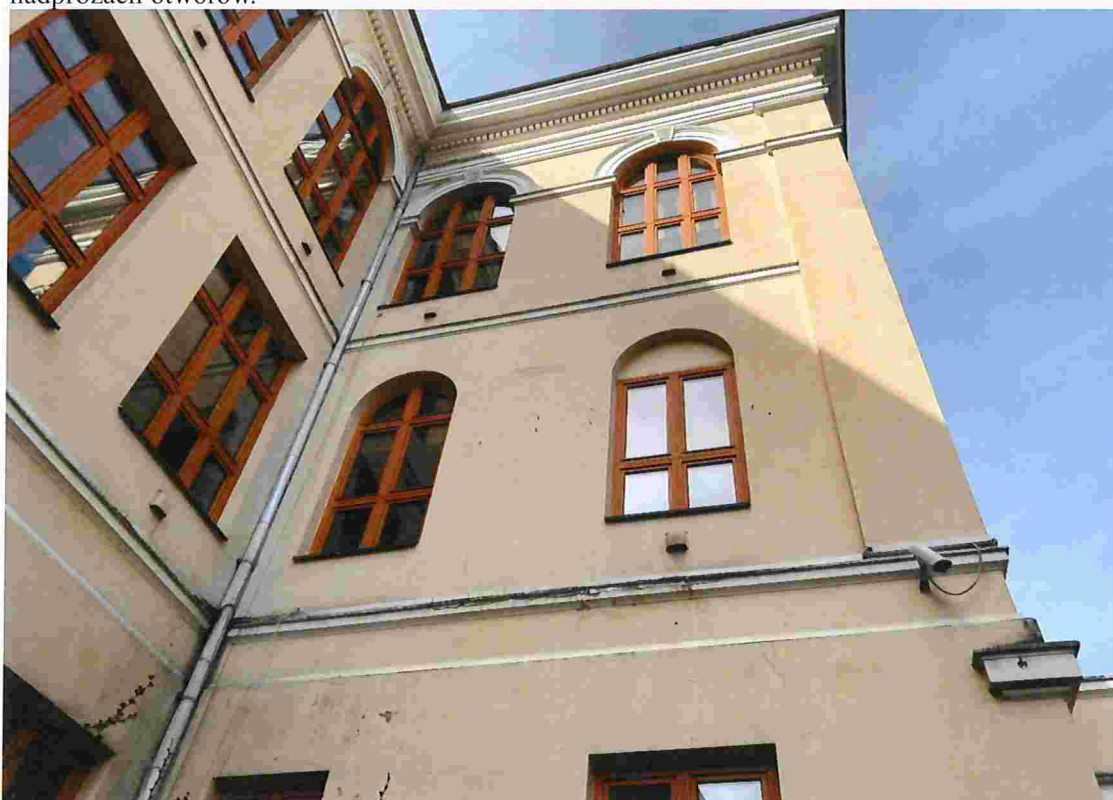

Zniszczenia górnych warstw płaszczyzn gzymsów pod obróbkami blacharskimi oraz krawędzi gzymsów z kapinosami. Uszczelnienie gzymsów gumowatym warstwami malarskimi, przyczyniło się do zniszczeń szlachetnego tynku romańskiego.

Zniszczenia górnych warstw płaszczyzn gzymsów pod obróbkami blacharskimi oraz krawędzi gzymsów z kapinosami. Uszczelnienie gzymsów gumowatymi warstwami malarskimi, przyczyniło się do zniszczeń szlachetnego tynku romańskiego.

Na elewacji w tynku występują oprócz charakterystycznych spękań skurczowych masy tynkarskiej, spękania o charakterze konstrukcyjnym, wynikające z rozmiękczenia gruntu wokół fundamentów przez obecność dwóch zamkniętych ogrodzeniem trawników, zbierających wodę opadową. Niestety z powodu braku odpływu wody z tych miejsc, powstały zniszczenia w postaci spękań konstrukcyjnych w nadprożach otworów.

Elewacja wykonana w tynku romańskim, pokryta szczelnymi warstwami przemalowań. Farby zaburzyły paroprzepuszczalność tynku. Widoczne zniszczenia gzymsów. Grzyms wieńczący elewację jest spękany, zagraża odpadnięciu, w szczególności, że wystaje znacznie spoza lica elewacji w

szczególności nad wejściem głównym do budynku i traktem pieszym. Widoczne mikroorganizm porastające elewację w strefie przyziemia, w której woda się utrzymuje w strukturze tynku oraz wzdłuż rur spustowych, biegnących wzdłuż elewacji.

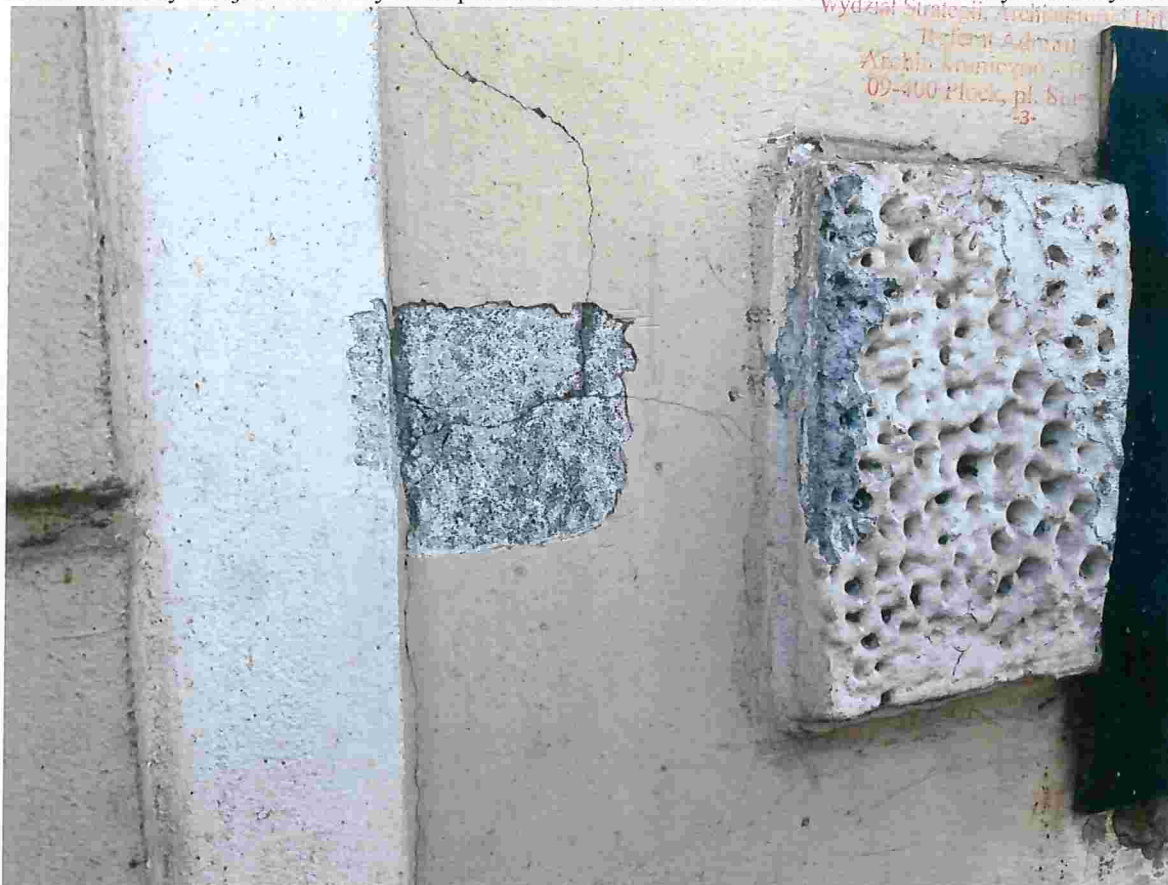

Elewacje z cementu romańskiego, imitujące kamienną okładzinę, monolityczną, pierwotnie bez podziałów elewacji na jasne detale sztukatorskie, żółte tła. Wprowadzony podział jest współczesną interpretacją, bez wykonanych badań konserwatorskich. Widoczne obróbki blacharskie pokryte porostami, kurzem, brudem. Ogródek przy budynku z rosnącą roślinnością, wyciąga nadmiar wody spływającej z olbrzymiego dachu.

Fragment elewacji frontowej współcześnie zaaranżowanej z podziałem na białe detale i żółte tła, jest błędem interpretacyjnym. Elewacja była zaprojektowana jako bryła monumentalna, kamienna, bez

podziałów. Zastosowano do jej budowy tynk romański, który w efekcie dał efekt monumentalnej bryły, monochromatycznej. Boniowany detal potwierdza to autorskie zamierzenie budowniczych szkoły.

Odkrytki na elewacji, po usunięciu warstwy szpachłówki cementowej i warstw malarskich, ukazują charakter powierzchni tynku romańskiego. Charakterystyczne przebarwienia są walorem estetycznym, nie wadą. Szczelna zewnętrzna powłoka współczesnych warstw blokuje odparowanie wody, migrującej w strukturze tynku, pod współczesną powłoką farb.

Mikrospękania skurczowe tynku romańskiego, które nie wymagają wyszpałdowania i szpachlowania. W odkrywcę widoczny oryginalny kolor masy tynku historycznego, który należy eksponować, zgodnie z ustaloną technologią dla tynków romańskich.

Granatowo błękitny kolor warstwy leżącej na tynku romańskim, jest także kolorem historycznym.

W odkrywcę widoczna ilość nałożonych warstw uszczelniających powierzchnię historycznego tynku.

Widoczny zniszczony gzyms cokołowy, rozwarstwienie tynku detalu pokrytego szczelnymi warstwami przemalowań. Poniżej cokół fundamentowy który jest zawilgocony przez wodę rozbryzgową, która odbijając się od sztywnej i twardej nawierzchni zamaka dolną strefę cokołową elewacji. Należy wzdłuż elewacji zdjąć pas szerokości około 60cm i wypełnić go grysikiem granitowym, który będzie rozbijał krople wody rozbryzkowej i umożliwi łatwiejsze odsychanie fundamentu.

Detale elewacji uszczelnione farbą elewacyjną o nie wystarczającej paro przepuszczalności. W wielu miejscach farba się łuszczy, ponieważ do tynku romańskiego zwykle farby elewacyjne się nie nadają.

Poprzez wielość zatarć, farb malarskich jakimi pomalowano elewację zablokowano możliwość odparowania wody opadowej, która uwięziona pod nimi szkodzi budynkowi.

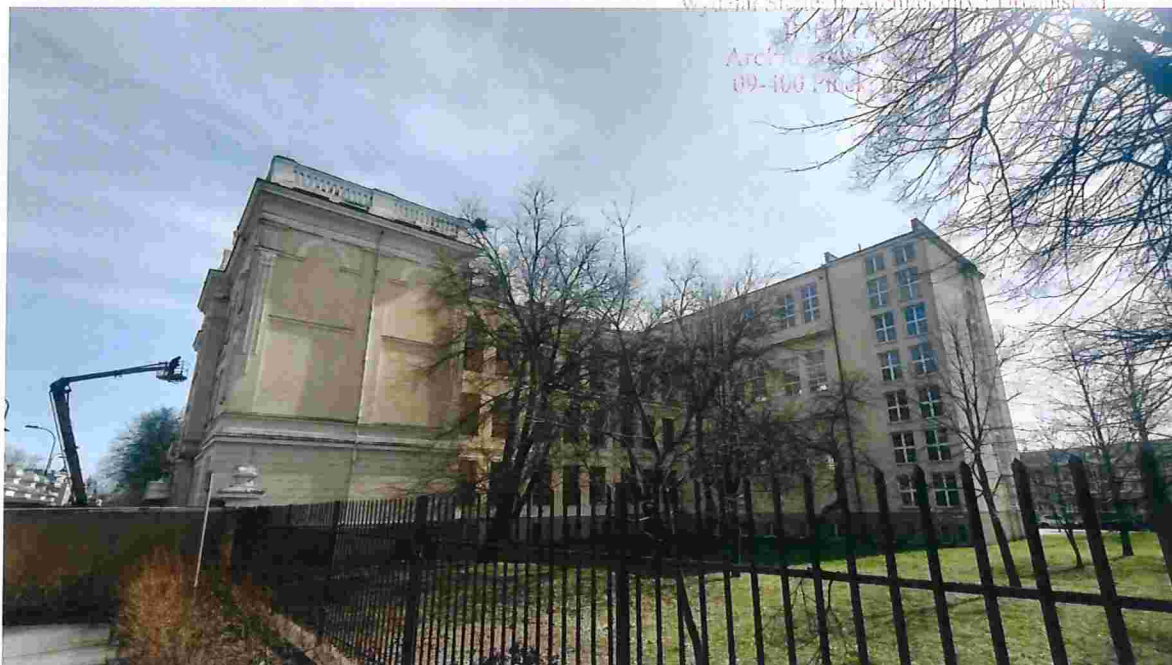
Współczesne tynki renowacyjne, zastosowane do napraw nie zdają egzaminu, są nie kompatybilne z historycznymi tynkami romańskimi. Uszczelniające powierzchnię farby nie zapewniają odpowiedniej paro przepuszczalności murom.

Zniszczenia związane z utrzymującym się zawilgoceniem strefy fundamentowej. Schowany odpływ może być zatkany, liśćmi, woda odpływa w trawnik, który wypełnia zamknięte ogrodzenie znajdujące się wzdłuż elewacji frontowej. Opaska cementowa nie ułatwia odparowania a jedynie utrzymuje wilgoć. Porastający cokół mech i glony potwierdzają, że zastosowane rozwiązanie nie jest skuteczne.

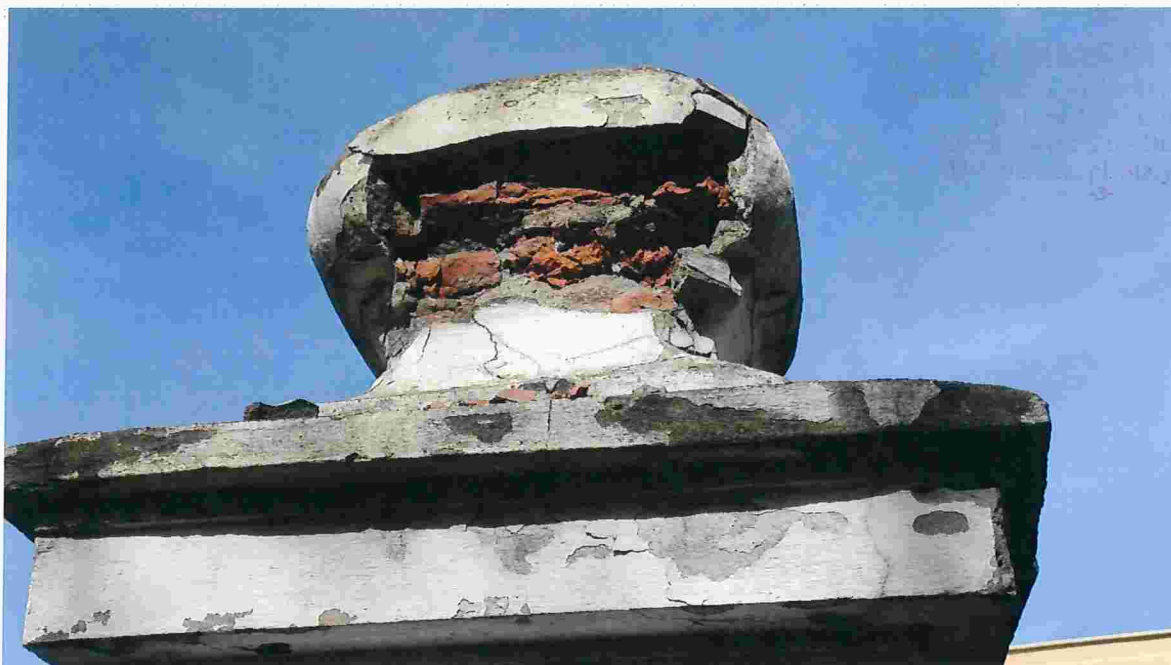
Widoczne zamknięte ogrodzeniem trawniki, zbierające wodę opadową, utrzymujące zawilgocenie wzdłuż fundamentów budowli. Strzałkami oznaczono miejsca wykonania drenażu francuskiego, który będzie pełnił funkcję odpływu nadmiaru wody z zamkniętego obiegu ogrodzenia na zewnątrz. Przynajmniej po dwa odpływy na jeden trawnik. Na czerwono oznaczono także betonowe opaski, które należy usunąć a w ich miejsce ułożyć, przepuszczalną zasypkę wypełnioną granitowym łamanym grysikiem, w celu szybkiego odprowadzenia wody. Dzięki łamanym krawędziom wypełniacza, woda rozbryzgowa nie będzie się odbijała na ścianki fundamentu. W trawniku widoczna studzienka, należy sprawdzić jej funkcję, jeśli do niej odprowadzana jest woda z dachu budynku, należy sprawdzić czy jest drożna.

Widoki ogólne gmachu szkoły. Najstarsza bryła rozbudowana poprzez dobudowanie kolejnych kubatur, powinna zostać zabezpieczona systemem najprostszego odwodnienia, odprowadzenia wody opadowej, poprzez albo wprowadzenie nasadzenia zieleni j. wyżej - ogródków albo zapewnienie odprowadzenia wody z trawników poza zamknięty system historycznego ogrodzenia.

Wokół wszystkich budowli należy strefy fundamentowe zabezpieczyć przed wodą rozbryzgową, systemem opasek z grysikiem granitowym, zapewniającym, także szysze wysychanie murów. Widoczna attyka wieńcząca elewację, zauważalne zniszczenia bariery wynikające z wadliwie wykonanych obróbek blacharskich oraz uszczelnienia powierzchni wykonanych w tynku romańskim, farbami o zbyt małej paro przepuszczalności. Należy uszczelnić system obróbek blacharskich i sposób rozwiązania orynnowania na dachu, odprowadzającego w sposób skuteczny wodę z dachu budynku.

Zwieńczenie historycznego ogrodzenia szkoły wykonanego także w technologii i technice tynku romańskiego położonego na ceglany mur. Forma dekoracji wykonana w technice odlewu. Zniszczenie elementu spowodowane uszczelnieniem powierzchni wadliwymi uzupełnieniami z przypadkowo użytymi tynkami cementowymi nie kompatybilnymi z technologią cementów romańskich i pokrytych współczesnymi farbami elewacyjnymi o nie wystarczającej paro przepuszczalności. Zawilgocony detal, narażony na przemarzanie, uległ rozwarstwieniu, spękaniu, warstwa tynku romańskiego odspoiła się i odpadła ukazując budowę technologiczną elementu zdobiącego słupek bramy wjazdowej i ogrodzenia szkoły.

5.0. BADANIA KONSERWATORSKIE

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Sztuki, II, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Adres: ul. Stary Rynek 1
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1

Po szczegółowej wizji lokalnej jakiej poddano obiekt, wytypowano miejsca do wykonania odkrywek i sond. Uwzględniono stan zniszczeń elewacji frontowej i bocznej, starając się znaleźć miejsca, mówiące o najstarszej historycznej warstwie budulcowej.

Przy pomocy podnośnika wykonano szczegółowe fotografie dokumentujące rzeczywisty stan zachowania elewacji, który nie do końca był czytelny z poziomu parteru.

Na początku sprawdzono i przebadano elewację frontową czyli od strony ulicy 3 Maja. Podczas lotu na podnośniku, okazało się, że górne partie gzymsowania są bardzo zniszczone. Dodatkowo zakres badań ograniczał dostęp do wszystkich wysokości oraz obszarów elewacji. Czyli część parteru została wykluczona na wstępie, ze względu na wprowadzone nowe z żywicy tynki cokołowe.

Zatem najbezpieczniejsza dla właściwie przeprowadzonych badań była druga kondygnacja, która posiadała zachowane, najstarsze tynki i sztukaterie. Wiadomym też, jest, że architektura rządzi się swoimi prawami geometrii, symetrii oraz że powtarzające się elementy i detale architektoniczne wykonane z tych samych materiałów, posiadają taką samą kolorystykę. Tło dla nich, także jest identyczne w obszarze całej elewacji. Powyżej opisany stan rzeczy sprawdzono, wykonując w różnych miejscach na powierzchniach detali : obramień okiennych, gzymsów pod okapnikowych czy też parapetowych. Także sprawdzając w różnych miejscach, nawarstwienia i kolorystykę tła.

Sondy ujmujące stratygrafię nawarstwień starano się wykonać w taki sposób aby była czytelna cała najstarsza warstwa tynku wraz z kolorem detali.

Badania ujawniły, że najstarsza warstwa związana jest ściśle z tynkami pokrywającymi wszystkie kondygnacje i jest w kolorze od rozbielonej żółci do gołębiej szarości a nawet ciemnego granatu, sztukaterie mają miejscowe ciemniejsze szaro niebieskie wtrącenia. Powierzchnia tynków nie zależnie od jej występowania, jeśli nie jest zniszczona, to jest mocno skryształizowana, tworząca śliską wierzchnią warstwę. Badania potwierdziły, że elewację wykonano w tynku romańskim, bardzo nowatorską recepturą, odkrytą i upowszechnioną na przełomie XIX-XX w.

Elewacja była monochromatyczna, imitowała kamienną, zwartą okładzinę.

W przypadku najstarszej stolarki okiennej – została wymieniona na nową, w kolorze pomarańczowo-czerwonym(ceglastym).

5.1. TECHNIKA I TECHNOLOGIA WYKONANIA ELEWACJI

Sztukateria, stiuk, wyprawa¹², są obecne na elewacjach niniejszego budynku.

Materiał zdobniczy nakładany na ściany i elementy architektoniczne wewnątrz oraz elewacji.

W skład wchodzi najczęściej wapno, piasek marmurowy, gips, klej i barwniki. Ze sztukaterii kształtuje się motywy figuralne, ornamentalne a nawet architektoniczne (pilastry, archiwolty, supraporty itp.). Może być jedno i wielobarwny a także złożony, barwiony z dodatkiem gipsu alabastrowego, naśladuje marmur tzw. marmoryzacja lub sztuczny marmur – marmo stucco). Metody wykonywania sztukaterii. Sztukateria (wł. stuccatura) – dekoracja architektoniczno-rzeźbiarska (np. gzyms, fryz, kapitel, supraporta, rozeta, itp.) znana od starożytności, typowa dla okresu baroku, rokoka i klasycyzmu.

¹² Słownik terminologiczny Sztuk Pięknych. Wyd. Naukowe PWN Warszawa 2007

Detale architektoniczne na elewacjach wykonywano w zaprawach wapiennych z dodatkiem gipsu ze zróżnicowanym wypełniaczem od piasku po kruszywa wapienne i piaskowcowe.

Wyróżnia się trzy główne metody wykonywania sztukaterii:

1. Metoda ciągnięcia na ścianie lub na stole, wykonywanie odlewów, metoda narzutu z ręki.
2. Metoda ciągnięcia na ścianie lub na stole Robotami ciągniętymi nazywa się wykonywanie wypraw lub modeli, których ukształtowanie oraz wyrównanie i wygładzenie powierzchni następuje za pomocą odpowiedniego wzornika zwanego potocznie szablonem, przesuwanego (ciągniętego) po zamocowanych prowadnicach toru. Tą metodą można wykonać w tynku wyprawę gzymsów, opasek, listew, bonii, itp. Tynki ciągnięte wykonuje się na elementach prostoliniowych oraz krzywoliniowych, łukach i elipsach. Technikę ciągniętą stosuje się również do tynkowania pilastrów, słupów okrągłych lub wielobocznych, powierzchni obrotowych, np. kopuł lub nisz, oraz powierzchni krzywoliniowych, np. sklepień. Każdy wzornik składa się z dwóch zasadniczych części: właściwego wykroju profilu oraz konstrukcji umożliwiającej przesuwanie wzornika po prowadnicach toru. Tor, po którym przesuwa się wzornik, tworzą dwie prowadnice – drewniane listwy lub łaty o przekrojach $20 \times 80 \text{ mm} \div 40 \times 100 \text{ mm}$. Listwy toru mocuje się do ściany za pomocą haków. W przypadku ciągnięcia detali wzdłuż linii krzywej, tor wzornika powinien odpowiadać występującym krzywiznom.

3. Wykonywanie odlewów Prace rozpoczyna się od przygotowania modelu. Jeśli jest to brakujący detal, który powtarza się w obiekcie, zdejmuje się jeden z istniejących, w najlepszym stanie zachowania, oczyszcza się go i cyzeluje, a następnie wykorzystuje jako model do wykonania formy sztukatorskiej. Jeśli jest to nowy element, najczęściej model przygotowuje się na podstawie rysunku. Rysunek powinien być w skali 1:1 i zawierać rzuty elementu oraz odpowiednie przekroje umożliwiające odtworzenie wymaganego kształtu. Modele przygotowuje się najczęściej z gliny, plasteliny, gipsu i drewna, rzadziej z metali, kamienia, ceramiki i tworzyw sztucznych. Kolejnym etapem jest przygotowanie formy sztukatorskiej. Forma jest negatywem modelu, za pomocą której można uzyskać jego kopię, wypełniając ją odpowiednim materiałem.

Występuje kilka rodzajów i technologii wykonywania form sztukatorskich, należą do nich:

- formy elastyczne – wykonywane z materiałów płynnych, które po stężeniu nabierają cech podobnych do gumy (klej kostny, klej skórny, żelatyna techniczna – formy klejowe; kauczuk silikonowy – formy silikonowe), stosowane do odlewów modeli o niewielkich rozmiarach i spłaszczonym kształcie; formy elastyczne z płaszczem gipsowym – płaszcz gipsowy usztywnia formę elastyczną umożliwiając jej zastosowanie do odlewania elementów o większych wymiarach i bardziej rozwiniętym kształcie¹³
- formy gipsowe – stosowane tylko do modeli płaskich; formy gipsowe składane (klinowe) – liczba części formy jest większa niż dwie, a każda z części ma kształt klinowy, stabilizujący całą formę po wyjęciu modelu, formy te stosuje się do odlewania elementów gipsowych i betonowych; formy kombinowane – są połączeniem formy elastycznej z płaszczem gipsowym i formy klinowej, stosuje się je do wykonywania odlewów modeli, które tylko w części mają skomplikowany kształt;
- formy stracone – stosowane do jednokrotnego powielania modelu miękkiego, tzn. z gliny lub plasteliny w celu otrzymania modelu gipsowego. Po przygotowaniu formy można przystąpić do wykonania odlewu, który stanowi kopię modelu. Najczęściej stosowanymi materiałami do wykonywania odlewów są: zaczyn gipsowy, zaprawa stiukowa, zaprawa stosowana do wykonywania tynków szlachetnych, mieszanki kamienno-cementowe (np. lastryko), beton, kompozycje zawierające spoiwo organiczne chemoutwardzalne (np. żywica epoksydowa). Małe odlewy wykonuje się zazwyczaj jako niezbrojone, większe w celu zwiększenia wytrzymałości na zginanie, zbroi się zabezpieczonymi antykorozyjnie prętami stalowymi, drutem stalowym ocynkowanym, drewnianymi listewkami, łodygami trzciny, włóknami konopi, tkaniną jutową, włóknami syntetycznymi. Wykonane odlewy wymagają zazwyczaj retuszu, polegającego na usunięciu nadlewów na spoiniach formy oraz cyzelowaniu w celu podkreślenia rysunku i

¹³ Słownik terminologiczny Sztuk Pięknych, PWN, Warszawa 2002. 3 Tynki, nr 3–4 (37) 2016

plastyki odlewu. Przed zamocowaniem odlewów na ścianach i sufitach należy odpowiednio przygotować podłoże – nadać powierzchni tynku w miejscu montażu odlewu oraz tylnej powierzchni sztukaterii szorstką strukturę, a następnie obie płaszczyzny nasycić wodą. Zaczyn gipsowy zawsze nakładać na tylną powierzchnię odlewu, element docisnąć do tynku w oznaczonym miejscu. Jedynie małe detale można mocować poprzez przyklejanie, większe elementy należy dodatkowo mocować mechanicznie, za pomocą wkrętów, gwoździ, kotew stalowych, kotew rozporowych, drutów oraz siatek metalowych.

1. Metoda narzutu z ręki. Sztukaterie formowane ręcznie wykonuje się na tynkach ścian zewnętrznych i wewnętrznych oraz na tynkach sufitów. Do wykonania ich stosuje się ten sam rodzaj zaprawy, z którego wykonane są tynki. Sztukaterie formowane z zaprawy wykonuje się metodą mokre na mokre dlatego podstawową zasadą obowiązującą podczas wykonywania takich dekoracji jest zapewnienie odpowiedniej wilgotności podkładu, tak żeby nie odcigał on gwałtownie wody ze świeżo nałożonej zaprawy. Konieczne jest również schropowacenie tynku w miejscu nakładania sztukaterii. Przed przystąpieniem do pracy sztukator powinien przeanalizować projekt ornamentu, określić grubość nanoszonej w poszczególnych miejscach zaprawy oraz ustalić sposób wzmocnienia sztukaterii w miejscach bardziej wystających z lica tynku np. poprzez wymurowanie z cegły występow lub stosując zbrojenie z wbitych w podłoże ocynkowanych gwoździ lub kotew, owiniętych drutem ocynkowanym. Na wykonany tynk podkładowy przenosi się rysunek elementu sztukatorskiego z projektu, za pomocą ołówka, lubryki lub węglem. Po wykonaniu konturów, powierzchni należy nadać szorstką strukturę, osadzić zbrojenie, zmyć z powstałego pyłu i nasycić wodą. Na tak przygotowany podkład tynkowy nanosi się zaprawę podkładową szpachlą łyżkową zgodnie z konturami rysunku, uformowany kształt powinien uwzględniać charakterystyczne szczegóły dekoracji sztukatorskiej. Wierzchnią warstwę zaprawy o grubości ok. 5 mm nakłada się na dobrze zwilżoną warstwę podkładową z uwzględnieniem ogólnej zasady obowiązującej w robotach tynkarskich, że wierzchnia warstwa zaprawy nie może być mocniejsza od poprzedniej. Wierzchnią warstwę nanosi się bezpośrednio po stężeniu podkładu wg. zasady mokre na mokre. W tej warstwie sztukator formuje ostateczny kształt elementu i gładząc uszczelnia jego powierzchnię.

Analizując zatem stan zachowania detalu sztukatorskiego zdobiącego elewację budynku ul. 3 Maja w Płocku, możemy wyodrębnić występowanie (3) trzy metody wykonywania sztukaterii.

Poniżej załączam zestawienie dekoracji pod względem metody wykonania, które znajdują się na elewacjach kamienicy.

Elementy ciągnione na ścianie:

1. Gzymsy pod okapnikowe, górny i środkowy.
2. Parapety pod oknami.
3. Profilowane obramienia wokół okien
4. Profile-bonie
5. Pilastry, lizeny

Metoda narzutu z ręki:

1. Wypełnienie tła dla detali pomiędzy „ciągnionymi” profilami, a ich krawędziami czyli wszystkie proste płaszczyzny ścian.
2. Wypełnienie płaszczyzn pomiędzy boniami
3. Wypełnienie tła bocznych elewacji

Metoda narzutu z ręki i wyciskany element w mokrej zaprawie

1. Rząd kostek czy też ząbków o kształcie prostokątnym
2. Wyciśnięcie linii wyznaczających prostokątne pola na elewacjach bocznych, szczytowych (w narożnikach koła

5.2. MATERIAŁY PIERWOTNE I WTÓRNE

- materiały pierwotne:

Budynek murowany, otynkowany, kryty blaszanym dachem z blachy powlekanej, detale dekorujące elewacje i tynki z cementu romańskiego¹⁴, eksponowany surowy tynk o barwie od żółtej do niebieskawo-gołębiej(granatowej). Kolor powierzchni historycznej waha się od NCS S 2002-Y do NCS S 5030-R80B w zależności od miejsca.

¹⁴ Cement romański, dzięki Johnowi Smeatonowi, w Anglii nazywanemu ojcem inżynierii cywilnej, nastąpiła w 1756 r. rewolucja w dziedzinie wytwarzania spoiw hydraulicznych. Smeaton, poszukując odpowiedniej zaprawy z wapna wypalonego z surowca bogatego w substancje ilaste. W 1796 r. Joseph Parker stwierdził, że wypalone bryły wapienia marglistego ze zbocza góry Kent dają znakomity cement hydrauliczny. Kilka lat później cement ten nazwano cementem romańskim(nosił także nazwę cementu Parkera), gdyż miał podobny kolor do starych cementów rzymskich, stanowiących mieszaninę wapna i pucolany. Czasopismo Towarzystwa Technicznego Krakowskiego z 15 września 1890, podaje następującą definicję cementu romańskiego: „*Romancementy są to wyroby z gliniastych margłów wapiennych otrzymane przez wypalenie w temperaturze poniżej temperatury zeszklenia, które przez zwilżenie nie gaszą się, zatem dopiero przez mechaniczne rozdrobnienie muszą być na mączkę zamienione*”. W procesie wytwarzania cementu romańskiego duże kawałki margla wypalano prawie wyłącznie w dużych piecach szybowych, mimo że można było do tego celu wykorzystywać piece kręgowe i komorowe. Stosowano piece szybowe przesypkowe lub z zewnętrznymi paleniskami. Szczegóły konstrukcyjne i wielkości tych pieców były różne. Opalano je węglem, koksem, drewnem lub torfem. Wypał prowadzono w temperaturze poniżej temperatury zeszklenia, czyli 800 – 1200C, w zależności od składu chemicznego surowca. Kontrola procesu wypału była z oczywistych względów w tych urządzeniach bardzo utrudniona. W okolicach, gdzie nie było złóż margli o odpowiednim składzie (surowiec „zupełny”), można było produkować cement romański ze sztucznie zestawionej mieszaniny surowców, składającej się z wapienia lub wapienia marglistego i gliny. Szczególnie intensywny rozwój produkcji cementu romańskiego przypadł na II połowę XIX w. W Szwajcarii, południowych Niemczech, a przede wszystkim na terenach Monarchii Austro-Węgierskiej(także w Galicji) działały w tym czasie duże i ważne ośrodki wytwarzania cementu. Cementy romańskie posiadające ciepły kolor, zmieniający się od żółtego do brązowego w zależności od domieszek, urzeczywistniały oczekiwania związane z materiałem wiążącym, architektów i budowniczych przełomu wieków. Druga połowa XIX w. i początek XX w. to okres szczególnie intensywny rozbudowy miast europejskich, z których wiele dopiero w tym czasie utraciło swój średniowieczny charakter, przekształcając się w nowoczesne organizmy urbanistyczne. Zmiany, które w tym czasie zaszły, do dziś odgrywają zasadniczą rolę we współczesnym wyglądzie ośrodków miejskich. Powstające budowle „przywdziewano” w tzw. kostiumy historyczne, nawiązując tym samym do stylów panujących w poprzednich epokach-gotyku, renesansu, baroku, rokoka, czy klasycyzmu. Szczególną rolę odgrywała więc dekoracja – podczas, gdy szkielet budynku pozostawał taki sam, za pomocą detali architektonicznych nadawano budowli odpowiedni charakter. Stąd tak ogromna popularność cementu romańskiego - materiału, który dzięki stosunkowo łatwej i szybkiej produkcji, wysokiej odporności na działanie czynników atmosferycznych oraz pięknej barwie idealnie nadawał się do wykorzystania przy tworzeniu gzymsów, fryzów, boniowań, obramowań okiennych i innych elementów architektonicznych oraz różnorodnych rzeźb i płaskorzeźb często o skomplikowanych wzorach (np. popiersia, medaliony, kartusze herbowe). Okres świetności cementu romańskiego przerwał wybuch I wojny światowej. Po jej zakończeniu używany był sporadycznie, a z czasem znajomość technologii jego produkcji i budowlanych technik wykonawczych uległa zapomnieniu. Zaplanowała trwająca do dziś era cementu portlandzkiego. Analizując możliwości produkcji cementu romańskiego o odpowiedniej jakości, uwzględniono wykorzystanie wydajniejszego i efektywniejszego niż piec szybowy pieca obrotowego. Uruchomienie tego cementu w krakowskim oddziale instytutu poprzedziły wieloletnie prace badawcze prowadzone w ramach europejskiego projektu badawczego „ROCEM”. Obecnie zdolność produkcyjna cementu romańskiego w Zakładzie Doświadczalnym Oddziału Mineralnych Materiałów Budowlanych(OMMB) w Krakowie przewidzianego dla odbiorców polskich i zagranicznych wynosi 2500 t rocznie z możliwością szybkiego jej zwiększenia. Zakład Doświadczalny OMMB w Krakowie oprócz cementu romańskiego produkuje również gotowe do użycia zaprawy i farby na jego bazie. Skład i właściwości zapraw oraz farb podano w tabeli. 2.

Teraźniejszość i przyszłość cementu romańskiego

Odtworzenie technologii produkcji cementu romańskiego jest wydarzeniem przełomowym, gdyż daje konserwatorom zabytków możliwość odnawiania elewacji budynków i budowli z końca XIX i początku XX w. za pomocą odpowiednika materiału, z którego pierwotnie zostały ukształtowane. Wcześniejsze metody ich restaurowania obejmowały zastępowanie oryginalnych, lecz zniszczonych elementów plastikiem, styropianem bądź też cementem portlandzkim, a także dające co prawda zadowalający efekt estetyczny, lecz niepozostające w zgodzie z oryginalnym materiałem przemalowania fasad nowoczesnymi farbami żywiczno-mineralnymi (np. teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie). Na szczęście coraz więcej budowli odnawianych jest z wykorzystaniem cementu romańskiego. Dzięki temu nie tylko z powrotem stają się ozdobą miast, ale przede wszystkim zachowują swój własny, oryginalny i niepowtarzalny charakter. Przykładem mogą tu być niedawno odrestaurowane budowle Krakowa: gmach dawnej Akademii Handlowej przy ul. Kapucyńskiej (fot. 1), dom Władysława Łozińskiego przy ul. Piłsudskiego (fot. 2), elewacja pałacu Wielopolskich przy ul. Poselskiej (fot. 3), kamienica przy ul. Józefińskiej (fot. 4). Należy stwierdzić, że „dzień dzisiejszy” cementu romańskiego to często zdewastowane fasady budynków przez lata nie odnawiane lub tylko częściowo zabezpieczane przed dalszą degradacją kiczowatymi i nieoryginalnymi materiałami. Taki niekorzystny wizerunek musi ulec zmianie. Dlatego też jednoznacznie trzeba podkreślić, że cement romański jest materiałem przyszłości. Aby zachować dziedzictwo kulturowe, edukować i kształtować wrażliwość obywatela w tej sferze, jego okres świetności musi już wkrótce nastąpić ponownie.

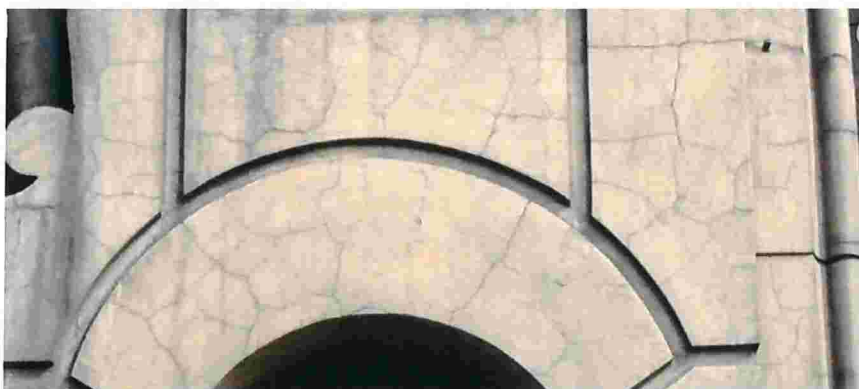
Na zakończenie warto dodać, że cement romański może być stosowany nie tylko w konserwacji zabytków. Z równym powodzeniem może być stosowany (ze względu na jego dużą odporność na warunki atmosferyczne) do zewnętrznych i wewnętrznych dekoracji współcześnie budowanych obiektów (publicznych i prywatnych) oraz ich otoczenia, na przykład w formie rzeźb plenerowych i ogrodowych.

Opracowana w OMMB w Krakowie technologia produkcji cementu romańskiego zdobyła: wyróżnienie specjalne targów Concour Lepine Paryż 2009 – Medal Francuskiego Stowarzyszenia Wynalazców i Przemysłowców, Srebrny Medal na Międzynarodowej Wystawie Wynalazków w Warszawie – IWIS 2009, Srebrny Medal na IX Międzynarodowej Wystawie Wynalazków i Innowacji – Moskwa 2009, Złoty Medal na GENIUS-EUROPE International Invention Fair Budapest 2009 oraz złoty medal South – Pacific Innovation Transfer Society, Australia również na GENIUS-EUROPE, Budapeszt 2009.

dr inż. **Henryk Szelağ**

mgr **Aleksandra Skorek**

Oddział Mineralnych Materiałów Budowlanych w Krakowie Instytutu Szkła, Ceramiki, Materiałów Ogniotrwałych i Budowlanych w Warszawie

Na powyżej umieszczonej fotografii, charakterystyczna siatka spękań powierzchni tynków zawierających cement romański bez warstw malarskich. Kolorystyka historycznych powierzchni o przebarwieniach od beżowo-piaskowcowych do szarych, błękitnawych, a nawet niebieskawych, granatowych.

	Zaprawa			Farba (farba modyfikowana)
	do odlewów	do elementów ciągnionych	do tynków	
Proporcje cement : kruszywo (obj.)	min. 2 : 1	1 : 1,5	1 : 1	od 2 : 1
Rozmiar ziaren kruszywa (mm)	< 10	< 4	< 4	< 1
Proporcja woda : cement	0,65	0,6	0,6	ok. 0,65
Opóźniacz czasu wiązania (% do masy suchego cementu)	kw. cytrynowy 0,1–0,3	kw. cytrynowy 0,3	kw. cytrynowy 0,3	cytrynian potasu 0,3–0,6
Czas stosowania (min)	5–10	ok. 30	ok. 30	ok. 10
Uwagi	–	–	–	farba modyfikowana zawiera chemiczne dodatki modyfikujące

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

Tab. 2. Skład zapraw i farb produkowanych na bazie cementu romańskiego w OMMB w Krakowie

Właściwości zapraw z cementu romańskiego:

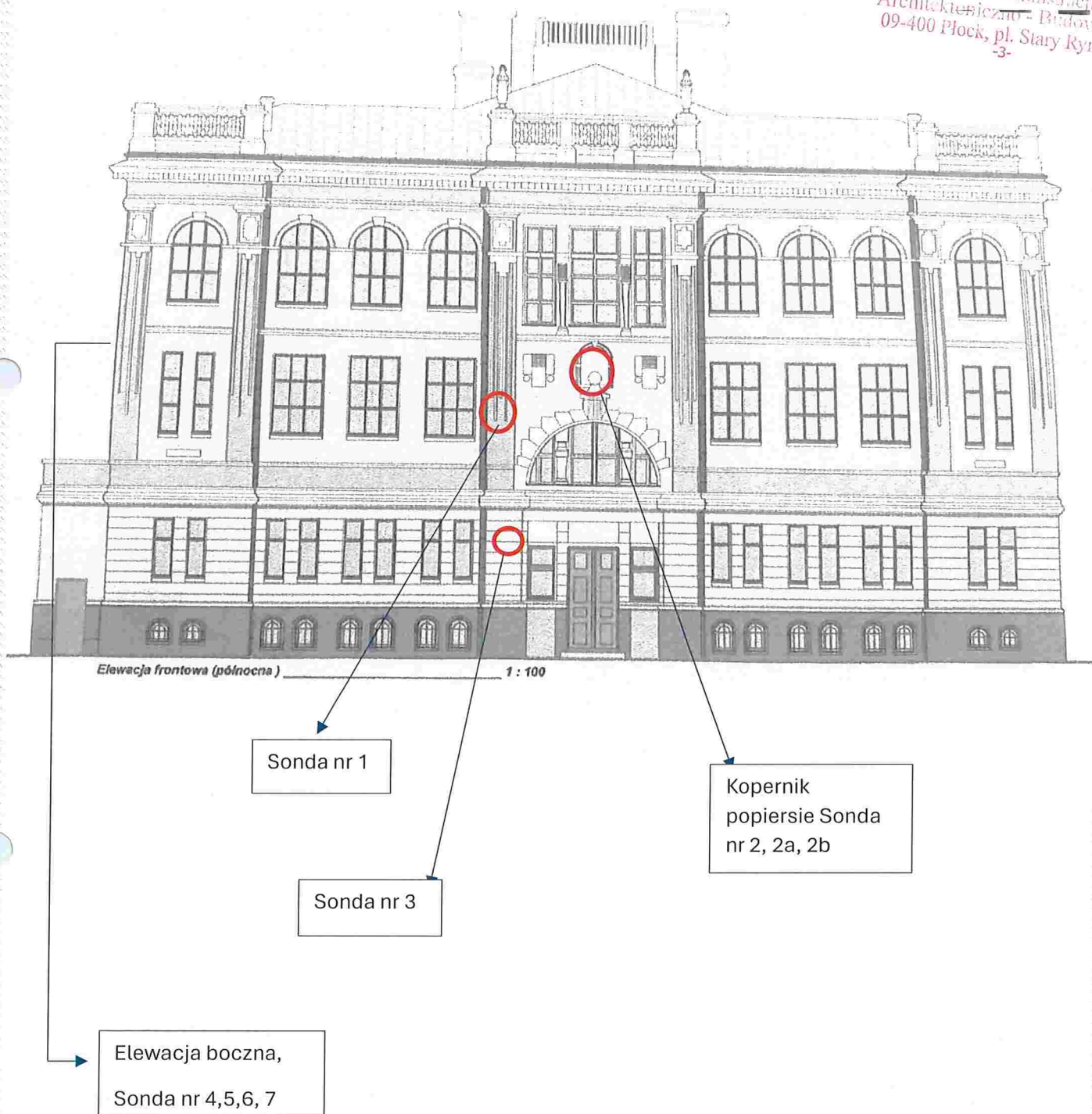
- szybki czas wiązania w połączeniu z niewielkim skurczem,
 - duża porowatość charakterystyczna dla zapraw wapiennych (tynk nie zatrzymuje wilgoci w ścianach budynku, pod warunkiem, że nie ma na nim położonych wtórnych warstw malarskich, które zatrzymały wodę).
 - duża odporność na czynniki atmosferyczne,
 - wysoka wytrzymałość,
 - zdolność twardnienia pod wodą
- materiały wtórne – warstwy farb elewacyjnych, silikonowa ostatnia, tynk cementowy i mozaikowy żywiczny na cokole,

Budynek Prokuratury Okręgowej w Płocku, Plac Obrońców Warszawy

5.3. OZNACZENIE MIEJSC WYKONANYCH SOND I ODKRYWEK ORAZ POBRANYCH PRÓBEK DO BADAŃ LABORATORYJNYCH

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektura - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek I
-3-

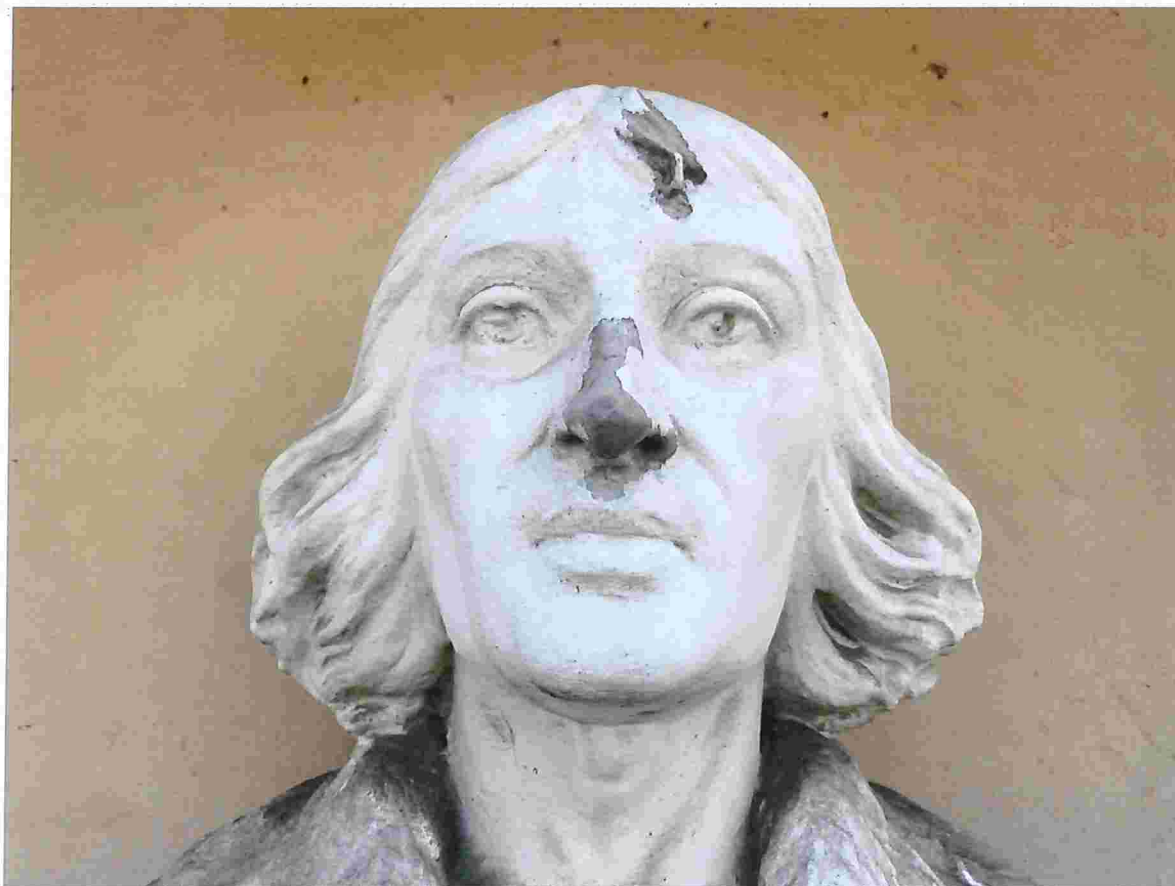

5.4. SONDY I STRATYGRAFIE

SONDA NR 1. Elewacja frontowa północna, pilastry ryzalitu z secesyjnymi pionowymi wstęgami.

w. technologiczna	w. chronologiczna		Opis	Wyniki badań
7.	V / lata 20-te		w. malarska biała detal sztukatorski	Farba elewacyjna krzemooorganiczna
6.	XXI w.		w. malarska rozbielona beżowo-ugrowa w tłach elewacji	Farba elewacyjna krzemooorganiczna
5.	IV/lata 80-te XX w.		w. malarska rozbielona szaro-beżowa	Farba elewacyjna krzemooorganiczna
3.	III		w. malarska rozbielony błękitno szara	
2.	II/rozbudowa		w. malarska błękitno-granatowa	NCS S 5030-R80B
1.	I. / 1912		Tynk romański	Tynk barwy jasno-beżowo szaro-błękitnej, grubość 8-15mm, mocny, skryształizowany wypełniacz zawiera :kwarc o różnej wielkości ziaren, równo obtoczonych, skalenie, spoiwo cementowo-wapienne muskowi, macerał roślinny, NCS S 2002-Y do NCS S 5030-R80B

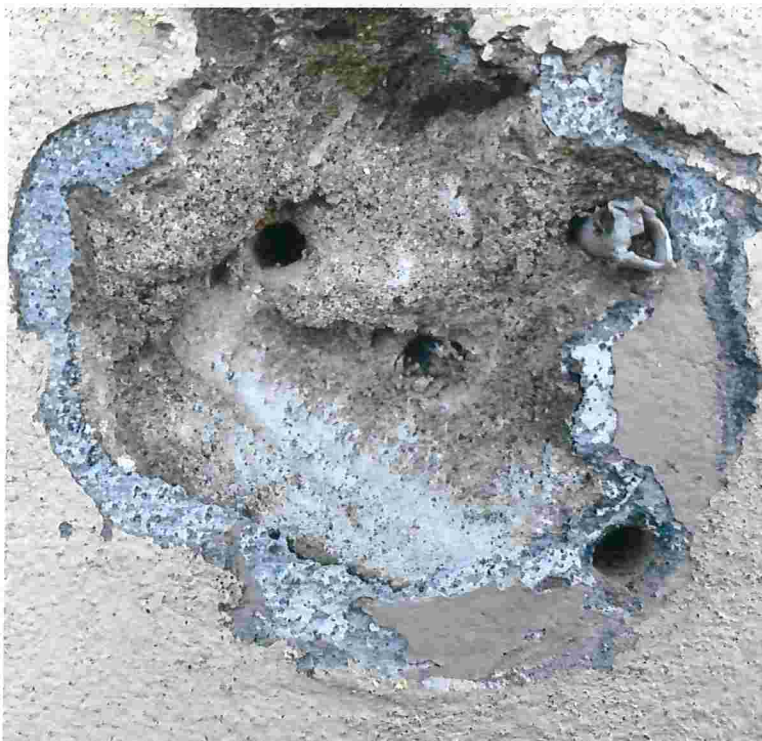

OCKA
urbanistyczny

anej
ek I

SONDA NR 2. Elewacja frontowa północna, ryzalit, wnęka z popiersiem Mikołaja Kopernika.

w. technologiczna	w. chronologiczna		Opis	Wyniki badań
2.	V / lata 20-te XXI w.		w. malarska biała- pomalowano nią popiersie i detale elewacji	Farba elewacyjna krzemoorganiczna
1.	I. / 1912		Tynk romański, odlew, rzeźba pełna	barwy jasno-beżowo szaro-błękitnej, grubość 8-15mm, mocny, skryształizowany wypełniacz zawiera :kwarc o różnej wielkości ziaren, równo obtoczonych, skalenie, spoiwo cementowo-wapienne muskowit, macerał roślinny,

SONDA NR 3. Elewacja frontowa, ryzalit, tło.

w. technologiczna	w. chronologiczna		Opis	Wyniki badań
6.	V / lata 20-te XXI w.		w. malarska rozbielona beżowo-ugrowa	Farba elewacyjna krzemooorganiczna
5.	IV/lata 80-te		w. malarska rozbielona różowa	Farba elewacyjna krzemooorganiczna
4.	XX w.		Szare cienkowarstwowe zatarcie zaprawą	silna zacierka cementowa
3.	III		w. malarska rozbielony błękitno szara	
2.	II/rozbudowa		Zatarcie cienkowarstwowe zaprawą cementową	
1.	I. / 1912		Tynk romański	barwy jasno-beżowo szaro-błękitnej, grubość 8-15mm, mocny, skryształizowany wypełniacz zawiera :kwarc o różnej wielkości ziaren, równo obtoczonych, skalenie, spoiwo cementowo-wapienne muskowitz, macerał roślinny,

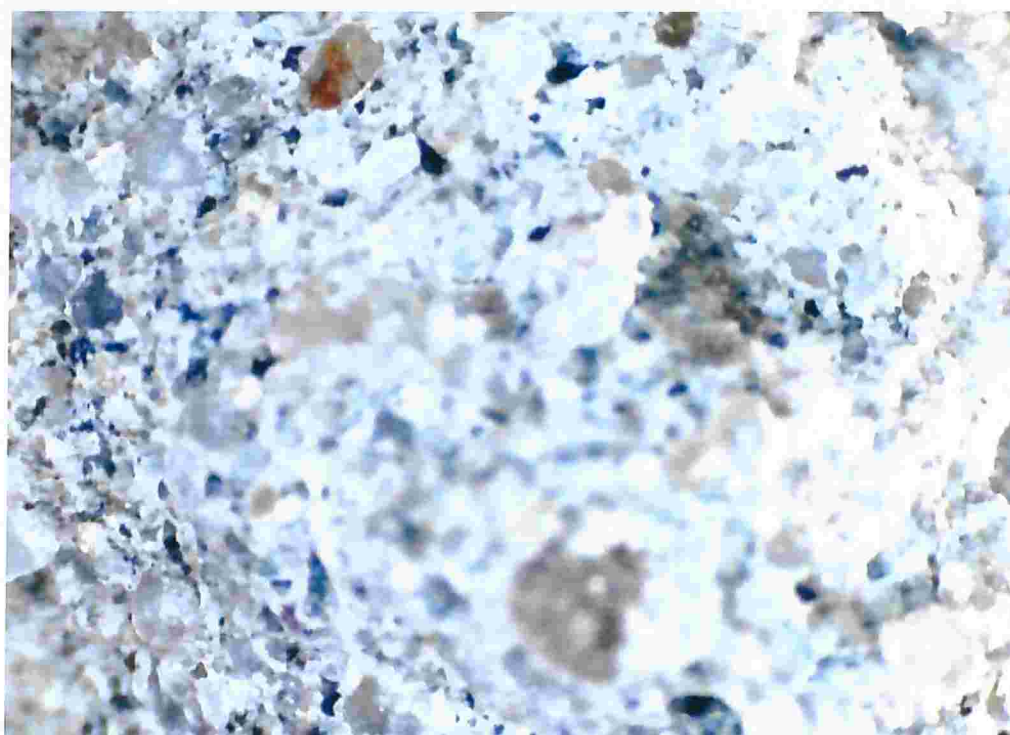
SONDA NR 4, 5, 6. Elewacja wschodnia, boczna tło z podziałem na płyciny.

w. technologiczna	w. chronologiczna		Opis	Wyniki badań
6.	V / lata 20-te XXI w.		w. malarska rozbielona beżowo-ugrowa	Farba elewacyjna krzemoorganiczna
5.	IV/lata 80-te XX w.		w. malarska rozbielona szaro-beżowa	Farba elewacyjna krzemoorganiczna
4.			Szare cienkowarstwowe zatarcie zaprawą	silna zacierka cementowa
3.	III		w. malarska rozbielony błękitno szara	
2.	II/rozbudowa		w. malarska błękitno-granatowa	
1.	I. / 1912		Tynk romański	barwy jasno-beżowo szaro-błękitnej, grubość 8-15mm, mocny, skryształizowany wypełniacz zawiera :kwarc o różnej wielkości ziaren, równo obtoczonych, skalenie, spoiwo cementowo-wapienne muskowit, macerał roślinny,

SONDA NR 7. Elewacja wschodnia, boczna tło z podziałem na płyciny.

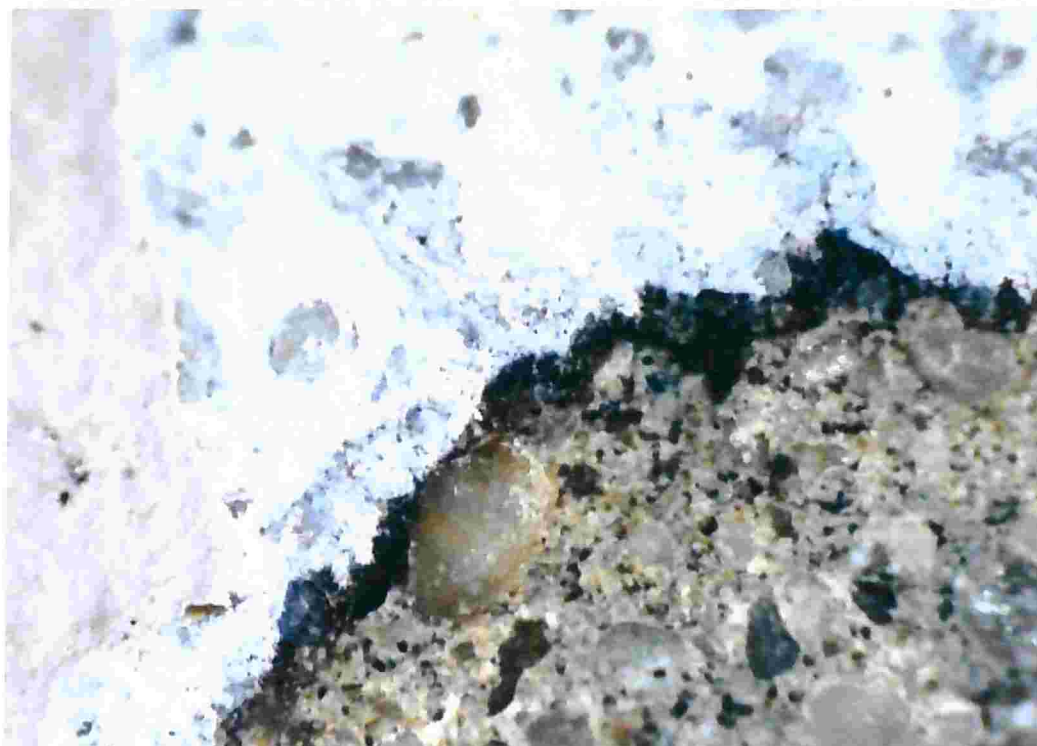
w. technologiczna	w. chronologiczna		Opis	Wyniki badań
6.	V / lata 20-te XXI w.		w. malarska rozbielona beżowo-ugrowa	Farba elewacyjna krzemoorganiczna
5.	IV/lata 80-te		w. malarska rozbielona szaro-beżowa	Farba elewacyjna krzemoorganiczna
4.	XX w.		Szare cienkowarstwowe zatarcie zaprawą	silna zacierka cementowa
3.	III		w. malarska rozbielony błękitno szara	
2.	II/rozbudowa		w. malarska błękitno-granatowa	
1.	I. / 1912		Tynk romański	barwy jasno-beżowo szaro-błękitnej, grubość 8-15mm, mocny, skryształizowany wypełniacz zawiera :kwarc o różnej wielkości ziaren, równo obtoczonych, skalenie, spoiwo cementowo-wapienne muskowit, macerał roślinny,

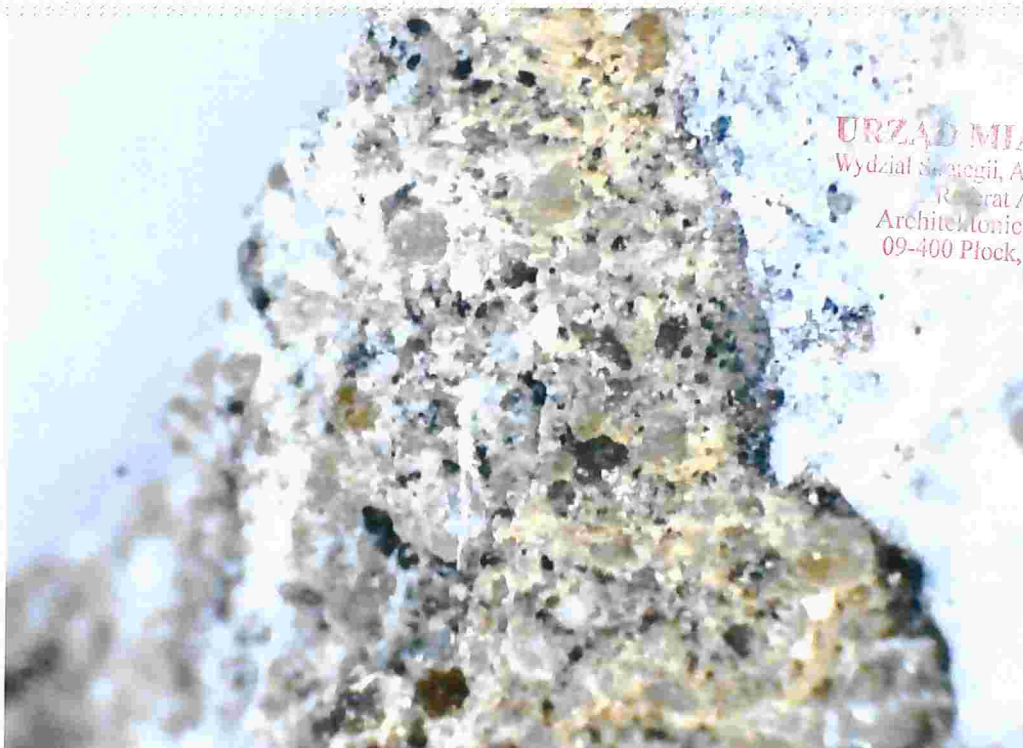
Fotografia makroskopowa tynku rzymskiego, widoczna struktura zaprawy, jasnej równo wymieszanej, skryształizowanej, z kolorowym wypełniaczem, piaskiem płukanym. Spoiwo wapienne jasne.

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Spraw Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

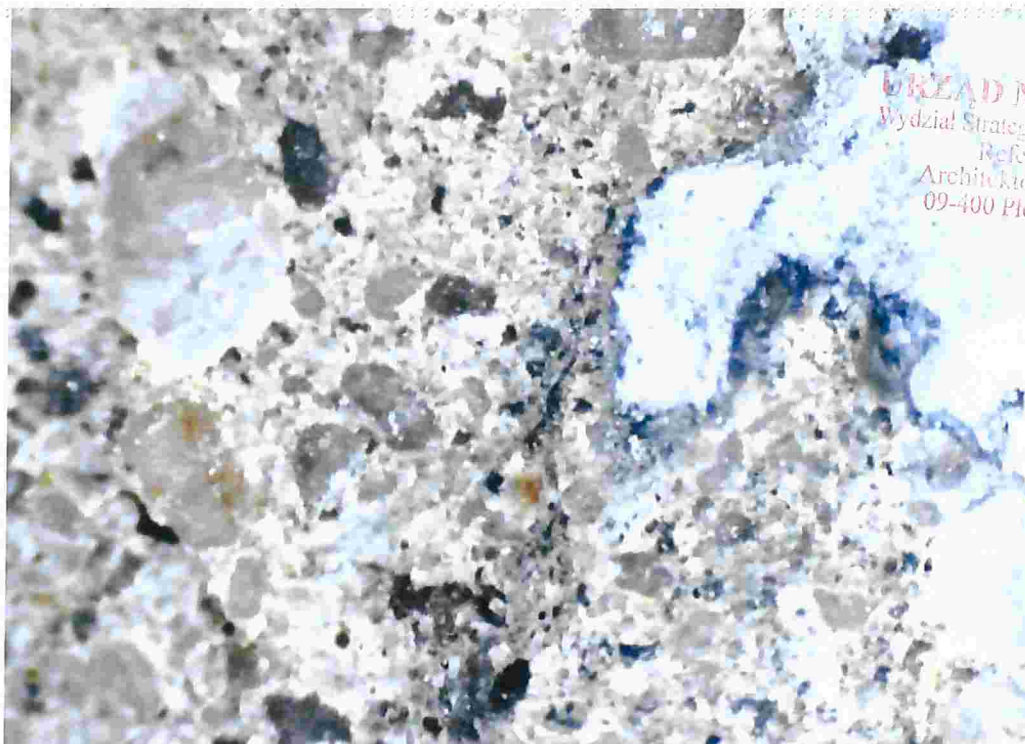
Fotografia makroskopowa tynku romańskiego z charakterystyczną ugrowo-żółtą barwą, wynikającą z wypału. Zauważalna ciemno szara warstwa to warstwa szpachli współczesnego zatarcia cementowego i farby elewacyjnej, którą pokryto ścielnie elewację.

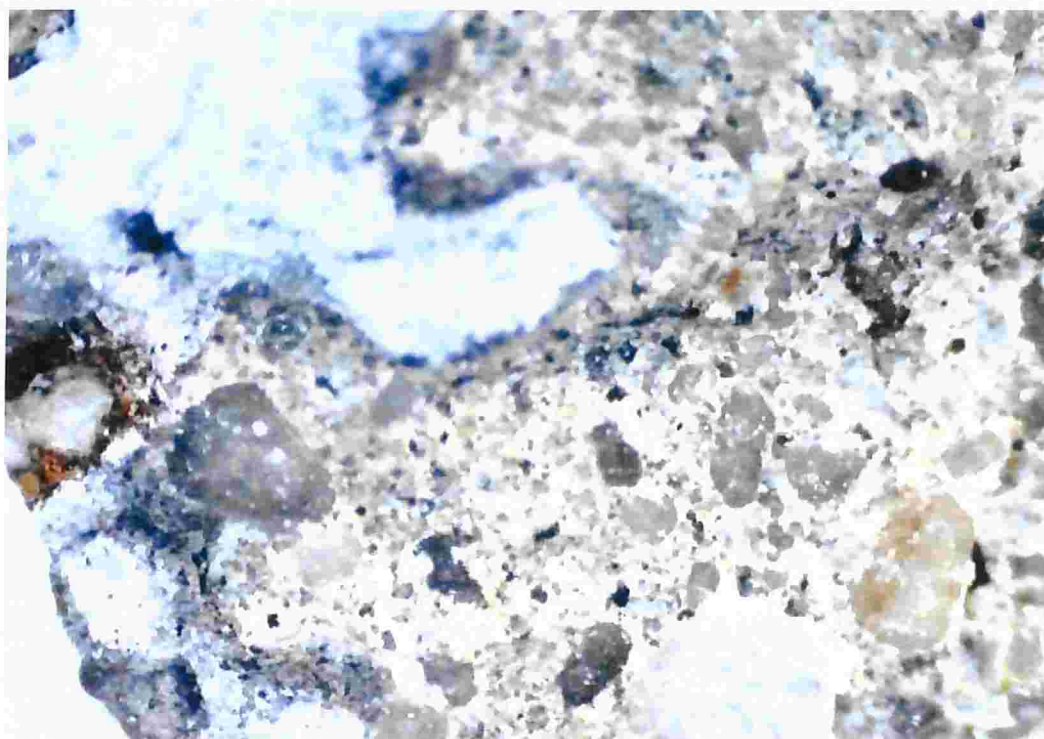
URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Sztuki, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
3-

Fotografia makroskopowa tynku romańskiego z charakterystyczną ugrowo-żółtą barwą, wynikającą z wypału. Zauważalna ciemno szara warstwa to warstwa szpachli współczesnego zatarcia cementowego i farby elewacyjnej, którą pokryto ścielnie elewację.

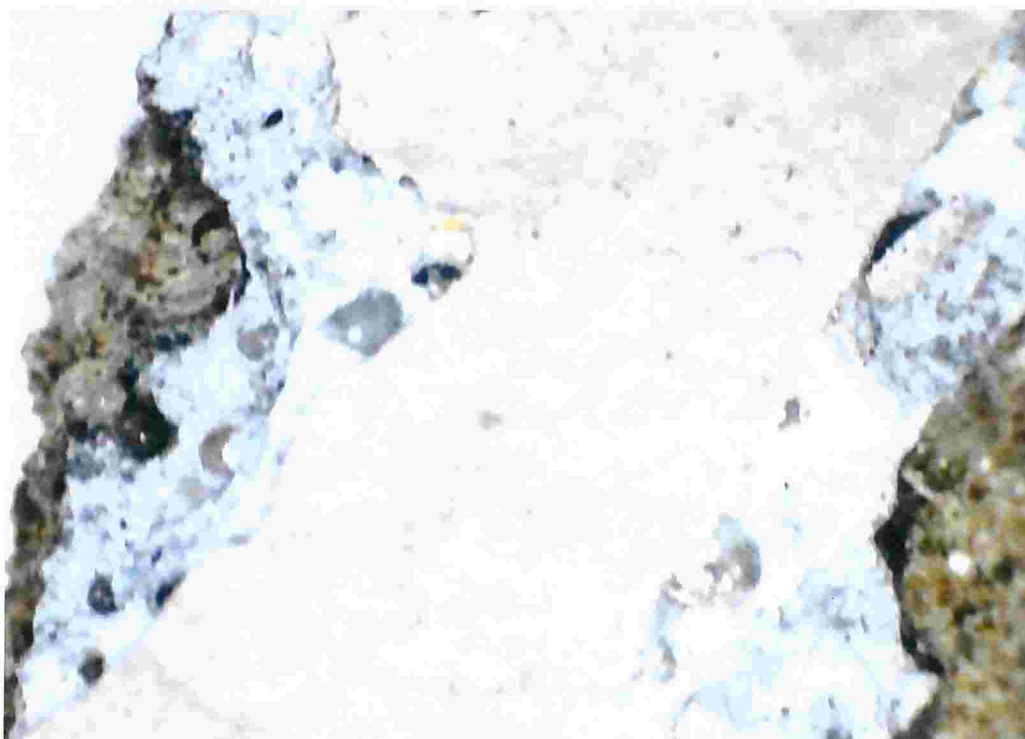
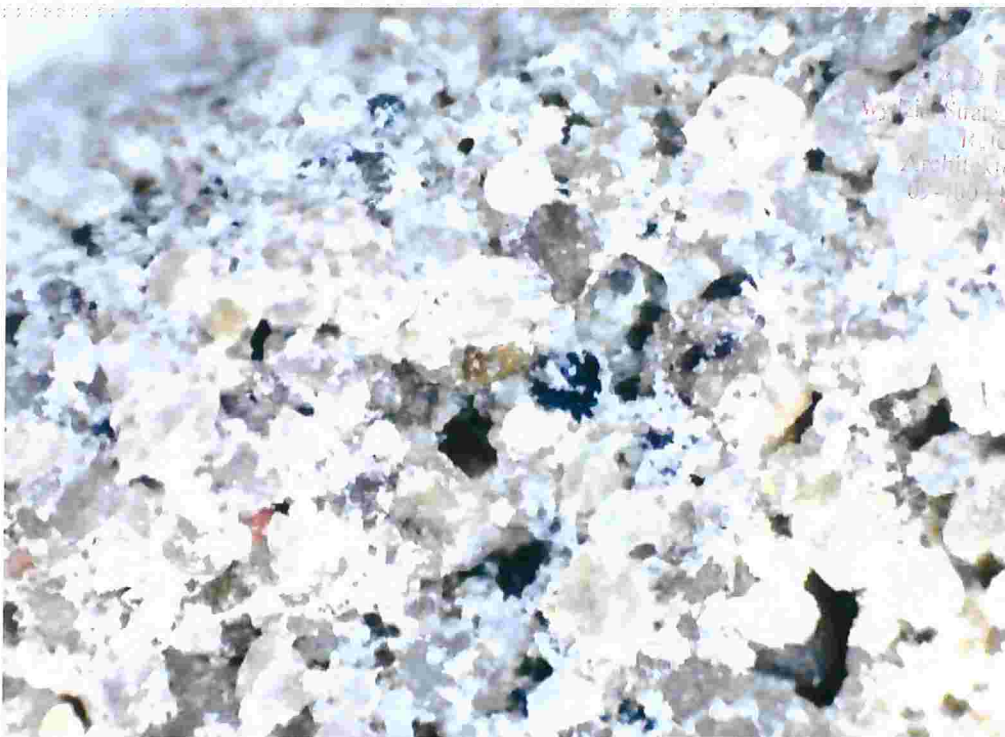

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

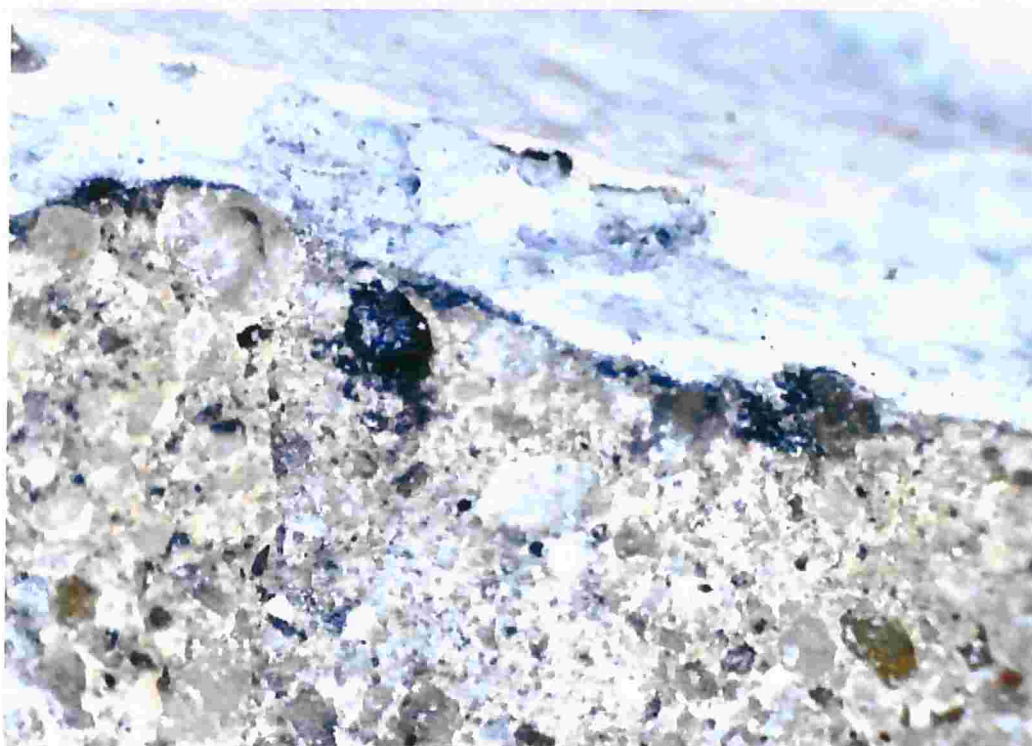
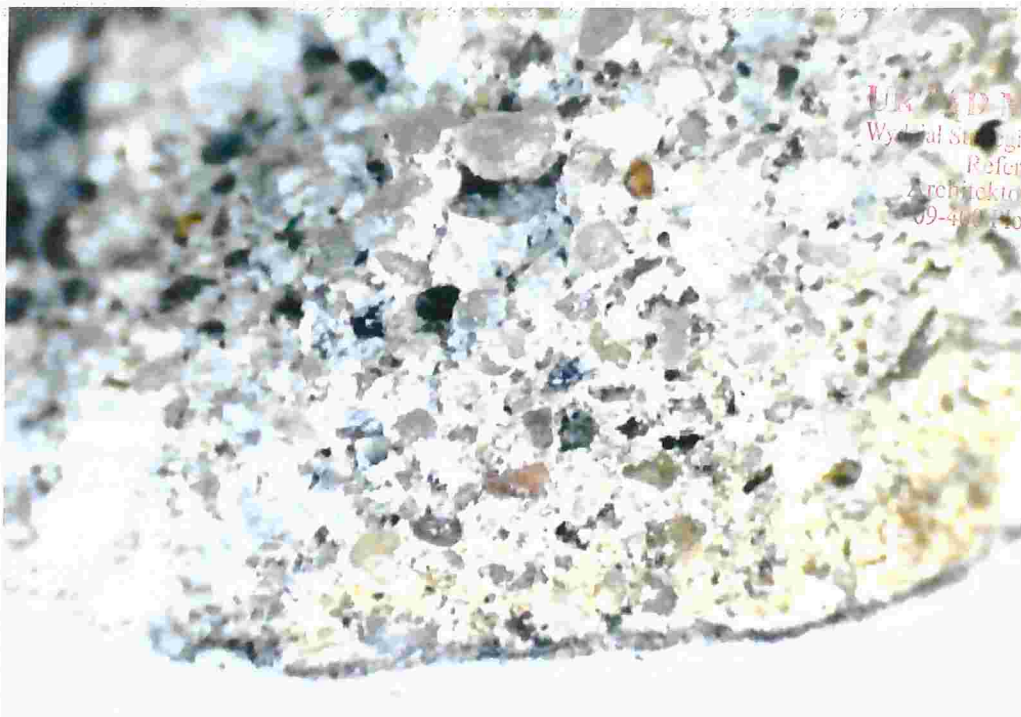

Fotografia makroskopowa tynku romańskiego z charakterystyczną ugrowo-żółtą barwą, wynikającą z wypału. Zauważalna ciemno szara warstwa to warstwa szpachli współczesnego zatarcia cementowego i farby elewacyjnej, którą pokryto ścielnie elewację.

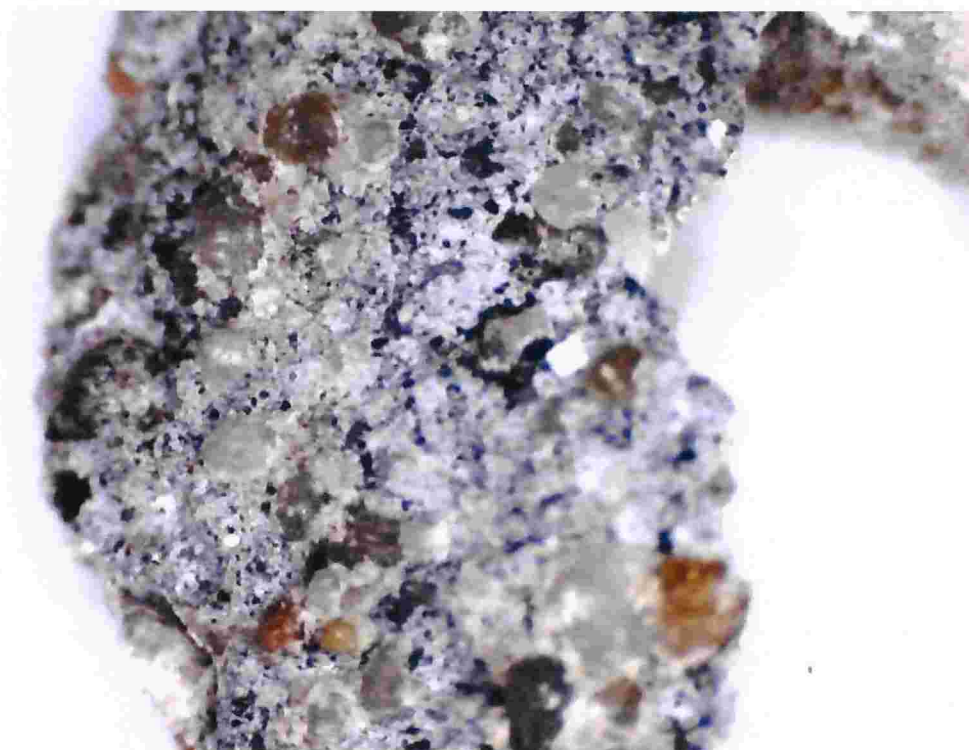
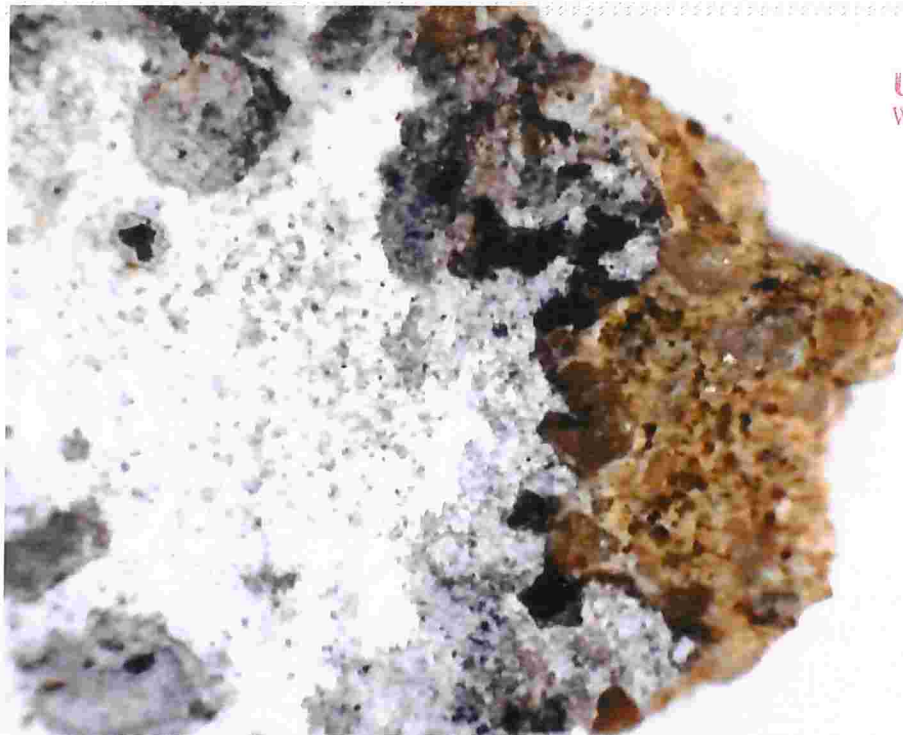
URZĄD MIASTA PŁOCKA
Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków
09-400 Płock, Stary Rynek 1
-1-

Fotografia makroskopowa tynku romańskiego z charakterystyczną ugrowo-żółtą barwą, wynikającą z wypału. Zauważalna ciemno szara warstwa to warstwa szpachli współczesnego zatarcia cementowego i farby elewacyjnej, którą pokryto ściśle elewację.

Fotografia makroskopowa tynku romańskiego z charakterystyczną ugrowo-żółtą barwą, wynikającą z wypału. Zauważalna ciemno szara warstwa to warstwa szpachli współczesnego zatarcia cementowego i farby elewacyjnej, którą pokryto ścielnie elewację.

Fotografia makroskopowa tynku romańskiego z charakterystyczną ugrowo-żółtą barwą, wynikającą z wypału. Zauważalna ciemno szara warstwa to warstwa szpachli współczesnego zatarcia cementowego i farby elewacyjnej, którą pokryto ściśle elewację.

5.5 WNIOSKI Z BADAŃ ORAZ WYTYCZNE KONSERWATORSKIE

- Kwerenda archiwalna ujawniła podjęcie przez budowniczych obiektu, historycznych decyzji, mających wpływ na stan zachowania obiektu. Ze względów finansowych zdecydowano się na wybór tańszej działki budowlanej, zasobnej w wody gruntowe. Już na etapie budowy w realizacji brał udział inżynier ds. melioracji.

Wykonano izolację fundamentów matami bitumicznymi oraz wybrano najnowszą technologię dla tynków dekorujących elewacje, technologię tynków romańskich, odpornych na wpływ wilgoci. Tynki te jak potwierdzają wyniki badań laboratoryjnych cechują się niską nasiąkliwością. Jednakże istotne jest, ich nie uszczelnianie, poprzez zakładanie współczesnych szpachli i warstw malarskich o przypadkowych składach spoiw. Niestety takie zabiegi miały miejsce w okresie powojennym i w latach 50-60-tych XX w., kiedy po umyciu elewacji, pokryto ją cienkowarstwową szlichtą i kilkukrotnie pomalowano.

- Badania wykazały że elewacja jest pokryta cennymi tynkami romańskimi
- Kolorystyka elewacji była monochromatyczna, imitowała kamienną okładzinę, bez podziału na jasny detal, ciemne tła prostych tynków, dowodzą tego odkrywki wykonane w różnych miejscach elewacji oraz dekoracja boniowana znajdująca się na elewacjach obiektu.
- Współczesne warstwy przemalowań należy usunąć ze względu na ich uszczelniającą funkcję szkodliwą dla oryginalnych powierzchni tynków romańskich.
- Zniszczenia widoczne na elewacjach wynikają z uszczelnienia powierzchni zalewanej wodą opadową.
- Nieszczelne obróbki blacharskie na dachu.
- Stwierdzono, że po mimo miejscowych zniszczeń, występujących w obszarach gzymsów, pozostałe powierzchnie elewacji są w stanie zadowalającym. A występujące włoskowate spękania skurczowe tynku romańskiego nie są, zniszczeniami wymagającymi ich napraw.
- W najgorszym stanie zachowania są attyki oraz gzymsy, należy je odtworzyć w technice tynków romańskich. Jednakże rzeczywisty stan zachowania ukaże się po usunięciu przemalowań i zatarć oraz po wyschnięciu elewacji. Wówczas należy zweryfikować przyjęte zakresy prac.
- Priorytetem jest usunięcie przyczyn zniszczeń czyli źródeł zawilgocenia i zamakania powierzchniowego elewacji. Także odsłonięcie oryginalnego tynku romańskiego, by przywrócić mu parametry paro przepuszczalności i umożliwić swobodne odsychanie.
- Specjalistyczne prace przy elewacji powinna wykonywać firma z wymaganym doświadczeniem przy zabytkach i pod nadzorem konserwatorów technologów, którzy dopilnują receptur tynków romańskich
- W sytuacji gdy podczas prac pojawią się nowe okoliczności, mogące mieć wpływ na prace i zabytek, konserwator nadzorujący prace(technolog), powinien w ramach przygotowanego przez siebie Sprawozdania z przeprowadzonych prac lub w ramach Zgłoszenia, opisać problem oraz zaproponować jego rozwiązanie a następnie złożyć do Urzędu Konserwatora, aby uzyskać akceptację Inspektorów nadzoru Konserwatorskiego. Dzięki tej procedurze działanie przy zabytku będzie zgodne z Ustawą o Ochronie Zabytków.

6.0. ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

Podstawowym założeniem jakie przyświeca planowanym pracom przy obiekcie, to podzielenie zakresu planowanych prac na dwie grupy :

- zlikwidowanie przyczyn powierzchniowego zamakania i uszczelniania elewacji budowli,
- oraz ze względu na fakt, iż budynek powstał w trudnych warunkach gruntowych, bogatych w wodę, planowane działania uszczelniające w partiach fundamentowych budynku. Będą to działania, które będą kontynuacją historycznego uszczelnienia, które zaplanowano jeszcze w 1912 roku

Następnie wprowadzenie całego systemu połączonych ze sobą, prac naprawczych. Ze względu na złożoność i wielość źródeł zamakania budowli, proces naprawczy nie będzie przebiegał w jednym ciągu technologicznym ale przynajmniej w dwóch głównych etapach.

I etap to prace wstępne ale likwidujące podstawowe źródła zamakania oraz prace polegające na rozszczelnieniu powierzchni tynku romańskiego na wszystkich elewacjach, poprzez usunięcie współczesnych blokujących paro przepuszczalność tynków romańskich. A także na zamontowaniu systemu osuszającego mury Aquapol na czas około 3 lata. Następnie rewizja osuszania i sprawdzenie skuteczności działania systemu, będzie warunkowała czas przeprowadzenia kolejnych działań naprawczych polegających na pracach o charakterze estetycznym i wykonaniu właściwej, docelowej izolacji fundamentów obiektu.

Podczas prowadzenia powyższych działań, odstonięte spod warstw przemaalowań tynki romańskie, będą ulegały osuszeniu, co może spowodować powstanie dodatkowych zaplamnień soli. Mogą także wówczas powstać znaczne ubytki tynków i muru ceglanego.

Podczas realizacji II etapu prac będzie wykonane odsolenie, neutralizacja mikroorganizmów oraz proces uzupełniania ubytków tynku romańskiego. Zwracam szczególną uwagę na unikatowość zabytku, w Polsce istnieją tylko dwie firmy, które dysponują materiałami, które są dostosowane do technologii tynków romańskich.

Jest to firma Remmers oraz Łukasiewicz Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych. Pozostałe materiały dostępne na rynku, są nie skuteczne i nie zwiążą się odpowiednio ze starymi tynkami romańskimi z których wykonano elewację. Dlatego też, nie ma sensu szukać ich odpowiedników, które nie dadzą gwarancji.

Bezwzględnie zwracam uwagę, że wskazani przeze mnie producenci, podczas realizacji konsultują prace i służą szczegółowymi kartami technicznymi, opisującymi wszystkie procedury, gwarantujące uzyskanie właściwego i skutecznego efektu prac.

Utrzymanie efektu z zachowaniem charakterystycznych dla tynków romańskich przebarwień, jest podstawowym celem planowanych działań.

Musimy mieć świadomość jak cenne i wyjątkowe są zabytki minionej epoki, których wygląd dla nas żyjących w czasach współczesnych, z pozoru może budzić wątpliwości.

Edukujmy młodzież, nie tylko pod względem wiedzy specjalistycznej ale także kształtujmy ich gusty. Pokazujmy im historię także w mymiarze budowlanym, konserwatorskim aby przyszłe pokolenia nauczyć wrażliwości estetycznej oraz zwrócenia im uwagi na przełom XIX-XX wieku, który wprowadził wiele innowacyjnych rozwiązań, z których powinniśmy korzystać do dnia dzisiejszego.

Nie traktujmy zabytków sztampowo, każdy z nich jest bowiem dziełem sztuki budowlanej o indywidualnych walorach. Uczmy młode pokolenia, jak zwracać uwagę na zabytki i ich

historię. Nie tylko przez pryzmat wiadomości szkolnych ale także kształtując ich wrażliwość odczuwania historycznej architektury. Niech zadają pytania, dlaczego elewacja wygląda nietypowo, dlaczego ma przebarwienia dlaczego ma spękania dlaczego tak jest.... To są pytania dzięki którym w młodych pokoleniach utrwalamy wrażliwość na niuanse, które obecny świat zaciera, na przykład poprzez kładzenie cienkowarstwowych zacierów cementowych aby budynki wyglądały tak samo, jednolicie.

To jeden z podstawowych błędów zastosowania współczesnej technologii budowlanej-ujednolicenie. Dlatego też obiekty tej klasy są niszczone i zacierane ujednolicane.

Mam nadzieję, że dzięki tradycji tej szacownej szkoły, która wykształciła wielu zacnych ludzi dla naszego kraju, zostanie zachowany szacunek dla starych szlachetnych technologii, dzięki którym zawdzięcza swoje istnienie.

Budynek ten wybudowali sami inżynierowie, stosując najnowocześniejsze technologie, tamtych czasów. Oddajmy im hołd i szacunek, przeprowadzając remont w taki sposób aby wydobyć charakter tynków romańskich - które odkryto właśnie na przełomie XIX-XX w..

7.0.PROPONOWANY PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

I ETAP PRAC – związanych z pracami osuszającymi elewację

1. Postawienie rusztowań do elewacji.
2. Szczelne zabezpieczenie stolarek okiennych, folią.
3. Oczyszczenie elewacji z wtórnych nawarstwień malarskich, pozostałych na elewacjach, metodą mycia parą przy użyciu myjki wysokociśnieniowej, agregat typu Karcher i środków np. KEIM Dispersionsentferner-Bezwonny preparat do usuwania powłok na bazie tworzyw sztucznych (np. farby emulsyjne) oraz tynków z żywic syntetycznych, środek ulega biodegradacji, nie zawiera węglowodorów.
4. Ostrożne i precyzyjne ręczne usunięcie cementowych szlicht i miejscowych uzupełnień w celu odszczelnienia oryginalnych tynków romańskich elewacji, wydobyć oryginalnych powierzchni, przy pomocy noży szewskich i dłutek diamentowych.
5. Po usunięciu warstw przemalowań z powierzchni elewacji należy zweryfikować rzeczywisty stan zachowania oryginalnych tynków romańskich. Ustalić zakres oraz technologię naprawy zniszczeń, ponieważ może odbiegać od przyjętej na wstępie. Przy swobodnym dostępie do wszystkich miejsc, będzie możliwe określenie zasięgów proponowanych zabiegów, lub mogą się pojawić nowe okoliczności, które zweryfikują przyjętą metodologię naprawy.
6. Naprawy grożących odpadnięciem fragmentów gzymsu wieńczącego elewację. Zgodnie z technologią, naprawy tynków romańskich i projektem budowlanym. Z zastosowaniem specjalnych prętów Helibar, systemu Helifix, wklejonych na żywicy Helibond. Zastosowanie tej technologii z prętem ze stali nierdzewnej w wilgotnych warunkach, będzie skuteczne.
7. Sprawdzenie studzienek usytuowanych w trawnikach znajdujących się wzdłuż elewacji frontowej budynku. Jaka jest ich funkcja, jeśli zbierają wodę z dachu, należy sprawdzić ich drożność i skuteczność. Obserwacja zawilgoceń strefy cokołowej wskazuje na nie skuteczność zabezpieczeń obecnego systemu.
8. Wykonanie systemu odprowadzającego wodę wzdłuż elewacji frontowej zgodnie z projektem budowlanym, który będzie zawierał wszystkie szczegóły propozycji likwidacji przyczyn zniszczeń.

9. Montaż wspomagającego prace konserwatorskie i prace polegające na osuszeniu ścian fundamentowych systemu AQUAPOL, zgodnie z wytycznymi projektowymi w miejscu najmniej kolidującym.

Podczas pracy urządzenia istniejące tynki będą magazynowały sole, będzie dochodziło do ich krystalizacji w strukturze tynku. Po pół roku będzie możliwe skucie zasolonych tynków, wg. Planu sporządzonego podczas montażu.

- Roczny serwis: badanie poziomu zawilgocenia
- W przypadku osiągnięcia poziomu zawilgocenia umożliwiającego wykonywanie nowych wypraw tynkarskich punktowy pomiar zasolenia w wybranych profilach pomiarowych (decyzja Technika i Konserwatora).
- Decyzja odnośnie możliwości czasu wykonania nowych wypraw tynkarskich - wskazówki odnośnie rodzaju tynku
- W przypadku braku decyzji odnośnie wykonania tynków po rocznym serwisie - serwis po dwóch latach: badanie poziomu zawilgocenia. Punktowy pomiar zasolenia cegły w wybranych profilach pomiarowych (decyzja Technika i Konserwatora).
- Decyzja odnośnie wykonania nowych wypraw.

Podczas planowania prac tynkarskich, należy wziąć pod uwagę, iż być może będzie konieczność wykonania punktowych przemurowań zdegradowanych w znacznym stopniu cegieł.

Powyższej metody nie można traktować jako docelowego rozwiązania. Jest to metoda wspomagająca, połączona z wieloma procesami likwidującymi przyczyny zniszczeń zabytku.

10. Sprawdzenie skuteczności wykonanych istniejących obróbek blacharskich na gzymsie i wokół attyk na dachu budynku. Przeprojektowanie systemu odpływu rur spustowych. Nie można dopuścić do tego aby z rur spustowych woda gromadziła się w dwóch zamkniętych zbiornikach w postaci dawnych ogrodzonych szczelnym ogrodzeniem zieleńców, znajdujących się wzdłuż elewacji frontowej, po obydwu stronach wejścia głównego do gmachu.

Wykonanie i osadzenie obróbek blacharskich na parapetach i gzymsikach z zastosowaniem analogicznej blachy powlekanej (ocynk), wykonanie szczelnych rozwiązań obróbek na dachu a w szczególności wokół ozdobnych attyk.

II ETAP PRAC – związanych z procedurą osuszania elewacji

Wydział Sztuki, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej

Po rewizji skuteczności działania systemu Aquapol, ~~najprawdopodobniej po 3 latach~~, będzie zauważalna poprawa stanu zachowania ścian, wówczas wykonujemy prace przy elewacjach i wykonujemy izolację, zgodnie z projektem budowlanym.

11. Postawienie rusztowań do elewacji.
12. Dezynfekcja i neutralizacja mikroorganizmów na całych powierzchniach elewacji od strony ulicy, roztworem 5-8% preparatu Lichenicide 246 lub gotowym preparatem ALGIZID f. Kabe lub Remmers BFA Bakterio- grzybo- i glonobójczy jako środek zwalczający zarodniki mikroorganizmów, oraz profilaktycznie opóźniający powtórny rozwój glonów i grzybów na elewacji. Dzięki temu uzyskamy odkażoną powierzchnię, którą po wyschnięciu można ponownie pomalować odpowiednią powłoką malarską lub analogicznym preparatem innych firm.
13. Odsalanie powierzchni. Po osuszeniu ścian mogą pojawić się plamy wysoleń, które należy odsolić. Zabieg niezbędny ze względu na pokrywające ścianę tynki cementowe, które wprowadziły sole w mury. Proponujemy umycie elewacji gorącą parą wodną pod regulowanym ciśnieniem wytwarzanym przez agregat typu Karcher. Wykonanie odsalania metodą „swobodnej migracji soli do rozszerzonego środowiska” przy użyciu okładów na bazie bentonitu i pulpy celulozowej oraz płukanego piasku. Zabieg powtarzany dwukrotnie.
14. Wzmocnienie strukturalne osłabionych, oryginalnych, oczyszczonych z nawarstwień tynków znajdujących się na elewacjach oraz na detalach architektonicznych. Zastosowanie preparatu krzemoorganicznego np. KSE 300 f. Remmers lub preparatem analogicznym, aplikacja poprzez nasączenie powierzchni aż do momentu wysycenia struktury preparatem. Czas oczekiwania na związanie około do 14 dni.
15. W przypadku występowania ubytków profili, przygotowanie warsztatu umożliwiającego odtworzenie zniszczonej formy sztukaterii czy też powierzchni lica elewacji. Wykonanie szablonów z blachy, profili gzymsów, parapetów, obramień okiennych, wykonanie szablonów z blachy w skali 1:1. Wykonanie korekty formy kształtu wałków, simy itd., aby były kształtem realnym a nie efektem zniszczeń. Osadzenie szablonów na specjalnej konstrukcji w tzw. sankach.
16. Ewentualne przygotowanie i przymocowanie wzdłuż gzymsowania przewodnic umożliwiających suwanie sanek z negatywami ściągniętych i wyciętych w blasze profili boniowania detali architektonicznych. Prowadnice będą zamocowane pod poszczególnymi gzymsami i obramieniami wokół okien.
17. Na przygotowaną oczyszczoną powierzchnię, przed położenia warstwy z masą zaprawy zawierającej cement romański, kładziemy warstwę szczepną, taki zabieg podnosi przyczepność tynku oraz zmniejsza nasiąkliwość podłoża, by nie odciągało wody z nałożonej zaprawy. Po wyschnięciu i związaniu środków gruntujących można przystąpić do wykonywania czynności związanych z nakładaniem tynków. Preparat gruntujący w przypadku f. Remmers to preparat QUARZGRUND (powłoka na podłożu mineralne o niskiej nasiąkliwości), w przypadku wyboru technologii instytutu Łukasiewicz Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych to preparat - **koncentrat RH**.
18. Roztwór hydrofobizujący RH jest przeznaczony do wzmacniania podłoża i zmniejszania jego nasiąkliwości. Może być stosowany wewnątrz i na zewnątrz budynków, pod tynki

gipsowe, tynki mineralne oraz pod posadzki samopoziomujące. Postać: biała ciecza, gotowa do użycia zgodnie z kartą techniczną produktu otrzymaną od producenta.

19. Naprawa spękań konstrukcyjnych elewacji przy pomocy systemu Helifix lub systemem Mapei równoważnym do Helifix, czyli wklejanie w wykonane w spoinach wątku bruzdy, w które będą wklejane spiralne pręty ze stali nierdzewnej np. Helibar fi 6 lub AISI 316 Mapei STEEL Bar 316 fi 6, na żywicy Planitop HDM Maxi (dwuskładnikowa zaprawa o wysokiej plastyczności, stosowana w warstwie o grubości do 25 mm) lub żywicy Helibond systemu Helifix.
20. Wypełnienie rys metodą iniekcji przy pomocy roztworu na bazie cementu romańskiego lub na bazie nanocementu do scalania poprzez iniekcje konstrukcji murowych.
21. Rekonstrukcja brakujących profili, poprzez warstwowe narzucanie tynku przeznaczonego do wyciągania detali np. firmy Remmers RM RZ HISTORIC – szybkowiążąca zaprawa na bazie cementu romańskiego, przeznaczona na renowacji spoin i warstwowo układanych tynków. Do wyboru można także zastosować tynki instytutu Łukasiewicz Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych, tj. zaprawa gruboziarnista na bazie cementu romańskiego do tynkowania i uzupełniania dużych powierzchni elewacji budynków oraz do wypełniania spoin i ubytków. Postać: Proszek, użycie zgodnie z kartą techniczną produktu otrzymaną od producenta.
22. W przypadku miejsc z utrzymującym się zawilgoceniem, zaprawa do odlewów np. przy elementach attyki, gdzie elementy są odlewane, f. Remmers BSP RZ Historic - Vergussmörtel RZ - Zaprawa oparta na cemencie romańskim, Podłoża mineralne w strefach suchych, wilgotnych, mokrych i podwodnych. Do wypełniania spoin i pustych miejsc w murach historycznych budowli, dobra rozplýwność, szybko wiąże, powolny rozwój wytrzymałości. Bardzo dobra przyczepność do podłoża. Jest to cement naturalny, produkowany od ponad 150 lat pod niezmienianą nazwą cementu romańskiego. Palony tradycyjnie w niskiej temperaturze w piecu szybowym margiel wapienny z epoki kredy. użycie zgodnie z kartą techniczną produktu otrzymaną od producenta. W przypadku doboru technologii instytutu Łukasiewicz Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych, to zaprawa do odlewów na bazie cementu romańskiego do wykonywania elementów sztukateryjnych: odlewów i profili ciągnionych, a także dekoracyjnych elementów architektonicznych w tym ogrodowych i cmentarnych. Użycie zgodnie z kartą techniczną produktu otrzymaną od producenta.
23. Malowanie, metoda zgodnie z wytycznymi konserwatorskimi polegającymi na delikatnym scaleniu kolorystycznym powierzchni, laserunkami, aby uzyskać efekt surowego tynku, nie pomalowanego gumową warstwą farby elewacyjnej. Dzięki temu uzyskamy efektową zabytkową i szlachetną powierzchnię tynku romańskiego. Uzyskanie efektu autentyzmu, to kluczowy element przy konserwacji tego typu elewacji. Aby zapewnić kompatybilność technologicznych warstw w przypadku f. Remmers będzie to farba laserunkowa bez bieli tytanowej HISTORIC LASUR (użycie zgodnie z kartą producenta). W przypadku wyboru technologii instytutu Łukasiewicz Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych, będzie to Farba elewacyjna, renowacyjna do wykańczania, odnawiania i estetycznej integracji elewacji oraz detali architektonicznych. Jest szczególnie przydatna w przypadku elementów o bogatej w detale formie rzeźbiarskiej lub kiedy zastosowanie cienkiej warstwy tynku (2-3 mm) nie jest możliwe. Postać: proszek. Użycie zgodnie z kartą techniczną produktu otrzymaną od producenta. Kolor farby laserunkowej do scalenia elewacji należy dobrać po usunięciu warstw przemalowań, wysuszeniu elewacji oraz jej uzupełnieniu. Wstępnie ale nie zobowiązująco, wybrano kolor zbliżony do NCS S 2002 – Y, oraz kolor NCS S

5030-R80B. Laserunkowe malowanie odpowiednio dobraną tonacją farby w zależności od miejsca. Dlatego właśnie te prace powinny być wykonywane pod nadzorem konserwatora technologa.

24. Konserwacja metalowych ściąg i kotew widocznych w elewacji. Zostaną oczyszczone z produktów korozji i zabezpieczone farbą antykorozyjną poliuretanową lub z żywicy epoksydowej do konserwacji statków Polifarb Oliwa/Łódź obecnie Teknos, w kolorze grafitowym. Kotwy mają być widoczne w elewacji aby były pod kontrolą techniczną.
25. Wykonanie izolacji fundamentów z zastosowaniem tynków renowacyjnych, scalonych kolorystycznie do koloru tynku romańskiego farbą krzemianową Keim Restauro Lasur kolor zbliżony do **NCS S 2002 – Y, oraz kolor NCS S 5030-R80B**, zgodnie z projektem budowlanym "Remont elewacji zabytkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły w Płocku" inż. Wojciech Błaszczak Rzeczoznawca Budowlany.

26. Załącznik do dokumentacji o konserwacji elewacji z cementu romańskiego.

Badania nad odtworzeniem technologii cementów romańskich

Wybrane realizacje konserwatorskie w Krakowie w technologii Remmers

URZĄD MIASTA PŁOCKA
 Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
 Referat Administracji
 Architektoniczno - Budowlanej
 09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
 -3-
 Remmers Polska Sp. z o.o.
 ul. Świdra 8
 62-080 Tarnobrzeg podgórne
 tel. 0141 931 100
 www.remmers.pl

Cementy romańskie i naturalne stanowią zapomnianą grupę wysoko hydraulicznych spoiw, które posłużyły do budowy wielu gmachów – dziś dziedzictwa XIX i początków XX wieku. Przyczyniły się one do nadania wyglądu zewnętrznego elewacjom budowli gwałtownie rozwijającej się w tym okresie Europy i Ameryki Północnej.

Projekty badawcze EU Rocem i Rocare

W Europie elewacje dekorowane tynkami romańskimi zachowane w stanie pierwotnym są niezwykle rzadkie. Wyjątkiem jest m.in. Kraków, który zachował wciąż pokaźną liczbę budowli z cementu romańskiego, które nie uległy wcześniej prymitywnej renowacji polegającej na przemalowaniu przypadkową farbą o kolorze dobranym wbrew historycznemu kontekstowi. Tynki i dekoracje sztukatorskie z cementu romańskiego o lekko spękanej powierzchni i kolorze przypominającym kamień naturalny (fot. 1) występowały pod wieloma nazwami: Roman Cement, Roman Zement, romancement, cement rzymski, ale najbardziej popularną była nazwa cement romański. Roman Cement opatentowany w 1796 roku przez Johna Parkera miał być zgodnie z intencją wynalazcy – zamiennikiem piaskowca i naśladować jego kolor. Podobne zadania spełniał cement naturalny opatentowany w początkach XIX wieku we Francji jako cement Vicat'a.

Eklektyczne elewacje XIX wieku zawierały profile ciągnięte proste lub owalne, takie jak gzymsy, które uzyskiwano przez narzucanie zaprawy i wielokrotne przeciąganie szablonu. Tynki z cementu romańskiego, zazwyczaj rustykowane lub z wyciśniętymi poziomymi spoinami, imitowały kolorem i formą detal i fakturę kamienia. Zazwyczaj nakładano zaprawę w dwóch warstwach, na gruboziarnistej warstwie podkładowej rozciągano drobnoziarnistą, cieńszą warstwę wykończeniową.

Krótki czas wiązania zapraw, ich odporność na wytrzymałość i trwałość pozwalały na przyspieszenie prac związanych z odlewaniem płaskorzeźb i montaż na elewacji, a kolor doskonale imitował o wiele droższy w pozyskaniu i obróbce kamień (fot. 2). Elewacje

Fot. 1. Przykład tynku z cementu romańskiego o lekko spękanej powierzchni i kolorze przypominającym kamień naturalny.

Fot. 2. Dom Ubogich Imienia Helców w Krakowie.

budynków ozdobione formami architektonicznymi i rzeźbiarskimi nawiązują ornamentem do gotyku, renesansu, baroku – stylów minionych epok.

Cementy romańskie wiązały bardzo szybko. Według klasyfikacji normy austriackiej „Romancementy wiążą prędko, średnio albo powoli. Przez prędkowiązające należy rozumieć takie, które bez dodatku piasku, licząc od chwili wiązania wody, poczynają twardnieć w przeciągu 7 minut. Gdy zaś twardnienie rozpoczyna się później, aniżeli po 15 minutach, to romancement uchodzi za powolnie wiążący”. Krótki czas wiązania zapraw romańskich, ich piękny kolor o ciepłej tonacji, doskonała odporność na wpływy atmosferyczne oraz masowa tania produkcja sprawiły, że cement romański został na ogromną skalę zastosowany do wykonywania dekoracji sztukatorskich na elewacjach budynków, szczególnie do prefabrykacji w długich seriach odlewów detali architektonicznych.

Cement romański był stosowany na masową skalę w budownictwie do dekorowania elewacji kamieniem aż do pierwszej ćwierci XX wieku. Po I wojnie światowej nastąpił zanik produkcji i stosowania cementu romańskiego, zastąpionego bardziej cenionym cementem portlandzkim. Z czasem cement portlandzki stał się tańszy i łatwiej dostępny poprzez udoskonalenie przemysłowych metod produkcji, a także dzięki większej wytrzymałości i uniwersalności – cechach niezwykle przydatnych wobec konieczności odbudowy infrastruktury Europy po zniszczeniach spowodowanych I wojną światową.

Surowce służące do produkcji cementu romańskiego to margle, czyli skały wapienne z pewnymi ilościami gliny. Ponieważ margle są naturalnego pochodzenia geologicznego, uzyskiwane z ich wypału cementy romańskie należą do grupy „naturalnych cementów”. Skuteczność prostej technologii wypału w ni-

skiej temperaturze (w zakresie 800–1200°C) wynikała z naturalnego, ścisłego wymieszania w marglu wapna i gliny (źródła tlenków krzemu, glinu i żelaza), którego nie można było osiągnąć w przygotowanych sztucznie mieszaninach tych składników. W podręczniku „Cementy i ich zastosowanie” z 1933 roku autor Roman Ciesielski pisał „Cement rzymski otrzymał swą nazwę dzięki podobieństwu do ziemi puzzolanowej, otrzymuje się go z wypalenia marglu, zawierającego do 30% gliny poniżej granicy spiekania. Zawiera kwasu krzemowego, tlenku żelaza i glinki około 50%, barwę ma żółtą do szarobrazowej, nie jest ona jednak wskaźnikiem dobroci cementu. Wypalony (klinkier cementowy) nie gasi się z wodą, dlatego też miele się go na pył. Cement rzymski stosuje się wszędzie tam, gdzie chodzi o szybkie zapobieżenie naporowi wody, o osuszenie i wyprawę ścian, do odlewów ornamentów itp., a gdzie mniejszą rolę odgrywa wytrzymałość”.

Badania naukowe pozwoliły „odkryć na nowo” unikatowe właściwości tynków. Łączą one wysoką wytrzymałość z bardzo wysoką porowatością, co zapewnia odporność na oddziaływanie wody opadowej i dobre wysychanie budynku. Ze względu na niewielki skurcz mogą być nakładane w grubych warstwach (do 50 mm). Cementy romańskie są spoiwami uniwersalnymi, doskonale nadającymi się zarówno do odlewania w formach skomplikowanych detali architektonicznych, jak i wykonywania profili i tynków prostych. Ze względu na charakter surowca, różnią się składem chemicznym i kolorem. Kolor, choć często różny w każdym z obiektów, zawsze pozostaje w gamie ciepłych szarości, brązów, rozbielonych ugrów z domieszką czerwieni. Wapna hydrauliczne czy materiały wiążące zawierające tras nie odtwarzają ani koloru, ani właściwości fizycznych i mechanicznych. Dotychczas brak cementów romańskich kontrastował z pełną dostępnością na rynku innych hydraulicznych materiałów wiążących.

Konserwacja i restauracja zabytkowych elewacji w Krakowie i w całej Polsce wykonanych z cementu romańskiego jest celem wysiłków na rzecz zachowania dziedzictwa architektonicznego. REMMERS – jeden z partnerów projektów EU ROCEM i ROCARE, wykorzystał ich dokonania i wprowadził do swojego katalogu materiałów konserwatorskich gotowe mieszanki bazujące na cemencie romańskim. Oferowane zaprawy produkowane są na bazie margla wydobywanego i wypalanego w Polsce oraz we Francji. W katalogu znaleźć można zaprawy do wykonywania odlewów, uzupełniania ubytków i fugowania, wykonywania iniekcji i gładzi cienkowarstwowych (fot. 3). Były to pierwsze na rynku gotowe do użycia

Fot. 3. Zaprawy do wykonywania odlewów, uzupełniania ubytków i fugowania, wykonywania iniekcji i gładzi cienkowarstwowych.

suche mieszanki zapraw służące konserwatorom zabytków i firmom pracującym przy renowacji architektury.

Produkty Remmers do konserwacji cementu romańskiego

W pilotażowej realizacji, jaką była konserwacja części elewacji Akademii Handlowej, po raz pierwszy zastosowano osiągnięcia projektu ROCEM. Podczas prowadzonych przez kilka lat prac konserwatorskich szereg mieszanek opracowano na miejscu. Po oczyszczeniu elewacji zastosowano cienkowarstwową zacierkę scalającą, zamykającą rysy i maskującą przebarwienia tynków, powstałe podczas poprzednich remontów.

Gotowe do stosowania produkty oparte o spoiwo cementu romańskiego idealnie nadają się do renowacji ogromnego zasobu budynków pochodzących z okresu historyzmu, secesji i początku modernizmu. Udaną realizacją jest ukończona kilka lat temu konserwacja kamienicy przy ulicy Smoleńsk 20 w Krakowie (fot. 4). Po oczyszczeniu elewacji ceglanej i detalu wzmocniono osłabione partie dekoracji wykonanych z cementu romańskiego, stosując preparat oparty na estrach kwasu krzemowego KSE 300. Następnie uzupełniono ubytki formy, stosując uniwersalną zaprawę Fugen und Ergänzugs Mörtel RZ. Powierzchnię lokalnie scalono kolorystycznie farbami laserunkowymi bez bieli tytanowej Historic Lasur. Efektem jest jedna z bardziej autentycznych realizacji konserwatorskich, gdzie można podziwiać prawdziwe detale wykonane z cementu romańskiego (fot. 5).

Podobnie ciekawą realizacją była konserwacja elewacji narożnego budynku przy ulicy

Fot. 4. Kamienica przy ul. Smoleńsk 20 w Krakowie.

Długiej/plac Słowiański w Krakowie (fot. 6). Elewację odtworzono, w znacznej części wykorzystując w/w zaprawę, którą zastosowano także do konserwacji sgraffit wieńczących elewację.

Fot. 5. Detale architektoniczne wykonane z cementu romańskiego.

swoje istnienie.

Strona 62 z 70

II 2017 RENOWACJE 189

URZĄD MIASTA PŁOCKA

Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków
69-400 Płock, Stary Rynek I

25

Fot. 6. Elewacja budynku przy ul. Długiej/pl. Słowiański w Krakowie.

W trakcie prac konserwatorskich użyto gotowych mieszanek zapraw opartych na cementach romańskich Remmers, jako zapraw renowacyjnych do naprawy detalu sztukateryjnego i wykonywania odlewów. Bogaty zestaw materiałów do konserwacji z katalogu Remmers został zastosowany do wzmacniania, odsalania i rekonstrukcji ubytków na elewacjach budynku przy ulicy Kołetek w Krakowie (fot. 7).

Po stu latach od momentu zniknięcia z rynku cement romański powrócił jako ma-

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Sprawy, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
Biuro, pl. Stary Rynek 1
t. 22 841 10 00, f. 22 841 10 01
e. biuro@plock.pl

teriał konserwatorski służący rekonstrukcji ubytków i jako uniwersalny materiał renowacyjny wszędzie tam, gdzie trzeba dokonać uzupełnień, rekonstrukcji, wykonać kopie rzeźb, imitacje tynków romańskich lub wprowadzić nową zaprawę w substancję zabytkową. W ciągu kilku lat od momentu odrzwienia pierwotnej technologii wypału udało się uratować wiele budowli. Znaczna ich część to obiekty znajdujące się w Polsce. Połączenie dobrze znanych w przeszłości zalet zastosowania spoiwa z uzyskanym obecnie materiałem w postaci gotowej mieszanki spoiw, kruszyw, opóźniaczy – pozwoliło na zastosowanie najbardziej popularnego materiału Remmers Fugen und Ergänzugs Mörtel RZ w realizacjach renowacyjnych i konserwatorskich w Krakowie, Małopolsce, na Podkarpaciu, Łodzi i w Warszawie.

Jacek Olesiak
Dział Ochrona Budowli
Product manager Renowacje
Remmers Polska Sp. z o.o.

Fot. autor

Fot. 7. Budynek przy ul. Kołetek w Krakowie.

**Badania próbek
z elewacji budynku z 1912 roku
dawnego GIMNAZJUM MĘSKIEGO W PŁOCKU
obecnie LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCEGO Z ODDZIAŁAMI
DWUJĘZYCZNYMI, UL. 3 MAJA 4, 09-402 PŁOCK.**

Rezultaty badań ilustrują opracowane komputerowo fotografie przekrojów poprzecznych warstw malarskich. Stratygrafie interpretowano zamieszczając opis oraz wyniki w tabelkach. Interpretację pigmentów wykonano na podstawie analiz mikrochemicznych oraz wyników badań całych objętości próbek wykonanych spektrometrem rentgenowskiej analizy fluorescencyjnej.

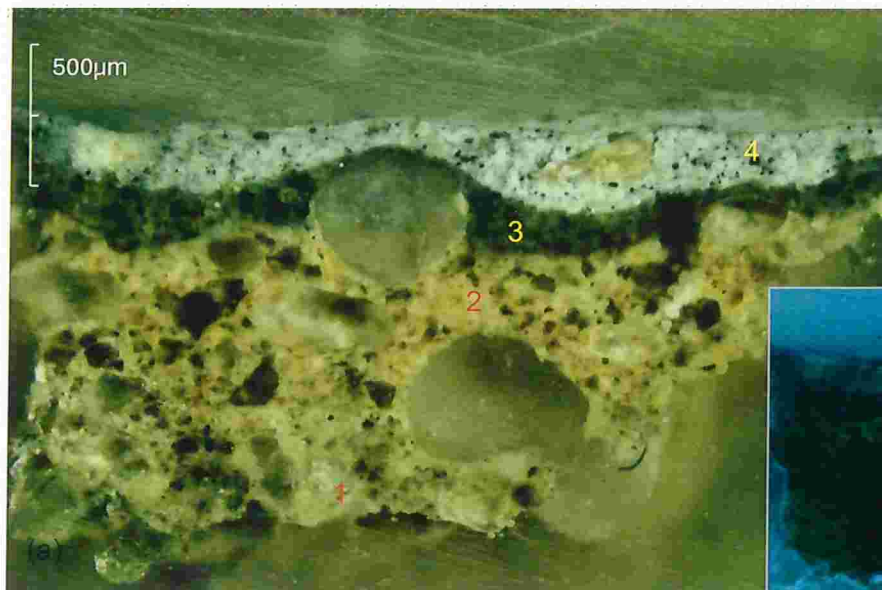
Schemat postępowania badawczego (stratygrafia):

- a) badania spektrograficzne XRF warstw malarskich próbek na spektrometrze rentgenowskim,
- b) wykonanie naszlifów przekrojów poprzecznych próbek,
- c) wykonanie barwnych fotografii w świetle widzialnym oraz fluorescencji wzbudzonej ultrafioletem (365 nm) przekrojów poprzecznych próbek,
- d) wykonanie rozmazów wodnych oraz działanie na próbki kwasami i zasadą,
- e) analizy mikrochemiczne pigmentów znajdujących się w poszczególnych warstwach malarskich,
- f) badania klasy związków organicznych występujących w warstwach przekrojów poprzecznych, (zmydlenie, wybarwianie w czerni amidowej oraz zieleni malachitowej, test na hydroksyprolinę)
- g) opracowanie wyników badań.

Badania wykonał i opracował:

mgr Adam Cupa,

kwiecień-maj 2024 r.

URZĄD MIASTA PŁOCKA
dział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

Próbka nr 1.

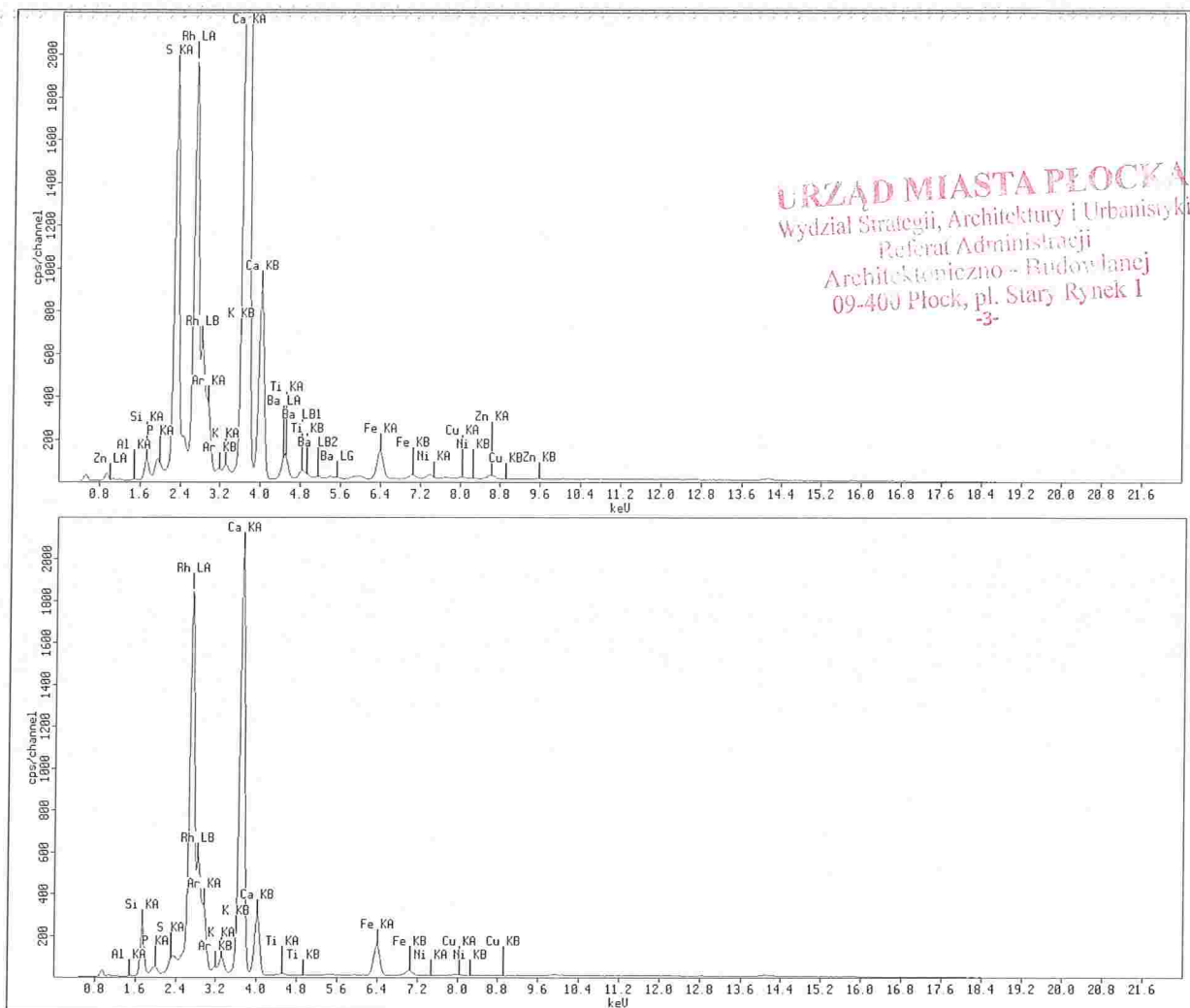
- (a) Mikrofotografia w świetle widzialnym
(b) Mikrofotografia fluorescencji wzbudzonej ultrafioletem (365 nm)

Nr	Warstwa	Skład chemiczny	Rodzaj spoiwa
4.	Szara jasna	węglan wapnia, czerń węglowa, związki: wapnia, krzemu i żelaza, gips,	najprawdopodobniej węglanowe
3.	Szara ciemna	węglan wapnia, czerń węglowa, żółcienie żelazowe - glinokrzemiany, związki: wapnia, krzemu i żelaza, gips,	najprawdopodobniej węglanowe
2.	Szara żółtawa	węglan wapnia, żółcienie żelazowe - glinokrzemiany, czerń węglowa, związki: wapnia, krzemu i żelaza,	węglanowe
1.	Ugrowo-szara	węglan wapnia, związki: wapnia, krzemu i żelaza,	Węglanowe(cement romański)

W próbce stwierdzono obecność gipsu (w wierzchnich warstwach).

Rentgenowska analiza fluorescencyjna (XRF)

15-Ap-2024, DziecJu. GmPlock pr 1
U: 20kV, I: 100 µA, filter: <none>, medium: Air, t: 20s

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Archiwum i Inicjatywa - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

Próbka nr 2.

- (a) Mikrofotografia w świetle widzialnym
(b) Mikrofotografia fluorescencji wzbudzonej ultrafioletem (365 nm)

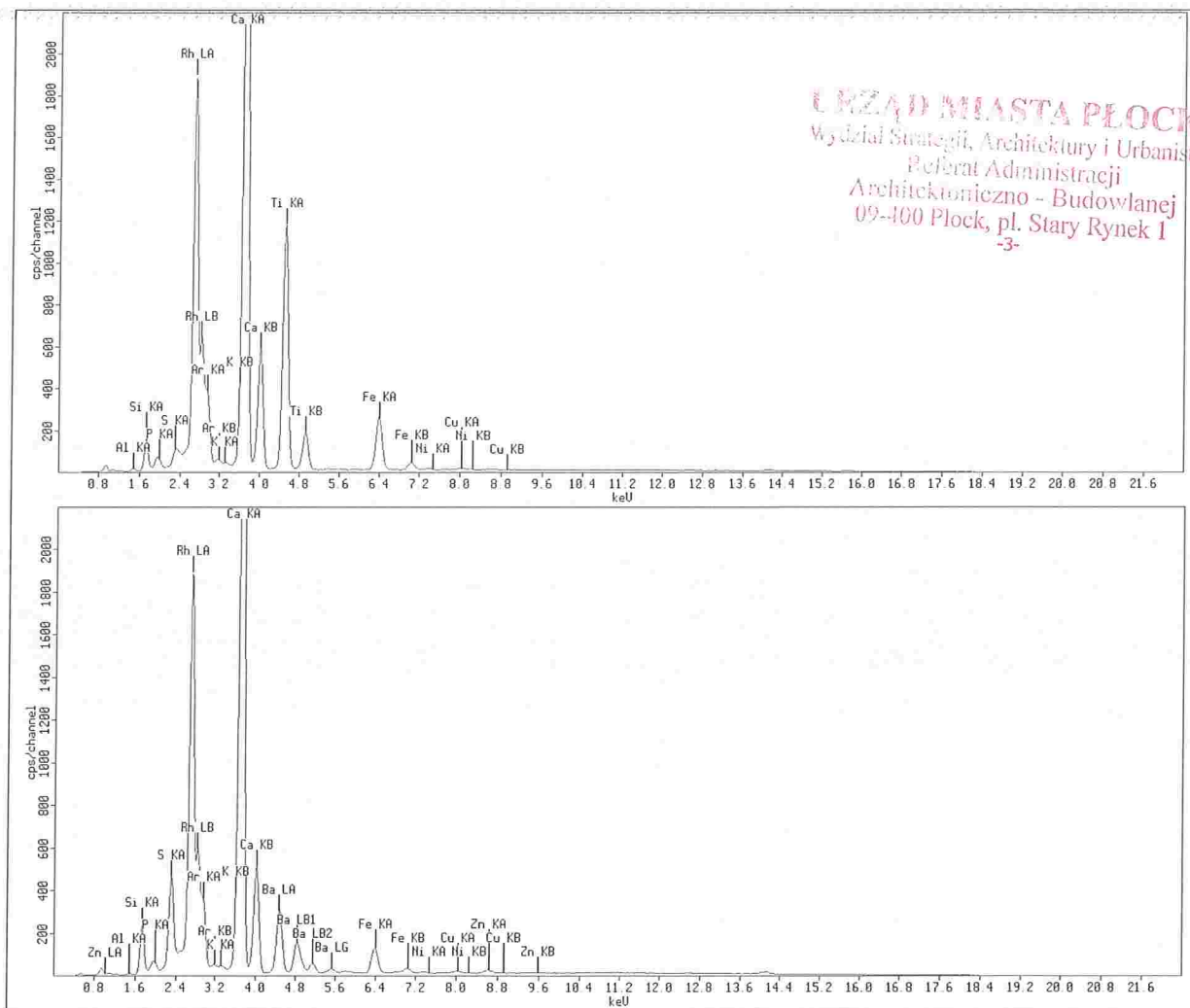
(b)

Nr	Warstwa	Skład chemiczny	Rodzaj spoiwa
4.	Szara	biel tytanowa, biel barytowa, kreda, żółcień żelazowa,	syntetyczne
3.	Szara	węglan wapnia, żółcienie żelazowe - glinokrzemiany, czern węglowa, związki: wapnia, krzemu i żelaza, gips,	najprawdopodobniej węglanowe
2.	Szara jasna	biel tytanowa, biel barytowa, kreda /węglan wapnia, związki: wapnia, krzemu i żelaza,	syntetyczne
1.	Szara ciemna	węglan wapnia, czern węglowa, związki: wapnia, krzemu i żelaza, gips,	najprawdopodobniej węglanowe

W próbce stwierdzono obecność gipsu.

Rentgenowska analiza fluorescencyjna (XRF)

15-Ap-2024, DziecJu. GmPlock pr 2
U: 20kV, I: 100 µA, filter: <none>, medium: Air, t: 20s

Próbki 2- skład: Ca, Fe, Si, S, P, K, Ti, Ba.

PKZLAB SC

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

WYNIKI BADAŃ SKŁADU ZAPRAWY POBRANEJ Z OBIEKTU W PŁOCKU

Badania wykonały:

mgr Dorota Sobkowiak

mgr Elżbieta Orłowska

Toruń 2024

Do badań otrzymano próbkę zaprawy o masie 1,02 g dla przybliżonego określenia jej składu³⁻

Analizę zaprawy wykonano metodą wytrawiania w 2M HCl. Po zakończeniu reakcji zawiesinę przesączono, oddzielając i oznaczając ilościowo część nierozpuszczalną w kwasie. Określono masę frakcji pelitowej (przechodzącej przez sito o boku oczka 0,1 mm). Wydzielony wypełniacz po wysuszeniu poddano badaniom w świetle odbitym mikroskopu stereoskopowego.

Opis makroskopowy zaprawy, przebieg reakcji z HCl, stan materiału po zakończeniu reakcji przedstawia tabela 1, przybliżony, masowy skład podano w tabeli 2.

Tabela 1. Opis makroskopowy próbki zaprawy

numer próbki	opis makroskopowy	reakcja z 2M HCl		nasiąkliwość w wodzie w %
		intensywność	stan zaprawy	
1	zaprawa barwy jasnoszarej, dość mocna, na powierzchni widoczne zatarcie warstwami malarskimi	niezbyt intensywna reakcja z wydzieleniem pęcherzyków CO ₂	zachowuje kształt, próbka miękka, lekko rozdrobniona szklaną bagietką i przesączono	5,0

Tabela 2: Przybliżona analiza składu masowego i jakościowego zaprawy

nr próbki	spoiwo	% ilość części nierozpuszczalnych w HCl			% ilość węglanów	stosunek spoiwa do wypełniacza	główny składnik wypełniacza	inne składniki
		razem	w tym					
			frakcja pelitowa	kruszywo kwarcowe				
1	cementowo wapienne	60,0	5,0	55,0	40,0	1:1,5	kwarc drobno i średnioziarnisty, dobrze i średnio obtoczony	skalenie, niezidentyfikowane minerały ciemne (mało), macerał drewniany, materiały ilaste

Zaprawa została wykonana na spoiwie wapiennym z dodatkiem cementu, prawdopodobnie romańskiego i dość dobrze wyselekcjonowanym, drobnoziarnistym piaskiem (kwarc oraz minerały – produkty wietrzenia skał głębinowych). Wśród części nierozpuszczalnych w HCl wyróżniono obecność niewielkiej ilości macerału drewnianego. Stosunek spoiwa do kruszywa oszacowano w masie na około 1:1,5. Nasiąkliwość zaprawy w wodzie jest bardzo niska, wynosi 5%.

Bezpośrednio na zaprawie znajdują się ślady warstwy czerwonej, zachowanej tylko w niektórych miejscach. Wstępne badania wykazały, że w warstwie obecna jest czerwień żelazowa. Powierzchnia zaprawy została pokryta warstwą czarną, częściowo przykryta szarością. W HCl rozpuszcza się biel (z warstwy szarej) z wydzieleniem pęcherzyków CO₂, jest to kreda. Pozostają drobne okruchy czerni (prawdopodobnie mineralne)).

Toruń dnia 2024.05.24

PKZLAB s.c.

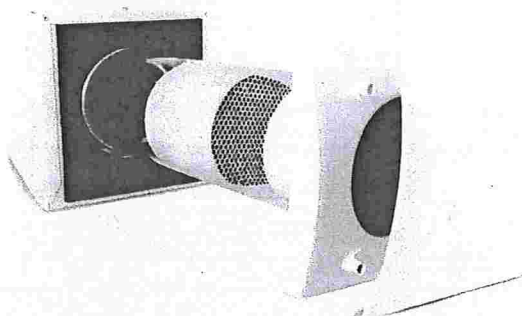
Elżbieta Orłowska
Dorota Sobkowiak
87-100 Toruń ul. Mickiewicza 49a/4
NIP 9562316316

2

Rekuperator wewnętrzny jednorurowy

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

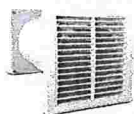
Opis

HRU-WALL jest rekuperatorem jednorurowym (wewnętrzny) wyposażonym w wymiennik ceramiczny, który posiada maksymalny odzysk do 82% (odzysk nominalny $\eta=74,3\%$ zgodnie z normą EN 13141-8:2011). Energooszczędny wentylator EC działa na przemian co 70 sekund nawiewając i wyciągając powietrze z pomieszczenia. Dzięki niskiemu zużyciu energii, oraz bardzo cichej pracy wskazane jest działanie rekuperatora non stop. Jednostka może działać w 3 prędkościach w zależności od potrzeb i wielkości pomieszczenia.

HRU-WALL-100-25 zapewnia odpowiednią wymianę powietrza w pomieszczeniach do 19m².

HRU-WALL-150-60 zapewnia odpowiednią wymianę powietrza w pomieszczeniach do 45m².

Rekomendujemy montaż urządzeń parami.

Uwaga!

Wersja HRU-WALL-...-PEG posiada kratkę zewnętrzną z tworzywa sztucznego.

Przykład oznaczenia

Kod produktu:

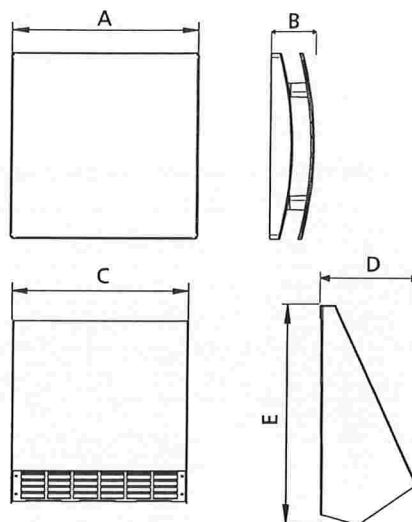
HRU-WALL - 100 - 25

typ

średnica

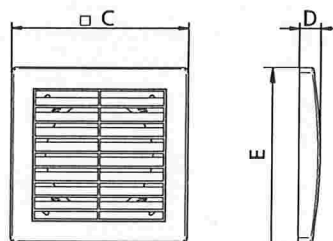
wydajność

Wymiary

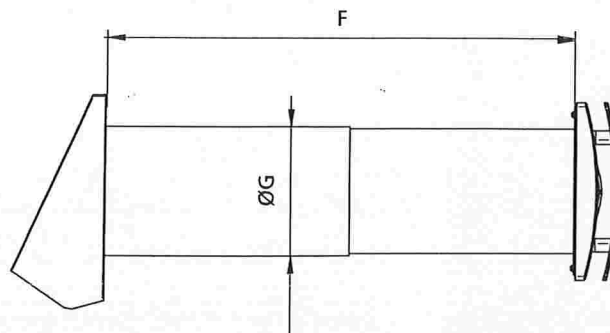

Ośłona zewnętrzna

HRU-WALL-...-PEG

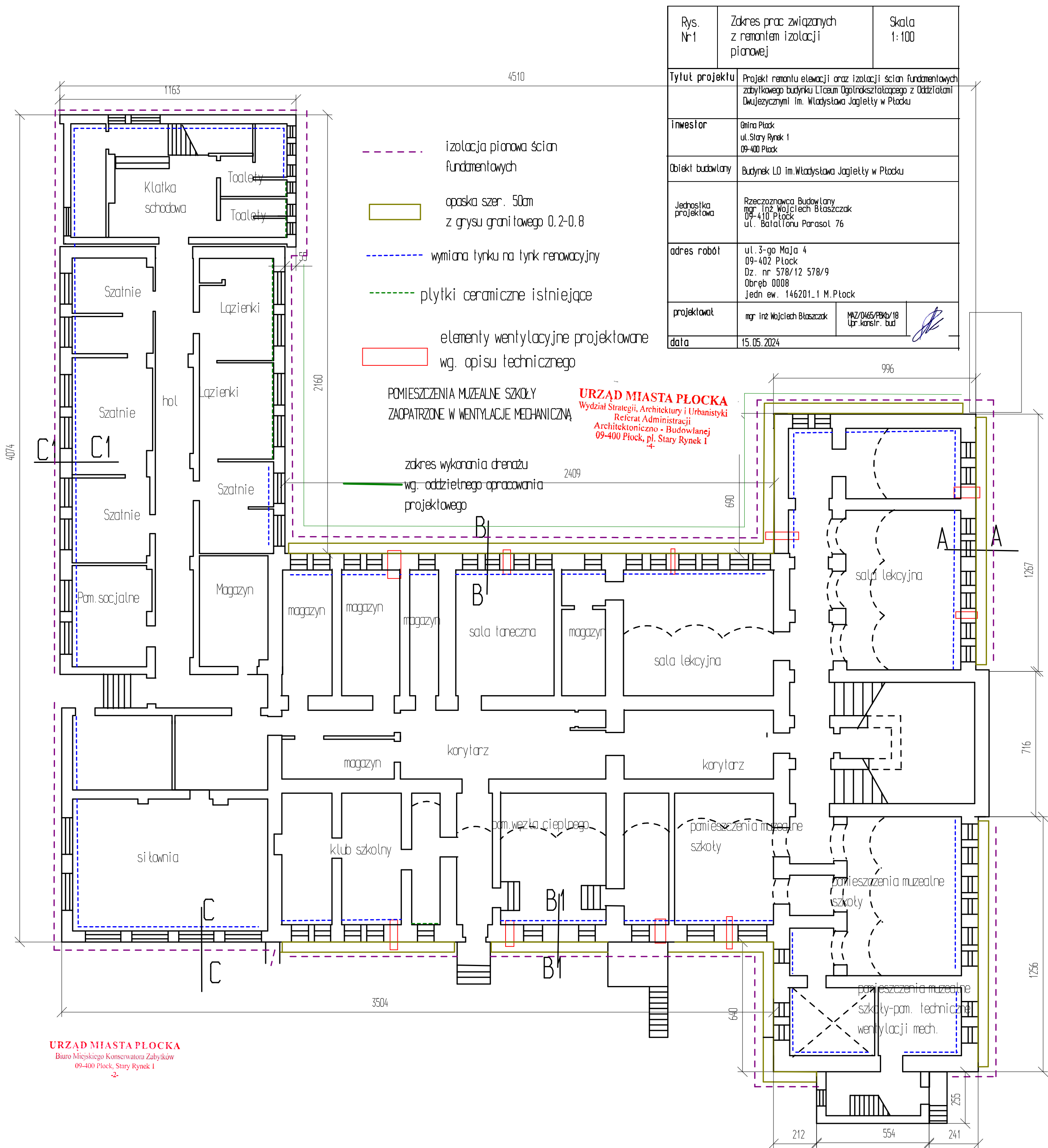

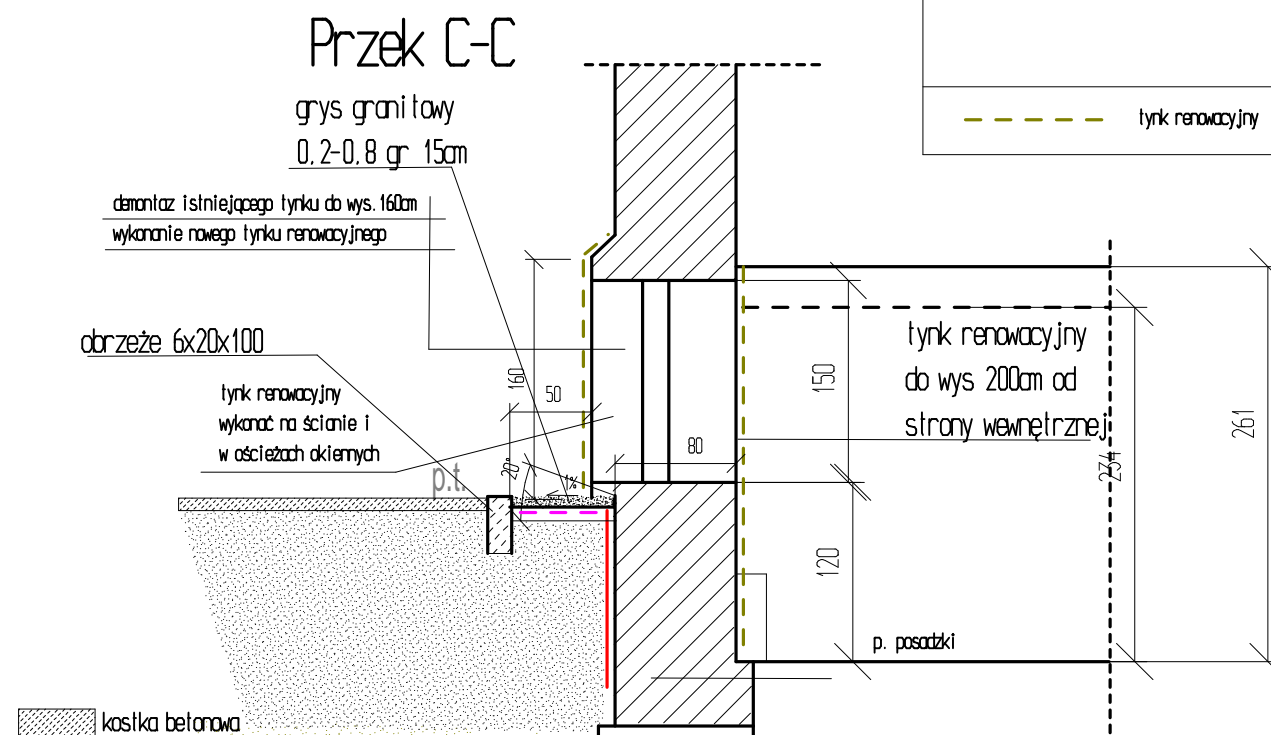
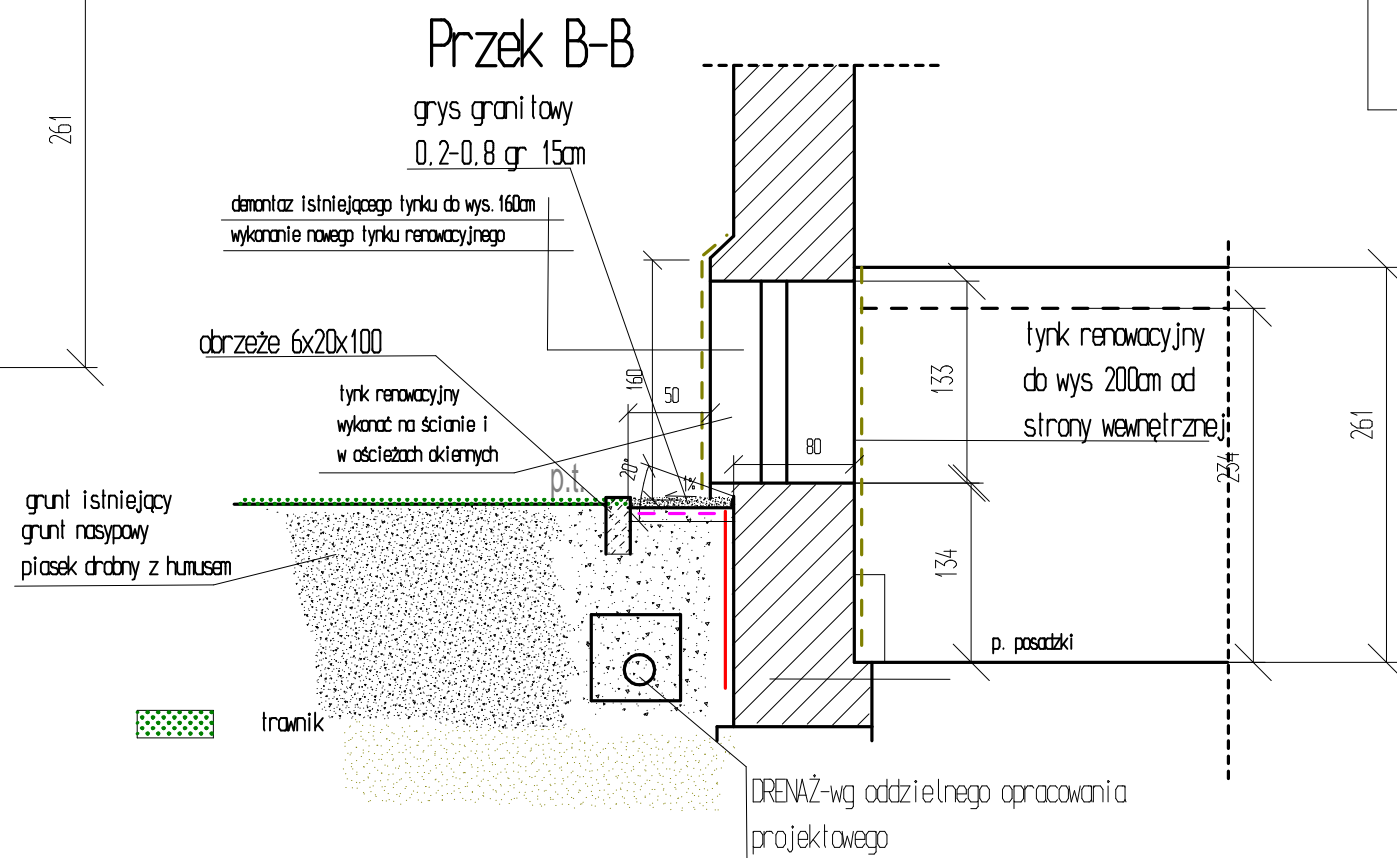
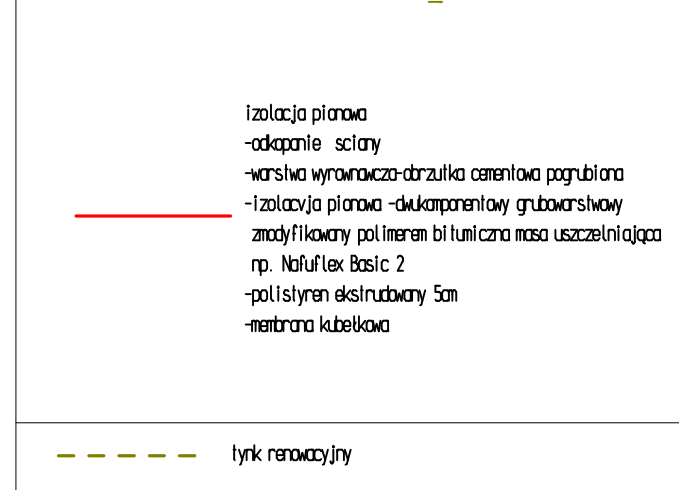
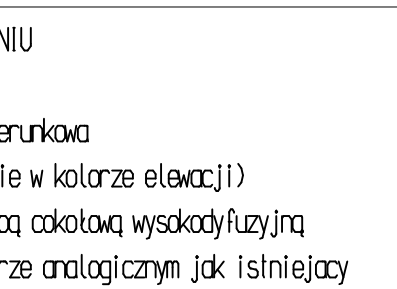
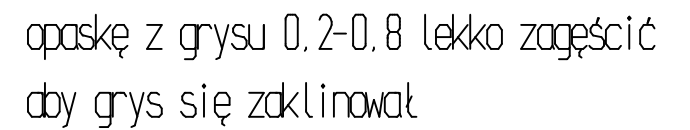
Typ	A [mm]	B [mm]	C [mm]	D [mm]	E [mm]
HRU-WALL-100-25	164	46	205	103	209
HRU-WALL-150-60	218	51	252	114	262
HRU-WALL-100-25-PEG	164	46	205	20	164
HRU-WALL-150-60-PEG	218	51	218	20	218

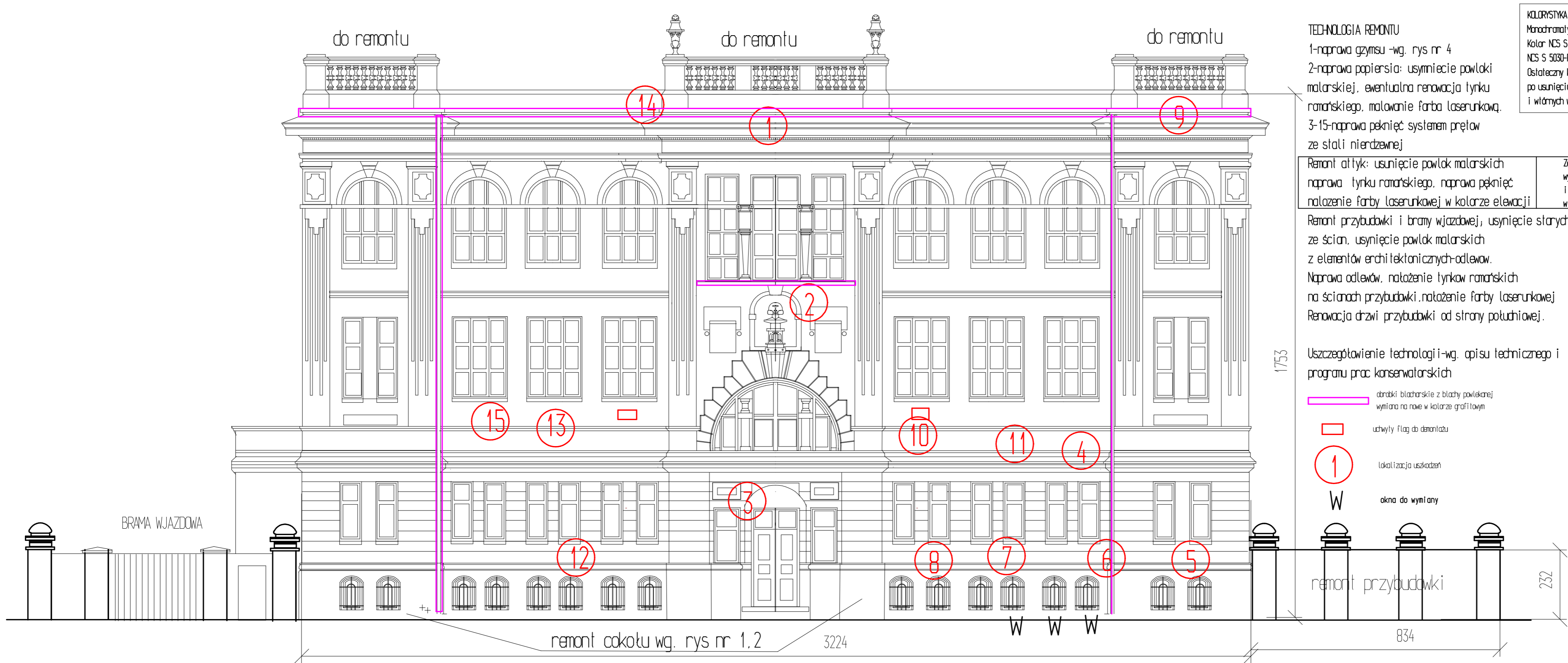
Typ	F (mm)	G (mm)
HRU-WALL-100-25	270÷510	108
HRU-WALL-150-60	300÷560	158
HRU-WALL-100-25-PEG	270÷510	108
HRU-WALL-150-60-PEG	300÷560	158

C

Rys. Nr 2	Izolacja pionowa przekroje	Skala 1:100
Tytuł projektu	Projekt remontu elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabylkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły w Płocku	
inwestor	Gmina Płock ul. Stary Rynek 1 09-400 Płock	
Obiekt budowlany	Budynek LO im. Władysława Jagiełły w Płocku	
Jednostka projektowa	Rzeczoznawca Budowlany mgr inż. Wojciech Błaszczak 09-410 Płock ul. Batalionu Parasol 76	
adres robót	ul. 3-go Maja 4 09-402 Płock Dz. nr 578/12 578/9 Obręb 0008 jedn. ew. 146201_1 M. Płock	
projektował	mgr inż. Wojciech Błaszczak	MAZ/0465/PBkb/18 Upr. konstr. bud
data	15.05.2024	

TECHNOLOGIA REMONTU

- 1-naprawa gipsu -wg. rys nr 4
- 2-naprawa popiersia: usunięcie powłoki malarskiej, ewentualna renowacja tynku ramańskiego, malowanie farba laserunkowa.
- 3-15-naprawa pęknięć systemem prętów ze stali nierdzewnej

Remont attyk: usunięcie powłok malarskich
naprawa tynku ramańskiego, naprawa pęknięć
nałożenie farby laserunkowej w kolorze elewacji

Ze względu na bardzo zły stan elementów należy przewidzieć wykonanie nowego elementu w technologii odlewu z cementu ramańskim i osadzeniu go na elewacji. Rzeczywisty stan elementów ujawni się w trakcie usuwania wykonanych warstw malarskich

Remont przybudówki i bramy wjazdowej, usunięcie starych tynków ze ścian, usunięcie powłok malarskich z elementów architektonicznych-adlewów.
Naprawa adlewów, nałożenie tynków ramańskich na ścianach przybudówki, nałożenie farby laserunkowej
Renowacja drzwi przybudówki od strony południowej.

Uszczegółowienie technologii-wg. opisu technicznego i programu prac konserwatorskich

- obróbki blacharskie z blachy powlekanej wymiana na nowe w kolorze grafitowym
- uchwyty flag do demontażu
- 1 lokalizacja uszkodzeń
- W okna do wymiany

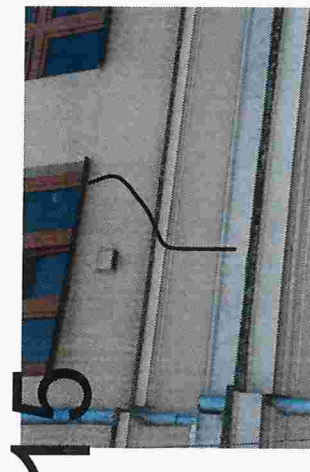
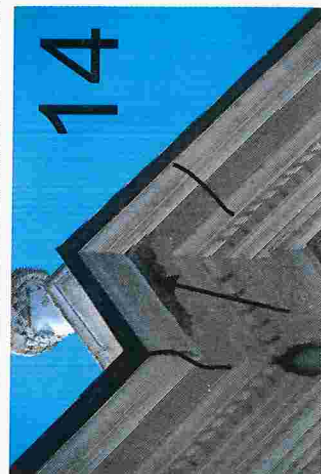
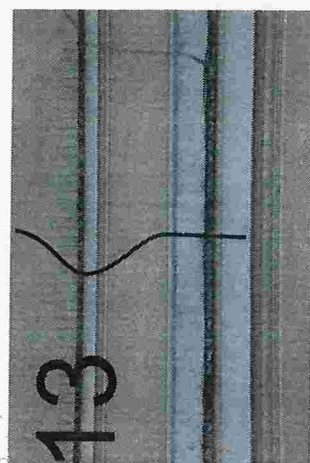
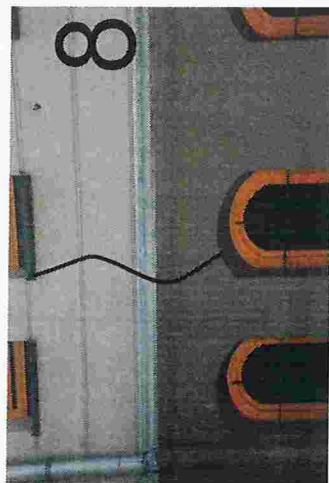
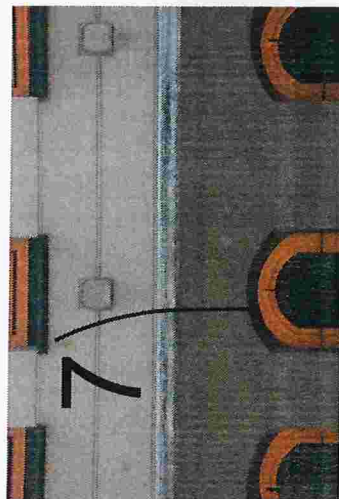
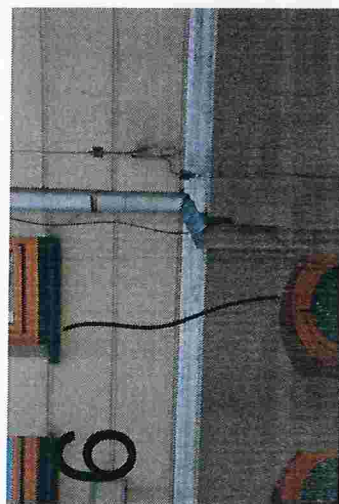
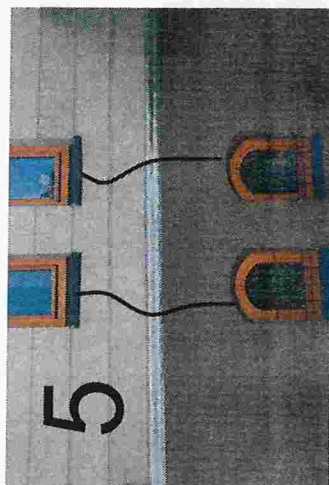
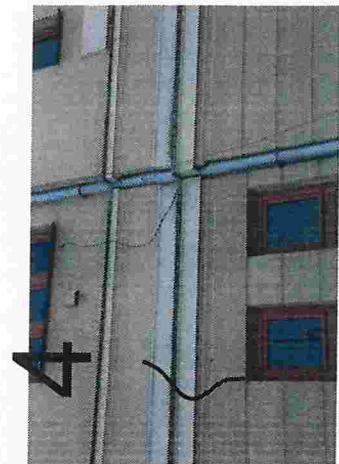
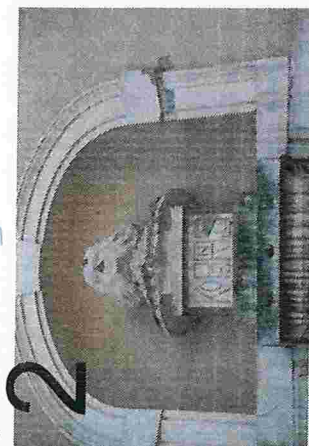
KOLORYSTYKA ELEWACJI-malowanie farba laserunkowa
Monochromatyczna
Kolor NCS S 2002-Y
NCS S 5030-R80B
Ostateczny kolor należy dobrać po usunięciu warstw szpachłówek i wtórnych warstw malarskich

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-4-

UPORZĄDKOWANIA PRZEWODÓW NA ELEWACJI
Wszystkie przewody biegnące na elewacji należy ukryć pod tynkiem

Rys. Nr3	Inwentaryzacja uszkodzeń elewacja frontowa	Skala 1:100
Tytuł projektu	Projekt remontu elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabylkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły w Płocku	
Inwestor	Gmina Płock ul. Stary Rynek 1 09-400 Płock	
Obiekt budowlany	Budynek LO im. Władysława Jagiełły w Płocku	
Jednostka projektowa	Rzeczoznawca Budowlany mgr inż. Wojciech Błaszczak 09-410 Płock ul. Batalionu Parasol 76	
adres robót	ul. 3-go Maja 4 09-402 Płock Dz. nr 578/12 578/9 Obręb 0008 jedn. ew. 146201_1 M. Płock	
projektował	mgr inż. Wojciech Błaszczak	MAZ/0465/PBK/18 Upr. konstr. bud
data	15.05.2024	

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków
09-400 Płock, Stary Rynek 1
-2-

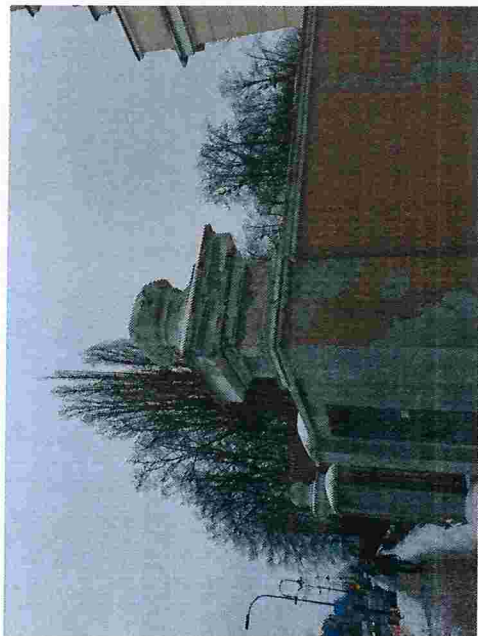
Wydział Sztuki, Architektury i Urbanistyki
Rajski Urząd Administracji
Architektura i Budownictwo - Budownictwo
09-400 Płock, pl. Stary Rynek I
-3-

Załącznik do rys nr 3

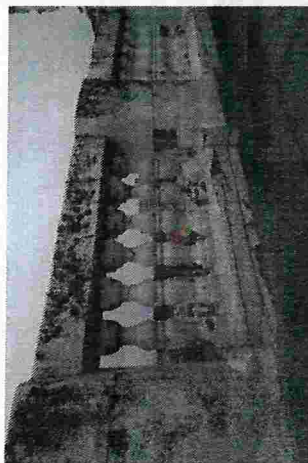
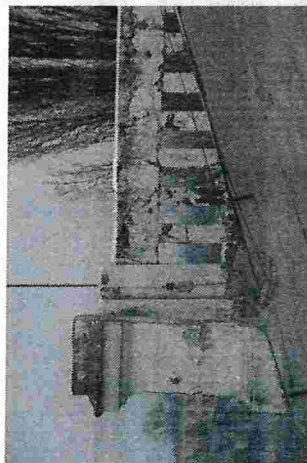
PRZYBUDÓWKA

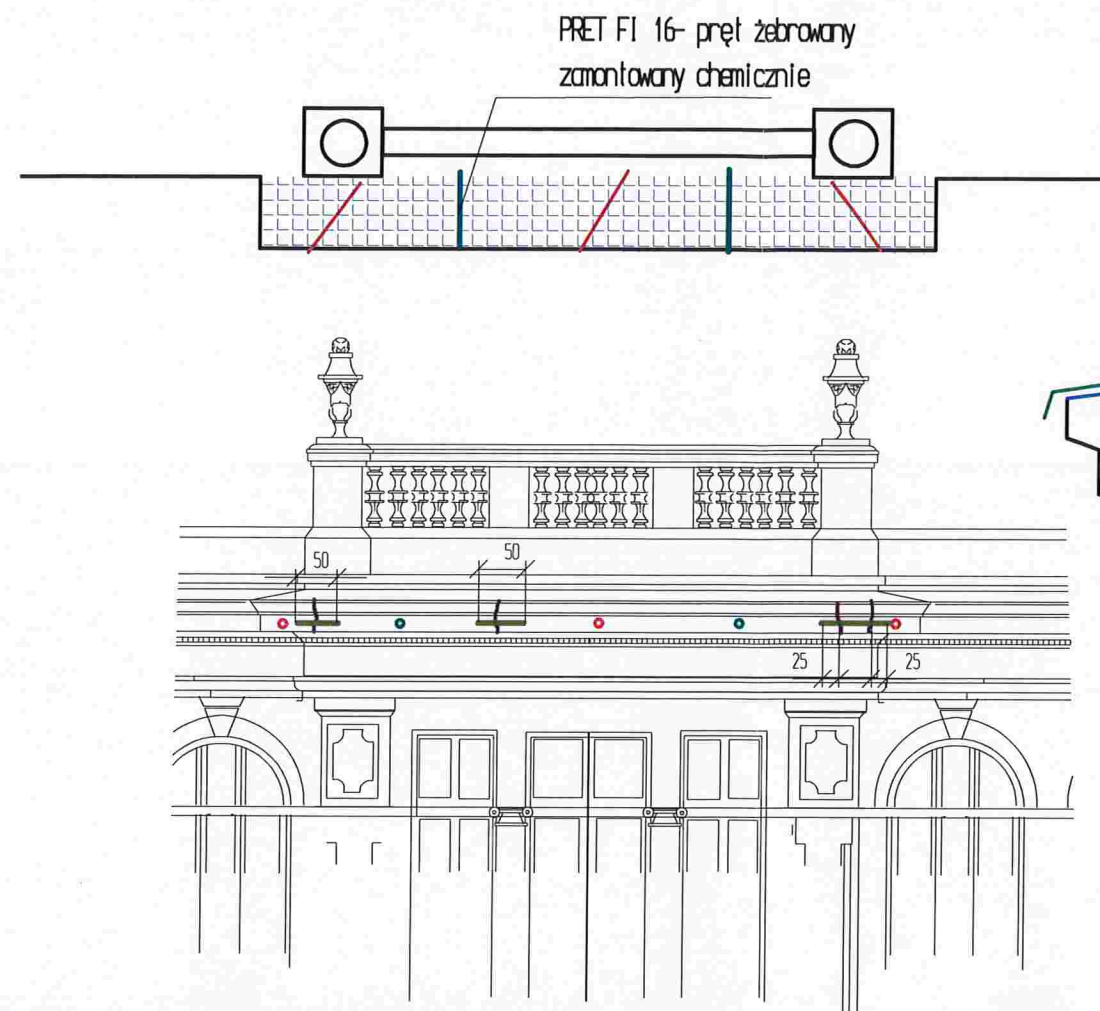

BRAMA WJAZDOWA

ATTYKI

po demontażu obróbki powierzchnie oczyścić
następnie zagruntować preparatem
wzmacniającym i wkleić siatkę z włókna szklanego na klej.
Zastosować siatkę MapeNet 150 firmy Mapei lub inną o
analogicznych parametrach

pręt wklejony pod kątem

pręt wklejony prostopadle

minimalna długość pręta w murze - 20cm

pręt ze stali nierdzewnej-system naprawy pęknięć
zamurowany zaprawą specjalistyczną cp murów zabytkowych
w wyciętej bruzdzie o głębokości 20cm

pęknięcia gzymsu

Rys. Nr4	Naprawa gzymsu elewacji frontowej	Skala 1:100
Tytuł projektu	Projekt remontu elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły w Płocku	
Inwestor	Gmina Płock ul. Stary Rynek 1 09-400 Płock	
Obiekt budowlany	Budynek LO im. Władysława Jagiełły w Płocku	
Jednostka projektowa	Rzeczoznawca Budowlany mgr inż. Wojciech Błaszczak 09-400 Płock ul. Batalionu Parasol 76	
adres robót	ul. 3-go Maja 4 09-402 Płock Dz. nr 578/12 578/9 Obręb 0008 Jedn. ew. 146201-1 M. Płock	
projektował	mgr inż. Wojciech Błaszczak	MW/0465/PBK/18 Inż. konstr. bud
data	15.05.2024	

Biurowo Miejskie / Konserywatora Zabytków
09-400 Płock, Stary Rynek 1

ELEWACJA WSCHODNIA

do remontu

1

2

3

remont cokołu wg. rys nr 1,2

UPORZĄDKOWANIA PRZEWODÓW NA ELEWACJI
Wszystkie przewody biegnące na elewacji
naley ukryć pod tynkiem

TECHNOLOGIA REMONTU

1-5 naprawa pęknięć systemem prętów
ze stali nierdzewnej

<p>Remont attyk: usunięcie powłok malarskich naprawa tynku ramańskiego, naprawa pęknięć nałożenie farby laserunkowej w kolarze elewacji</p>

Ze względu na bardzo zły stan elementów należy przewidzieć wykonanie nowego elementu w technologii odlewu z cementu ramartskim i osadzeniu go na elewacji. Rzeczywisty stan elementów ujawni się w trakcie usuwania wykonanych warstw malarskich.

KOLORYSTYKA ELEWACJI-malowanie farbą laserunkowa
Manochromatycznie
Kolor NCS S 2002-Y
NCS S 5030-R80B
Ostatelczny kolor nalezy dobrac
po usunięciu warstw szpachlowek
i wlotnych warstw malarskich

Uszczegółowienie technologii-wg.
opisu technicznego i programu
prac konserwatorskich

drobki blacharskie z blachy powlekanej
wymiana na nowe w kolorze grafitowym

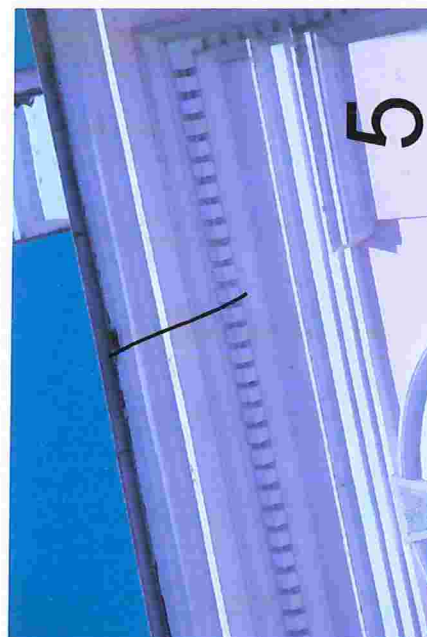
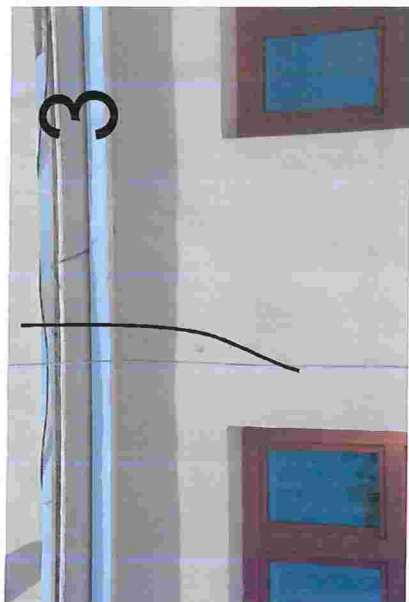
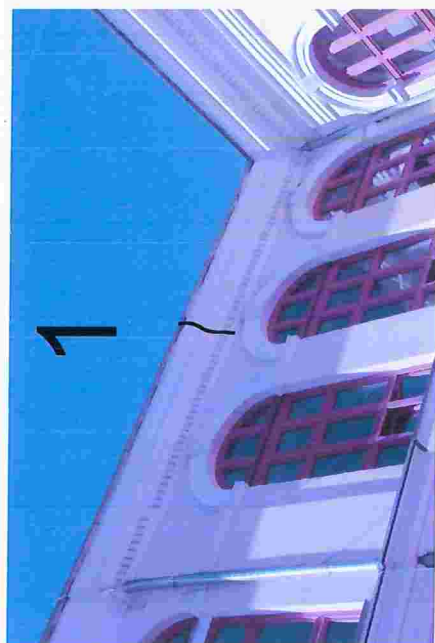
1 lokalizacja uszkodzeń

Rys. Nr 5	Inwentaryzacja uszkodzeń elewacji wschodnia i południowa od strony wschodniej		Skala 1: 100
Tytuł projektu	Projekt remontu elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły w Płocku		
Inwestor	Gmina Płock ul. Stary Rynek 1 09-400 Płock		
Obiekt budowlany	Budynek LO im. Władysława Jagiełły w Płocku		
Jednostka projektowa	Rzecznictwo Budowlany mgr inż. Wojciech Błaszczak 09-410 Płock ul. Batalionu Parasol 76		
adres robót	ul. 3-go Maja 4 09-402 Płock Dz. nr 578/12 578/9 Obręb 0008 jedn ew. 146201_1 M. Płock		
projektował	mgr inż. Wojciech Błaszczak	MAZ/0465/PB/k/18 Upr. konstr. bud	
data	15.05.2024		

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-4-

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków
09-400 Płock, Stary Rynek 1

DOK. FOT. USZKODZEŃ

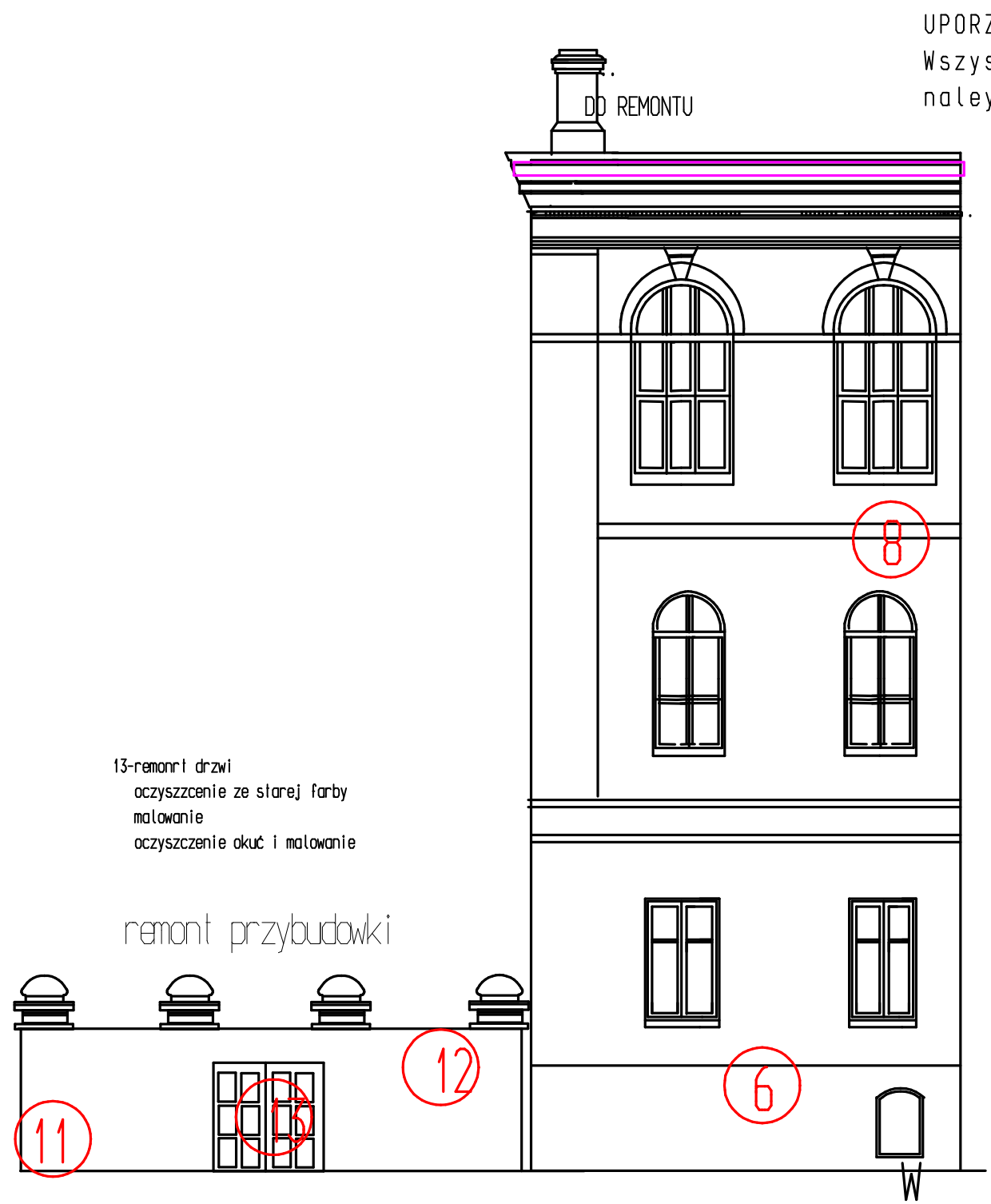

Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków
09-400 Płock, Stary Rynek 1

PŁOCKA 91a

STANISŁAW KUCIŃSKI
Wydział Sztuki, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektura - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

Załącznik do rys nr 5

UPORZĄDKOWANIA PRZEWODÓW NA ELEWACJI
Wszystkie przewody biegnące na elewacji
należy ukryć pod tynkiem

TECHNOLOGIA REMONTU

1-5 naprawa pęknięć systemem prętów
ze stali nierdzewnej
Remont attyk: usunięcie powłok malarskich
naprawa tynku ramarskiego, naprawa pęknięć
nałożenie farby laserunkowej w kolorze elewacji
Ze względu na bardzo zły stan elementów należy przewidzieć
wykonanie nowego elementu w technologii odlew z cementu ramarskim
i osadzeniu go na elewacji. Rzeczywisty stan elementów ujawni się
w trakcie usuwania wykonanych warstw malarskich

KOLORYSTYKA ELEWACJI-malowanie farba laserunkowa
Monochromatyczna
Kolor: NCS S 2002-Y
NCS S 5030-R80B
Ostateczny kolor należy dobrać
po usunięciu warstw szpachłówek
i widnych warstw malarskich

Uszczegółowienie technologii-wg.
opisu technicznego i programu
prac konserwatorskich

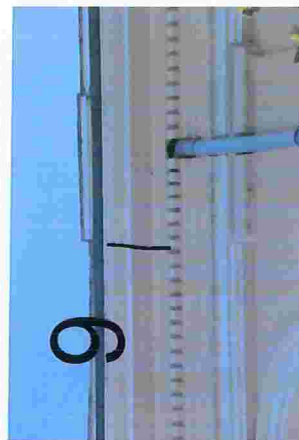
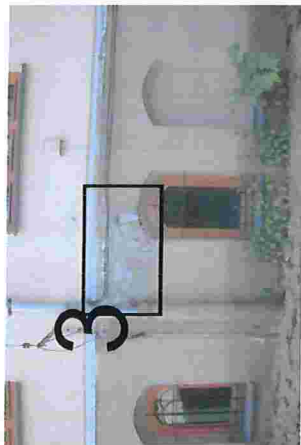
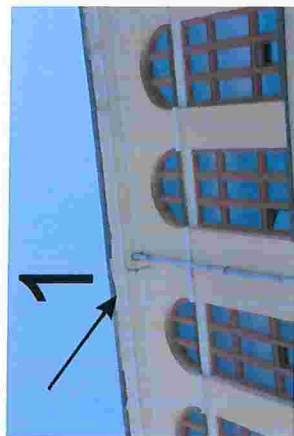
drabaki blaszarskie z blachy powlekanej
wymiana na nowe w kolorze grafitowym
1 lokalizacja uszkodzeń
W okna do wymiany

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Wydział Strategii, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1

Rys. Nr6	Inwentaryzacja uszkodzeń elewacji zachodnia i północniowa od strony zach.	Skala 1:100
Tytuł projektu	Projekt remontu elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły w Płocku	
Inwestor	Gmina Płock ul. Stary Rynek 1 09-400 Płock	
Obiekt budowlany	Budynek LO im. Władysława Jagiełły w Płocku	
Jednostka projektowa	Rzecznictwo Budowlane mgr inż. Wojciech Błaszczak 09-400 Płock ul. Batalionu Parasol 76	
adres robót	ul. 3-go Maja 4 09-402 Płock Dz. nr 578/12 578/9 Obręb 0008 Jedn. ew. 146201_1 M. Płock	
projektował	mgr inż. Wojciech Błaszczak	MAZ/0465/PB/18 Up. konstr. bud
data 15.05.2024		

URZĄD MIASTA PŁOCKA
Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków
09-400 Płock, Stary Rynek 1

DOK. FOT. USZKODZEŃ

Załącznik do rys nr 6

Rzeczoznawca budowlany mgr inż. Wojciech Błaszczak

PROJEKTY

NADZORY

KOSZTORYSY

EKSPERTYZY

NIP 774-184-90-92

09-410 Płock ul. Batalionu Parasol 76

601 278 205

ZAŁĄCZNIKI PROJEKTU BUDOWLANEGO

Nazwa zamierzenia budowlanego:

URZĄD MIASTA PŁOCK
Wydział Skarbu, Architektury i Urbanistyki
Referat Administracji
Architektoniczno - Budowlanej
09-400 Płock, pl. Stary Rynek 1
3.

Remont elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum
Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły
W Płocku

OBIEKT: Budynek szkoły

Kategoria obiektu budowlanego: IX

Adres : 09-402 Płock ul. 3-go Maja 4 Działka nr ew. 578/12 578/9 Jedn. ew. 146201_1

Obręb ewidencyjny: 0008

Inwestor: Gmina Płock

ul. Stary Rynek 1

09-400 Płock

Data sporządzenia projektu: 15. maj 2024

Projektował mgr inż. Wojciech Błaszczak	Up.konstr-bud. Bez ogr. Nr ew. MAZ/0465/PBKb/18	
--	--	---

ZESTAWIENIE ZAWARTOŚCI

-decyzja konserwatorska	-strona 1-6
-informacja dot. bezpieczeństwa i ochrony zdrowia	-strona 7-11
-opinia Zespołu ds. Estetyki Miasta	-strona 12-13

Egz nr

1 ☒ 2 ☒ 3 ☒ 4 ☒

PREZYDENT MIASTA PŁOCKA

Decyzja stała się ostateczna
w dniu: 14.06.2024
Poświadczenie wydano
w dniu: 14.06.2024

Z up. Prezydenta Miasta Płocka
p.o. Miejskiego Konserwatora Zabytków

Ewa Maria Dobek
Ewa Maria Dobek

Płock, dn 13 czerwca 2024 r.

BKZ.4120.1.254.2024.MW(2)

DECYZJA NR 94/2024

Na podstawie art. 104 § 1 KPA (Dz. U. z 2024 r., poz. 572);
art. 36 ust. 1 pkt 1, art. 36a ust. 1, art. 37a, art. 37f, art. 37g, art. 37h, art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. i c), art. 7 pkt 1
oraz art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z
2022 poz. 840 ze zm.);

§ 2 ust. 2 pkt 1 ppkt 4 lit. a) Porozumienia Nr 1/MKZ/P/47/2007 z dnia 3.04.2007 r. w sprawie powierzenia
Gminie Płock prowadzenia niektórych spraw z zakresu właściwości Mazowieckiego Wojewódzkiego
Konserwatora Zabytków, zawartego pomiędzy Wojewodą Mazowieckim a Prezydentem Miasta Płocka
(publikacja: Dziennik Urzędowy Województwa Mazowieckiego Nr 147 poz. 4022 z dn. 30.07.2007 r.);

§ 1 ust. 1 pkt 1 lit. a), e), § 12 ust. 1 - 2, § 13 ust. 1 - 2 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego z dnia 2 sierpnia 2018 roku w sprawie w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac
restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów
Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do
rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (Dz. U. z 2021 r. poz. 81).

po rozpatrzeniu wniosku:

Gminy – Miasto Płock z siedzibą w Płocku przy pl. Stary Rynek 1 w imieniu, której
występuje pełnomocnik Pan Wojciech Błaszczak

z dnia: 24 maja 2024 r.;

o udzielenie pozwolenia na roboty budowlane i prace konserwatorskie polegające na:

remontcie elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum
Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły, przy ul. 3 -go
Maja 4, na działce o numerze ewidencyjnym gruntów 578/12, 578/9

**działając z upoważnienia
Prezydenta Miasta Płocka
udzielam
Gminie - Miasto Płock**

pozwolenia konserwatorskiego na roboty budowlane i prace konserwatorskie, polegające na:

remontcie elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum
Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły, przy ul. 3 -go
Maja 4 w jego historycznej części wpisanej do rejestru zabytków pod numerem 602,
data wpisania 29 grudnia 1988 roku, na działce o numerze ewidencyjnym gruntów
578/12, 578/9, w zakresie:

I etap prac - związanych z pracami osuszającymi elewację:

1. postawienie rusztowań do elewacji;
2. szczelne zabezpieczenie stolarek okiennych folią;
3. oczyszczenie elewacji z wtórnych nawarstwień malarskich, pozostałych na elewacjach;
4. ostrożne i precyzyjne ręczne usunięcie cementowych szlicht i miejscowych uzupełnień

- w celu odszczelnienia oryginalnych tynków romańskich elewacji, wydobycie oryginalnych powierzchni, przy pomocy noży szewskich i dłutek diamentowych,
5. po usunięciu warstw przemalowań z powierzchni elewacji należy zweryfikować rzeczywisty stan zachowania oryginalnych tynków romańskich; ustalić zakres oraz technologię naprawy zniszczeń;
 6. naprawa pęknięć elewacji oraz gzymsów z zastosowaniem specjalnych prętów Helibar, systemu Helifix;
 7. sprawdzenie studzienek usytuowanych w trawnikach znajdujących się wzdłuż elewacji frontowej budynku (sprawdzenie drożności i skuteczności);
 8. montaż wspomagającego prace konserwatorskie i prace polegające na osuszaniu ścian fundamentowych systemu AQUAPOL,
 9. wymiana uszkodzonych okien (nowe okna wykonać w identycznych gabarytach oraz kolorystyce),
 10. wymiana obróbek blacharskich z blachy powlekanej

II etap prac - związanych z procedurą osuszania elewacji:

po rewizji skuteczności działania systemu Aquapol, wykonanie prac przy elewacjach i izolacji

11. postawienie rusztowań przy elewacjach,
12. dezynfekcja i neutralizacja mikroorganizmów na całych powierzchniach elewacji od strony ulicy;
13. odsalanie powierzchni;
14. wzmacnianie strukturalne osłabionych, oryginalnych, oczyszczonych z nawarstwień tynków znajdujących się na elewacjach oraz detalach architektonicznych;
15. w przypadku występowania ubytków profili, przygotowanie warsztatu umożliwiającego odtworzenie zniszczonej formy sztukaterii czy też powierzchni lica elewacji; wykonanie szablonów z blachy dla profili gzymsów, parapetów, obramień okiennych, wykonanie szablonów z blachy w skali 1:1; osadzenie szablonów na specjalnej konstrukcji tzw. sankach;
17. ewentualne przygotowanie i przymocowanie wzdłuż gipsowania prowadnic umożliwiających suwanie sanek z negatywami ściągniętych i wyciętych w blasze profili boniowania detali architektonicznych;
18. nałożenie warstwy szczepnej, następnie warstwy z masą zaprawy zawierającej cement romański;
19. naprawa pęknięć konstrukcyjnych elewacji;
20. wypełnienie rys metodą iniekcji przy pomocy roztworu na bazie cementu romańskiego lub na bazie nanocementu do scalenia poprzez iniekcje konstrukcji murowych;
21. rekonstrukcja brakujących profili, poprzez warstwowe narzucanie tynku przeznaczonego do wyciągnięcia detali;
22. w przypadku miejsc z utrzymującym się zawilgoceniem, zaprawa do odlewów; ze względu na znaczne uszkodzenie attyk może wystąpić konieczność całkowitego ich wykonania w technologii odlewów;
23. malowanie, metodą (zgodnie z wytycznymi konserwatorskimi) polegającą na delikatnym scaleniu kolorystycznym powierzchni, laserunkami, aby uzyskać efekt surowego tynku;
24. konserwacja metalowych ściąg i kotew widocznych w elewacji;
25. wykonanie izolacji fundamentów;
 - demontaż opaski betonowej,
 - odkopanie ściany do głębokości 1,2 m,
 - oczyszczenie ściany pionowej,
 - wykonanie warstwy wyrównawczej,
 - wykonanie izolacji pionowej,
 - montaż warstwy poliestru ekstrudowanego gr 5 cm;
 - montaż membrany kubełkowej polietylenowej,
 - zasypanie ściany i zagęszczenie warstwami 30 cm,
 - odtworzenie opaski o szer. 50 cm – wykonanej z gysu kamiennego w obrzeżu betonowym;

- skucie tynku cokołu,
 - wykonanie tynku renowacyjnego na cokole;
 - wykonanie powłok malarskich cokołu;
 - malowanie cokołu w części nowej;
- z zastosowaniem tynków renowacyjnych, scalonych kolorystycznie do koloru tynku romańskiego,
- skucie zawilgoconego tynku wewnętrznego w pomieszczeniach kondygnacji podziemnej do wys. 200 cm,
 - wykonanie tynku renowacyjnego do wys. 200 cm;
 - malowanie pomieszczeń farbą akrylową o dużej dyfuzyjności;

zgodnie z danymi we wniosku oraz dokumentacją projektową:

1. „Projekt zagospodarowania działki; Remont elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły w Płocku; adres: 09-402 Płock, ul. 3-go maja 4, działka nr ew. 578/12, 578/9, jedn. ewid. 146201_1, obręb ewidencyjny: 0008; projektował: mgr inż Wojciech Błaszczak”,
2. „Projekt architektoniczno budowlany; Remont elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły w Płocku; adres: 09-402 Płock, ul. 3-go maja 4, działka nr ew. 578/12, 578/9, jedn. ewid. 146201_1, obręb ewidencyjny: 0008; projektował: mgr inż Wojciech Błaszczak”;
3. „Badania konserwatorskie elewacji z proponowanym programem prac konserwatorskich budynku z 1912 roku dawnego Gimnazjum Męskiego w Płocku, obecnie Liceum Ogólnokształcące z oddziałami Dwujęzycznymi, ul. 3 Maja 4, 09-400 Płock; opracowała: mgr sztuki konserwator Justyna Dzieciatkowska”,

przy zachowaniu następujących warunków:

- 1) **kierownikiem budowy oraz inspektorem nadzoru inwestorskiego będą osoby posiadające kwalifikacje zgodne z określonymi w art. 37c ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r., poz. 840 ze zm.);**
- 2) **należy przekazać Miejskiemu Konserwatorowi Zabytków, w terminie nie późniejszym niż 14 dni przed rozpoczęciem przedmiotowych robót, dane osoby kierujące robotami budowlanymi oraz osoby wykonujące nadzór inwestorski wraz z dokumentami potwierdzającymi posiadanie kwalifikacji zgodnych z określonymi w art. 37c ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r., poz. 840 ze zm.) oraz oświadczeniem o przyjęciu przez tą osobę obowiązku kierowania pracami lub samodzielnym wykonywaniu prac;**
- 3) **pracami konserwatorskimi kierować będzie osoba, posiadająca kwalifikacje zgodne z określonymi w art. 37a ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840 ze zm.);**
- 4) **należy przekazać Miejskiemu Konserwatorowi Zabytków, w terminie nie późniejszym niż 14 dni przed rozpoczęciem przedmiotowych prac konserwatorskich, dane osoby kierujące pracami wraz z dokumentami potwierdzającymi posiadanie kwalifikacji zgodnych z określonymi w art. 37a ust 1 i 2 ust 1 i 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840 ze zm.) oraz oświadczeniem o przyjęciu przez tą osobę obowiązku kierowania pracami lub samodzielnym wykonywaniu prac;**
- 5) **na etapie realizacji zamierzenia należy uzgodnić z Miejskim Konserwatorem Zabytków ostateczny wybór wykonania technologii tynku romańskiego;**
- 6) **przed przystąpieniem do malowania/scalania kolorystycznego elewacji należy wykonać próby kolorystyczne i przedstawić je do akceptacji Miejskiemu Konserwatorowi Zabytków,**
- 7) **po szczegółowej ocenie stanu technicznego detali architektonicznych znajdujących się**

na elewacji należy przedłożyć Miejskiemu Konserwatorowi Zabytków uszczegółowienie programu prac konserwatorskich w zakresie konieczności odtwarzania niektórych elementów wystroju elewacji;

10) należy zawiadomić Miejskiego Konserwatora Zabytków o terminie rozpoczęcia i zakończenia wskazanych w niniejszym pozwoleniu prac konserwatorskich i robót budowlanych, przynajmniej na 3 dni przed zamierzonymi terminami,

11) należy zawiadomić Miejskiego Konserwatora Zabytków o wszelkich zagrożeniach lub nowych okolicznościach, ujawnionych w trakcie prowadzenia wskazanych w niniejszym pozwoleniu prac konserwatorskich i robót budowlanych,

12) wszelkie, ewentualne zmiany w zakresie wskazanych w niniejszym pozwoleniu prac konserwatorskich i robót budowlanych należy uzgodnić z Miejskim Konserwatorem Zabytków,

13) wskazane w niniejszym pozwoleniu prace konserwatorskie i roboty budowlane należy wykonywać w sposób, który nie wpłynie negatywnie na stan, wygląd, i odbiór zabytkowego budynku, za co odpowiadają wykonawca i właściciel,

14) należy prowadzić dokumentację przebiegu prac konserwatorskich oraz opracować ich wyniki w sposób umożliwiający jednoznaczną identyfikację i dokładną przestrzenną lokalizację wszystkich czynności, użytych materiałów oraz dokonanych odkryć i przekazać ją Miejskiemu Konserwatorowi Zabytków w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia wskazanych w niniejszym pozwoleniu badań;

15) **należy opracować sposób postępowania z zabytkiem po zakończeniu wskazanych pozwoleniu prac i przekazać je Miejskiemu Konserwatorowi Zabytków w terminie do 3 miesięcy od dnia ich zakończenia;**

termin ważności niniejszego pozwolenia:

do 31 grudnia 2027 r.,

UZASADNIENIE:

Zamierzenie jw. dotyczy części budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły przy ul. 3 Maja 4 w Płocku - dawnego Gimnazjum Męskiego w Płocku, posiadającego indywidualny wpis do rejestru zabytku pod numerem 602, data wpisania 29 grudnia 1988 roku. Historyczna część obiektu, została wzniesiona na planie litery „T”, od strony strony korpusu łączy się z usytuowanym do niej prostopadle nieznacznie wyższym, powojennym skrzydłem oraz – poprzez łącznik po południowej stronie – z współczesnym skrzydłem założonym na planie litery „L”.

Kompleks budynków obecnego Liceum Ogólnokształcącego został wzniesiony na przełomie lat 1912/1913 ze składek mieszkańców miasta Płocka i Mazowsza Płockiego wg projektu architektów Czesława Zembrzyckiego i Władysława Czachowskiego. Są to budynki o nieregularnym planie, rozczłonkowane murowane z cegły, otynkowane, podpiwniczone, 3-kondygnacyjne. Elewacja frontowa 11-osiowa z 3 -osiowym ryzalitem po środku, zwieńczona tralkową attyką. W narożach budynku znajdują się attyki analogiczne jak na ryzalicie. Detal architektoniczny elewacji w postaci gzymsu koronującego profilowanego i kostkowego, gzymsów kordonowych, profilowanych lizen. Na parterze boniowanie. Stolarka okienna i drzwiowa współczesna z odtworzonym historycznym podziałem. Zachowany układ klatek schodowych i wewnętrzna stolarka drzwiowa.

Zabytek jw. chroniony jest prawnie mocą ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Zgodnie z w/w ustawą, wszelkie działania prowadzone przy zabytku, wymagają uzyskania pozwolenia konserwatorskiego.

Wnioskiem, z dnia 24 maja 2024 r., zwrócono się z wnioskiem do tutejszego urzędu o wydanie pozwolenia konserwatorskiego na przeprowadzenie wyżej określonych robót i

badan.

Dokonano analizy formalnej wniosku, zawierającego:

- „1. „Projekt zagospodarowania działki; Remont elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły w Płocku; adres: 09-402 Płock, ul. 3-go maja 4, działka nr ew. 578/12, 578/9, jedn. ewid. 146201_1, obręb ewidencyjny: 0008; projektował: mgr inż Wojciech Błaszczak”

2. „Projekt architektoniczno budowlany; Remont elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły w Płocku; adres: 09-402 Płock, ul. 3-go maja 4, działka nr ew. 578/12, 578/9, jedn. ewid. 146201_1, obręb ewidencyjny: 0008; projektował: mgr inż Wojciech Błaszczak”;

3. „Badania konserwatorskie elewacji z proponowanym programem prac konserwatorskich budynku z 1912 roku dawnego Gimnazjum Męskiego w Płocku, obecnie Liceum Ogólnokształcące z oddziałami Dwujęzycznymi, ul. 3 Maja 4, 09-400 Płock; opracowała: mgr sztuki konserwator Justyna Dzieciatkowska”,

- kopia pełnomocnictwa z dnia 4 stycznia 2024 roku udzielone przez Gminę - Miasto Płock z siedzibą w Płocku przy pl. Stary Rynek 1 reprezentowanej przez Zastępcę Prezydenta Miasta Płocka Pana Artura Zielińskiego dla Pana Wojciecha Błaszczaka (...) do działania w imieniu Gminy - Miasto Płock (...) na opracowanie kompletnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz specyfikacji technicznych, wykonania i odbioru robót budowlanych dla inwestycji pn.: „Remont elewacji zabytkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły w Płocku” wraz z uzyskaniem właściwej zgody/zgód organu administracji architektoniczno - budowlanej zezwalającej/ych na wykonanie robót budowlanych - przed wszystkimi instytucjami i organami administracji rządowej oraz organami administracji samorządowej i ich jednostkami organizacyjnymi - innymi osobami prawnymi i fizycznymi, w celu uzyskania wymaganych przepisami materiałów, opinii, uzgodnień, decyzji i zezwoleń, jak również uzyskania warunków oraz odbierania wszystkich dokumentów, niezbędnych do prawidłowej realizacji przedmiotu umowy,

- oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

Po przeanalizowaniu wniosku stwierdzono jego kompletność w niezbędnym zakresie.

W toku postępowania stwierdzono, że zamierzenie jw., polegające na wykonaniu robót budowlanych i prac konserwatorskich w zakresie remontu elewacji wykonania izolacji fundamentów budynku dawnego Gimnazjum Męskiego w Płocku obecnie Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły, przy ul. 3 -go Maja 4, jest dopuszczalne do realizacji ze stanowiska konserwatorskiego.

W związku z powyższym, orzeczono, jak w sentencji.

POUCZENIE

Postępowanie w sprawie wydanego pozwolenia może zostać wznowione, a następnie pozwolenie może zostać cofnięte, zmienione lub uchylone na podstawie art. 47 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Niniejsza decyzja nie zwalnia od obowiązku uzyskania pozwolenia albo zgłoszenia, wymaganych przepisami Prawa Budowlanego, zgodnie z art. 36 ust. 8 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami lub innymi przepisami szczególnymi.

Tutejszy organ przypomina o konieczności zawiadomienia o terminie rozpoczęcia i zakończenia wskazanych w pozwoleniu robót budowlanych przynajmniej na 3 dni przed zamierzonymi terminami.

Od przedmiotowej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za pośrednictwem tutejszego organu w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zgodnie z przepisami art. 129 § 1 i 2 KPA.

Zgodnie z art. 127a KPA "w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej,

który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o rzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna”.

Na podstawie art. 130 § 4 KPA decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania.

Z up. Prezydenta Miasta Płocka
p.o. Miejskiego Konserwatora Zabytków

Ewa Maria Dobek
Ewa Maria Dobek

Otrzymują:

1. Gmina - Miasto Płock, pełnomocnik Pan Wojciech Błaszczak, ul. Batalionu Parasol 76, 09400 Płock
2. Gmina Miasto Płock, Wydział Zarządzania Nieruchomościami Gminy, w/m
3. BKZ, a/a

Do wiadomości:

1. Liceum Ogólnokształcące z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły, ul. 3 Maja 4, 09-400 Płock
2. Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków, ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa

na podstawie *out 14 pl 3*
Ustawy z dnia 16.11.2000 r.
Dz. U. Nr 225, poz. 1635 z późn. zm.
Nie podlega/zwolnione z opłaty skarbowej

13.06.2024

Data, podpis i pieczęć pracownika

INSPEKTOR
MW
Martyna Wilkosz

Informacja dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia

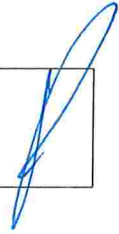
**Remont elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku
Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława
Jagiełły W Płocku**

Adres : 09-402 Płock ul. 3-go Maja 4 Działka nr ew. 578/12 578/9 Jedn. ew.
146201_1

Obręb ewidencyjny: 0008

Inwestor: Gmina Płock
ul. Stary Rynek 1
09-400 Płock

Data sporządzenia: 15. maj 2024

Projektował mgr inż. Wojciech Błaszczak	Up.konstr-bud. Bez ogr. Nr ew. MAZ/0465/PBKb/18	
--	--	---

1. Zakres robót dla całego zamierzenia budowlanego oraz kolejność realizacji poszczególnych obiektów.

Zakresem robót jest prowadzenie wszelkich prac budowlanych związanych z
Remontem elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum
Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły
W Płocku

2. Wykaz istniejących obiektów budowlanych.

Na terenie działki 578/12 i 579/9 zlokalizowany jest budynek szkolny oraz obiektu sportowe.

3. Wykazanie elementów zagospodarowania działki lub terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

Na terenie działek nie występują elementy zagospodarowania, które mogą stwarzać zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

4. Wskazanie dotyczące przewidywanych zagrożeń występujących podczas realizacji robót budowlanych, określające skalę i rodzaje zagrożeń oraz miejsce i czas ich wystąpienia.

Zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi występować podczas wykonywania robót

- może wystąpić ryzyko uszkodzenia ciała lub porażenia prądem podczas używania sprzętu budowlanego.

- prowadzenie prac w użytkowanym budynku.

- prace na rusztowaniach

- prace na wysokości

- prace przy zabytku o dużych walorach historycznych

- prace z użyciem dźwigu

- prace w sąsiedztwie ulicy

Urząd Miasta w PŁOCKU
Wydział Inżynierii i Urbanistyki
Biuro Administracji
Architektura - Budowlanej
ul. Św. Piotra, pl. Stary Rynek 1

5. Wskazanie sposobu instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych.

Roboty budowlane, których charakter, organizacja lub miejsce prowadzenia stwarza szczególnie wysokie ryzyko powstania zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi, a szczególności przysypania ziemią lub upadku z wysokości.

- wykonywanie wykopów o ścianach pionowych bez rozparcia o głębokości większej niż 1,5 m oraz wykopów o bezpiecznym nachyleniu ścian, o głębokości większej niż 3,0 m.

dotyczy

- roboty, przy których wykonaniu występuje ryzyko upadku z wysokości ponad 5,0 m,

dotyczy

- rozbiórki obiektów budowlanych o wysokości powyżej 8,0 m,

nie dotyczy

- roboty wykonywane na terenie czynnych zakładów przemysłowych,

nie dotyczy

- montaż, demontaż i konserwacja rusztowań przy budynkach wysokich

i wysokościowych,

nie dotyczy

- roboty wykonywane przy użyciu dźwigów

dotyczy

- prowadzenie robót na obiektach mostowych metodą nasuwania konstrukcji na podpory,

nie dotyczy

- montaż elementów konstrukcyjnych obiektów mostowych,

nie dotyczy

- betonowanie wysokich elementów konstrukcji mostów, takich jak przyczółki, filary i pylony,
nie dotyczy
- fundamentowanie podpór mostowych i innych obiektów budowlanych na palach,
nie dotyczy
- roboty wykonywane pod lub w pobliżu przewodów linii elektroenergetycznych w odległości liczonej poziomo od skrajnych przewodów, mniejszej niż:
3,0 m dla linii o napięciu zmianowym nieprzekraczającym 1kV,
5,0 m dla linii o napięciu zmianowym powyżej 1 kV, lecz nieprzekraczającym 15 kV,
10,0 m dla linii o napięciu zmianowym powyżej 15 kV, lecz nieprzekraczającym 30 kV,
15,0 m dla linii o napięciu zmianowym powyżej 30 kV, lecz nieprzekraczającym 110 kV.

Nie dotyczy

- roboty budowlane prowadzone w portach i przystaniach podczas ruchu statków,
nie dotyczy
- roboty przy budowlach piętrzących wodę, przy wysokości piętrzenia powyżej 1,0m,
nie dotyczy
- roboty wykonywane w pobliżu linii kolejowych.
nie dotyczy
- Roboty budowlane, przy prowadzeniu których występują działania substancji chemicznych lub czynników biologicznych zagrażających bezpieczeństwu i zdrowiu ludzi.
nie dotyczy
- Roboty budowlane, stwarzające zagrożenie promieniowaniem jonizującym.
nie dotyczy
- Roboty budowlane, prowadzone w pobliżu linii wysokiego napięcia lub czynnych linii komunikacyjnych.
nie dotyczy
- Roboty budowlane, stwarzające ryzyko utonięcia pracowników.
nie dotyczy
- Roboty budowlane, prowadzone w studniach, pod ziemią i tunelach.
nie dotyczy
- Roboty budowlane, wykonywane przez kierujących pojazdami zasilanymi z linii napowietrznych,
nie dotyczy

- Roboty budowlane wykonywane w kesonach, z atmosferą wytwarzaną ze sprężonego powietrza.

nie dotyczy

-Roboty budowlane, wymagające użycia materiałów wybuchowych.

nie dotyczy

-Roboty budowlane, prowadzone przy montażu i demontażu ciężkich elementów prefabrykowanych – roboty, których masa przekracza 1,0 t.

nie dotyczy.

Pracownicy budowy powinni być przeszkoleni w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. Szkolenie powinno być przeprowadzone przez osoby mające odpowiednie kwalifikacje formalne do jego poprowadzenia. Pracownicy powinni go wysłuchać i potwierdzić ten fakt własnoręcznym podpisem.

6. Wskazanie środków technicznych i organizacyjnych, zapobiegających niebezpieczeństwom wynikającym z wykonania robót budowlanych w sferach szczególnego zagrożenia zdrowia lub w ich sąsiedztwie, w tym zapewniającym bezpieczną i sprawną komunikację, umożliwiającą szybką ewakuację na wypadek pożaru, awarii lub innych zagrożeń.

Prace związane z transportem materiałów budowlanych należy wykonywać ze szczególną ostrożnością. Poszczególne rodzaje robót powinni wykonać pracownicy posiadający odpowiednie kwalifikacje zawodowe przypisane do danego stanowiska. Materiały do budowy powinny posiadać atest producenta – reprezentatywny dla zbioru stosowanego na budowie i właściwe dokumenty dotyczące konkretnej roboty. W miejscu wykonywania robót budowlanych zabrania się przebywania osób postronnych.

Na wypadek zagrożenia należy opuścić miejsce robót najkrótszą możliwą drogą prowadzącą poza strefę zagrożenia. Należy także zapewnić bezpieczną i sprawną komunikację, umożliwiającą szybką ewakuację na wypadek pożaru, awarii i innych zagrożeń. Na terenie budowy należy umieścić tablicę z informacjami dotyczącą budowy, w tym Inwestora, Wykonawcy wraz z telefonami alarmowymi.

Prace prowadzić przy dziennym oświetleniu. Prace winny być kierowane i nadzorowane przez osoby posiadające uprawnienia budowlane branżowe konstrukcyjno- budowlane. Należy ustalić rodzaje prac, które powinny być wykonywane przez, co najmniej dwie osoby, w celu zapewnienia asekuracji, ze względu na możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego. Składowanie materiałów budowlanych prowadzić w miejscu, w którym nie będą stwarzały zagrożenia dla otoczenia. Zapewnić

wyposażenie placu budowy w niezbędne środki p.poż. Zapewnić wyposażenie budowy w podstawowe środki pierwszej pomocy

Urząd Miasta Płocka
Wydział Sprawy, Architektury i Urbanistyki
Biuro Administracji
Archiwum i Dokumentacja - Budowlanej
ul. 200 Płock, pl. Stary Rynek 1
-3-

Urząd Miasta Płocka
Starostwo Powiatowe
Wydział Budownictwa
ul. Stary Rynek 1

Płock, 10.06.2024 r.

WSU-V.670.133.2024.AMi

Gmina – Miasto Płock

pl. Stary Rynek 1

09-400 Płock

Pełnomocnik:

Pan Wojciech Błaszczak

Rzecznawca Budowlany

mgr inż. Wojciech Błaszczak

ul. Batalionu Parasol 76

09-410 Płock

W odpowiedzi na wniosek z dnia 29 maja 2024 r., w sprawie zaopiniowania zamierzenia polegającego na remoncie elewacji oraz izolacji ścian fundamentowych zabytkowego budynku Liceum Ogólnokształcącego z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Władysława Jagiełły w Płocku przy ul. 3 Maja 4 informuję, że Zespół ds. Estetyki Miasta zaopiniował ww. zamierzenie **pozytywnie** w zakresie wykonania prac remontowych budynku liceum polegających na:

- oczyszczenia elewacji z wtórnych nawarstwień malarskich, cementowych szlicht i miejscowych uzupełnień;
- naprawie pęknięć elewacji oraz gzymsów;
- montażu systemu do osuszenia elewacji;
- wymianie uszkodzonych okien na nowe o identycznych gabarytach i kolorystyce;
- wymianie obróbek blacharskich z blachy powlekanej;
- dezynfekcji i neutralizacji mikroorganizmów po wykonaniu skutecznego osuszenia elewacji;
- odsalaniu powierzchni;
- odtworzeniu zniszczonych sztukaterii i gzymsów za pomocą wyciętych w blasze profili lub w przypadku znacznych uszkodzeń przy pomocy odlewów;
- odtworzeniu powierzchni lica elewacji w technologii tynków romańskich;
- malowaniu zakładającym delikatne scalenie kolorystyczne powierzchni laserunkami na kolor zbliżony do NCS S 2002 – Y lub NCS S 5030-R80B;

- wykonaniu izolacji fundamentów w tym tynków renowacyjnych na cokole oraz powłok malarskich dostosowanych kolorystycznie do koloru tynku romańskiego, wykończonych farbą krzemionkową w kolorystyce odpowiadającej wykończeniu elewacji;
- demontażu opaski betonowej i odtworzeniu nowej z gysu kamiennego w betonowym obrzeżu;

pod warunkiem wykonania na etapie realizacji przedsięwzięcia prób kolorystycznych laserunków tynków romańskich oraz wykończenia cokołów i przedstawienia do ostatecznej akceptacji Zespołu ds. Estetyki miasta.

Jednocześnie informuję, że powyższa opinia nie zwalnia od obowiązku uzyskania innych pozwoleń wymaganych przepisami szczególnymi, w tym ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

DYREKTOR
Wydziału Strategii, Architektury i Urbanistyki
Michał Balski

Otrzymują:

1. adresat
2. WSU-V -a/a